XXV. évfolyam, 12. szám Ára: 1,80 Ft 1969. március 20

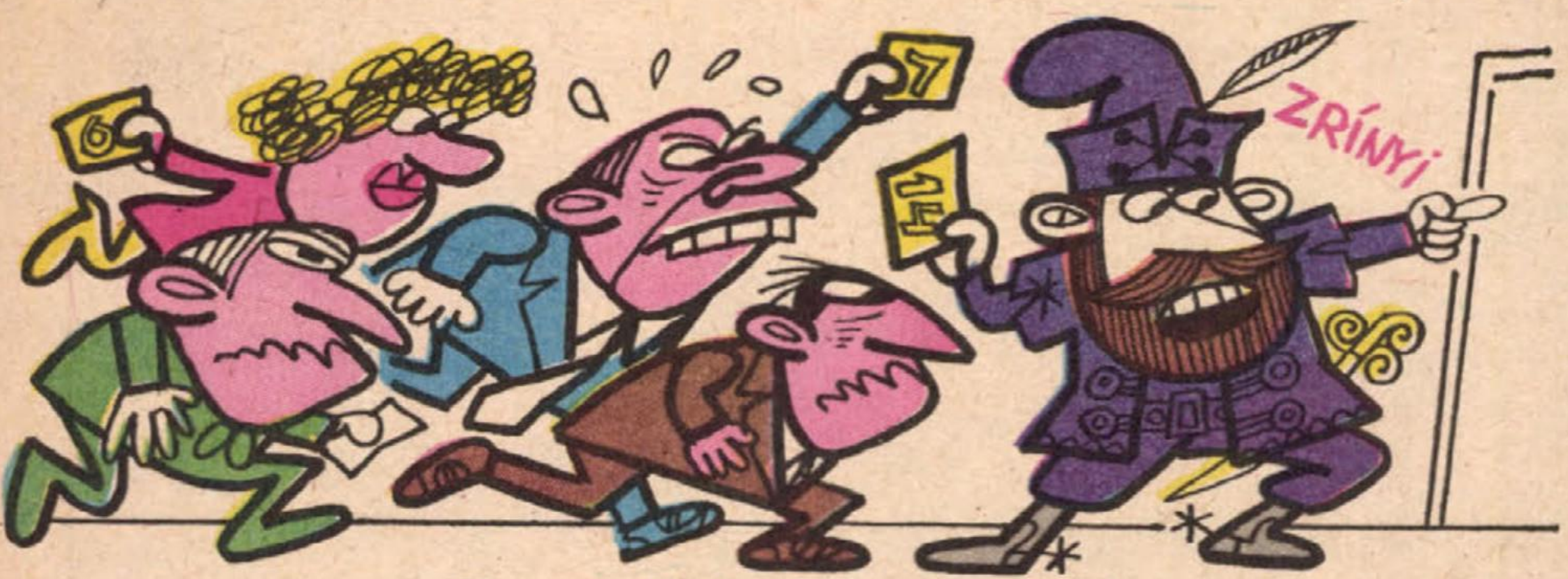

– Vége az előadásnak, irány a ruhatár!

Ludas Matyi

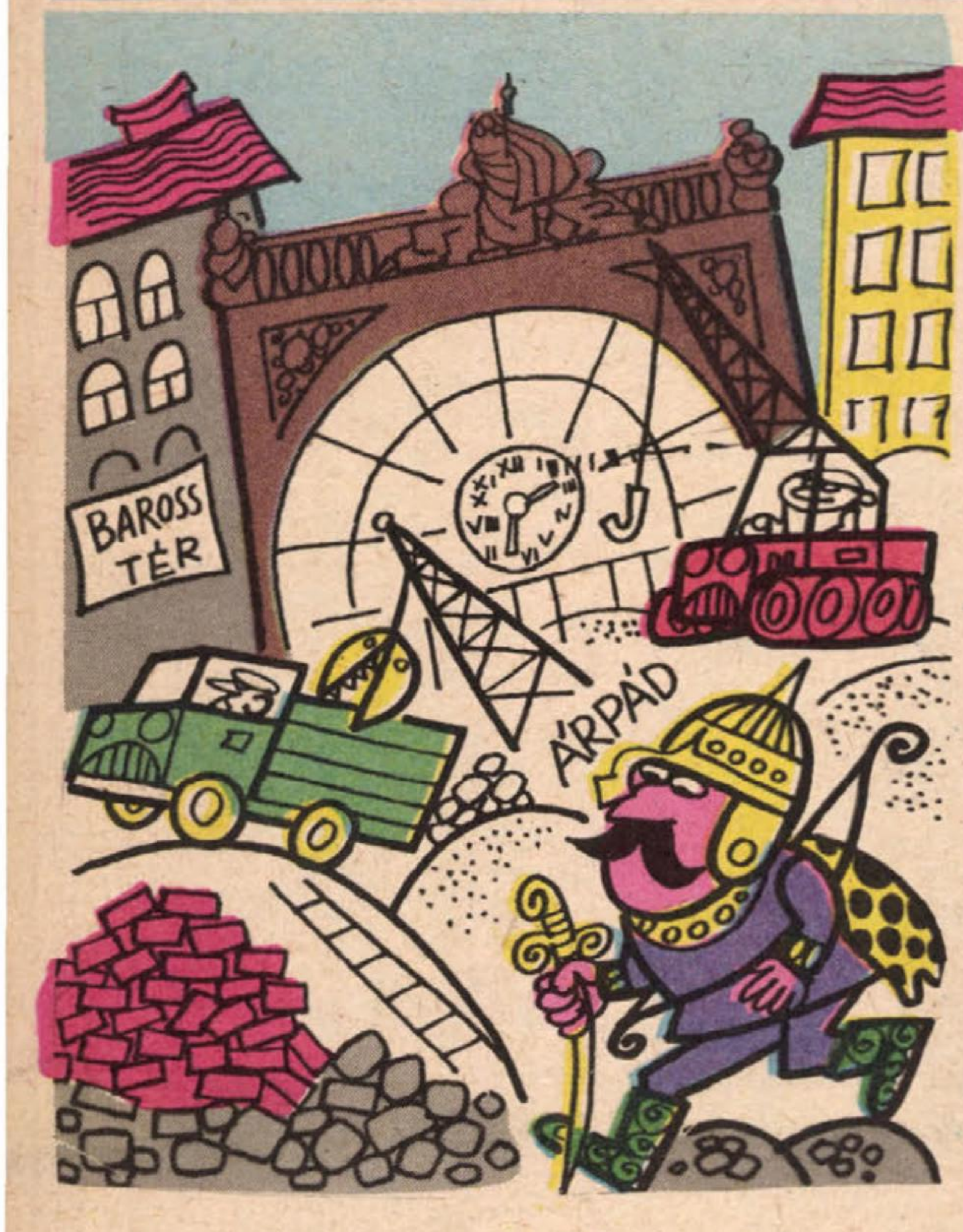
BAROSS TÉR
ÁRPÁD

– Az volt ám a szép idő, mikor a Vereckei szoroson kellett átkelni.

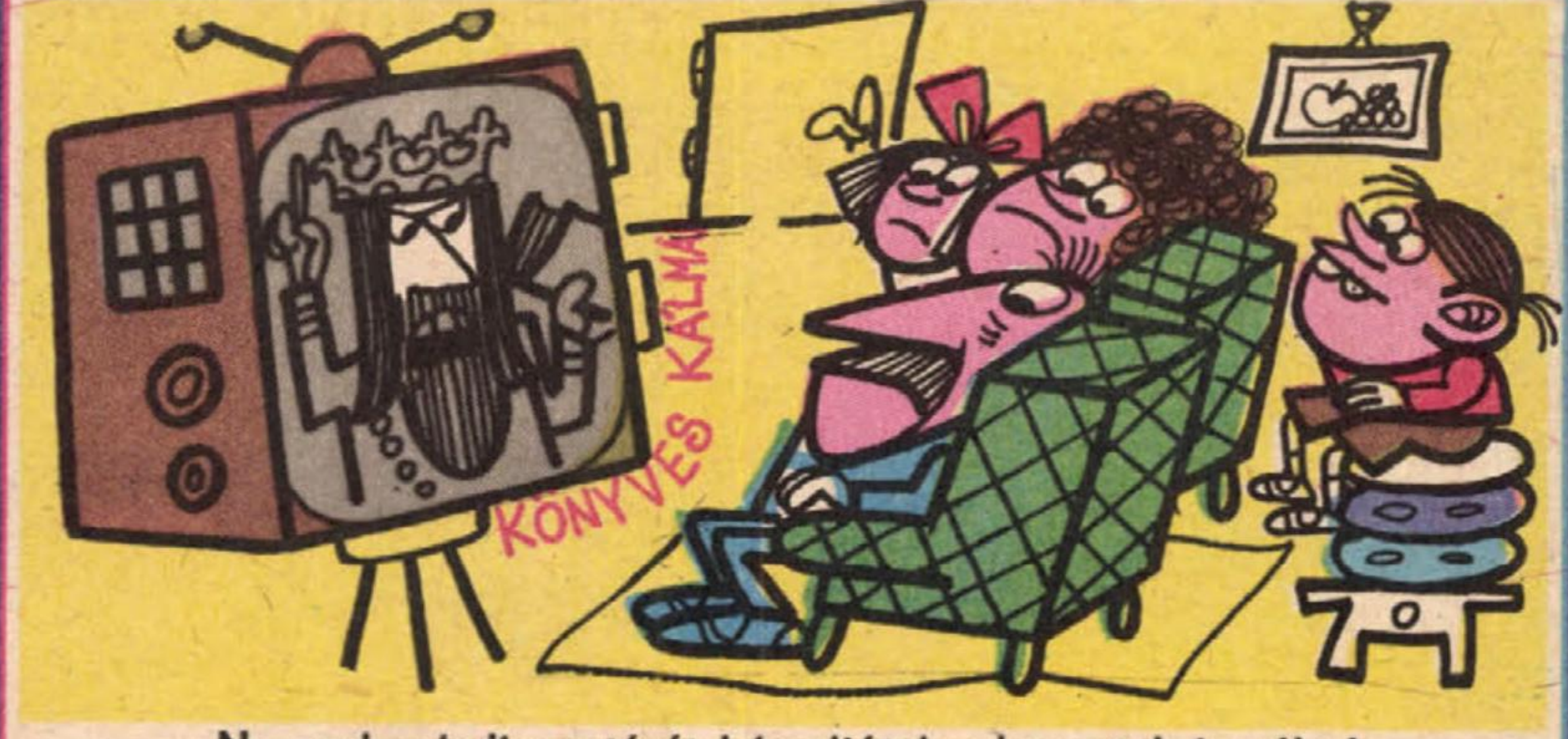
KÖNYVES KÁLMÁ

– Ne csak mindig a tévét bámuljátok, olvassatok is néha!

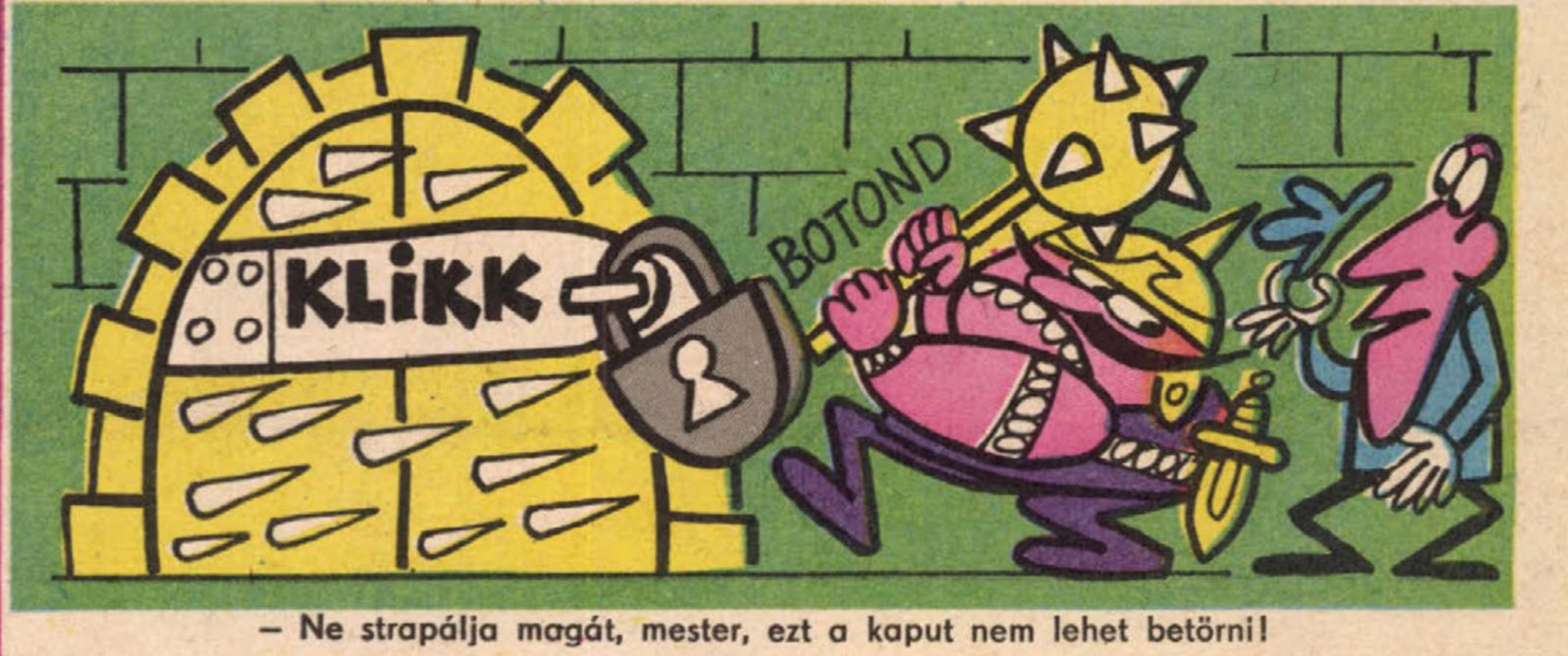
KLIKK
BOTOND

– Ne strapálja magát, mester, ezt a kaput nem lehet betörni!

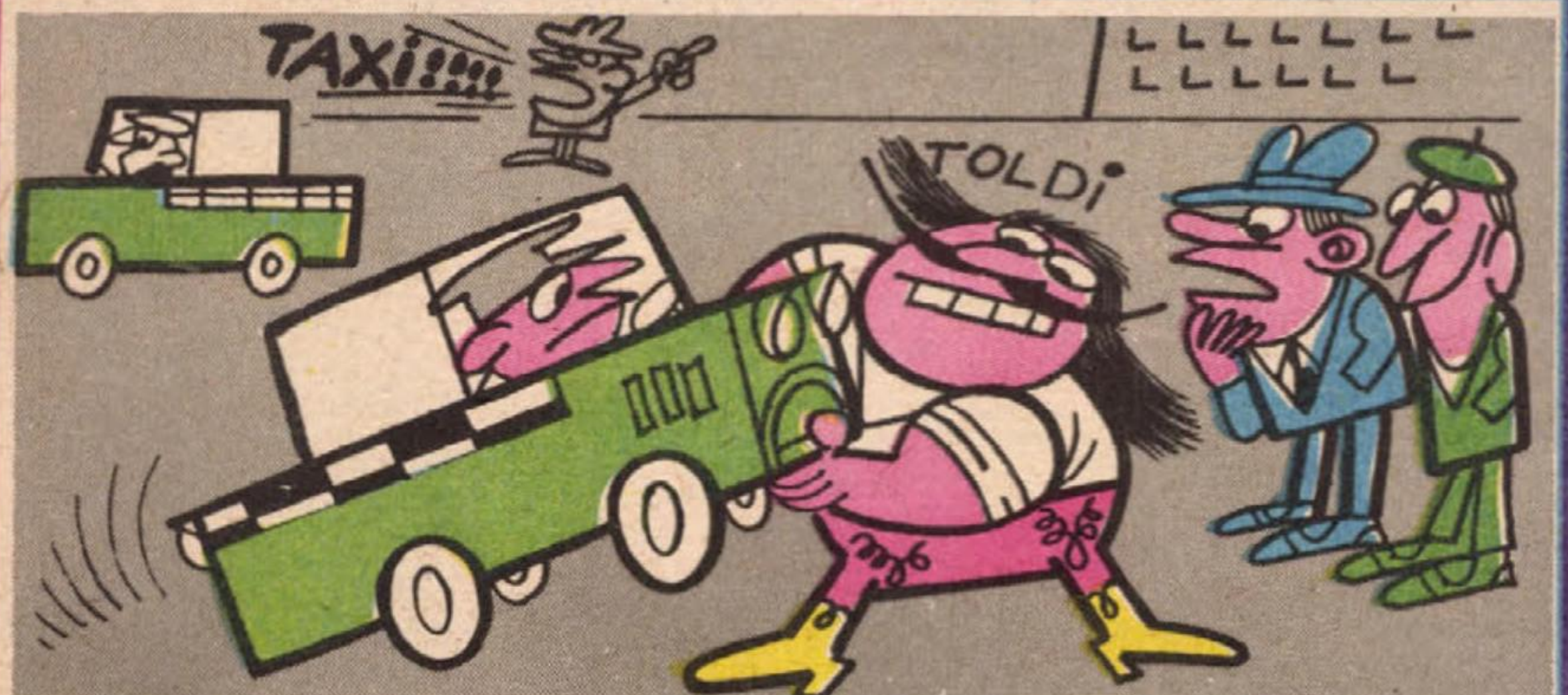

– Fantasztikus! Ez elkapott egy taxit!

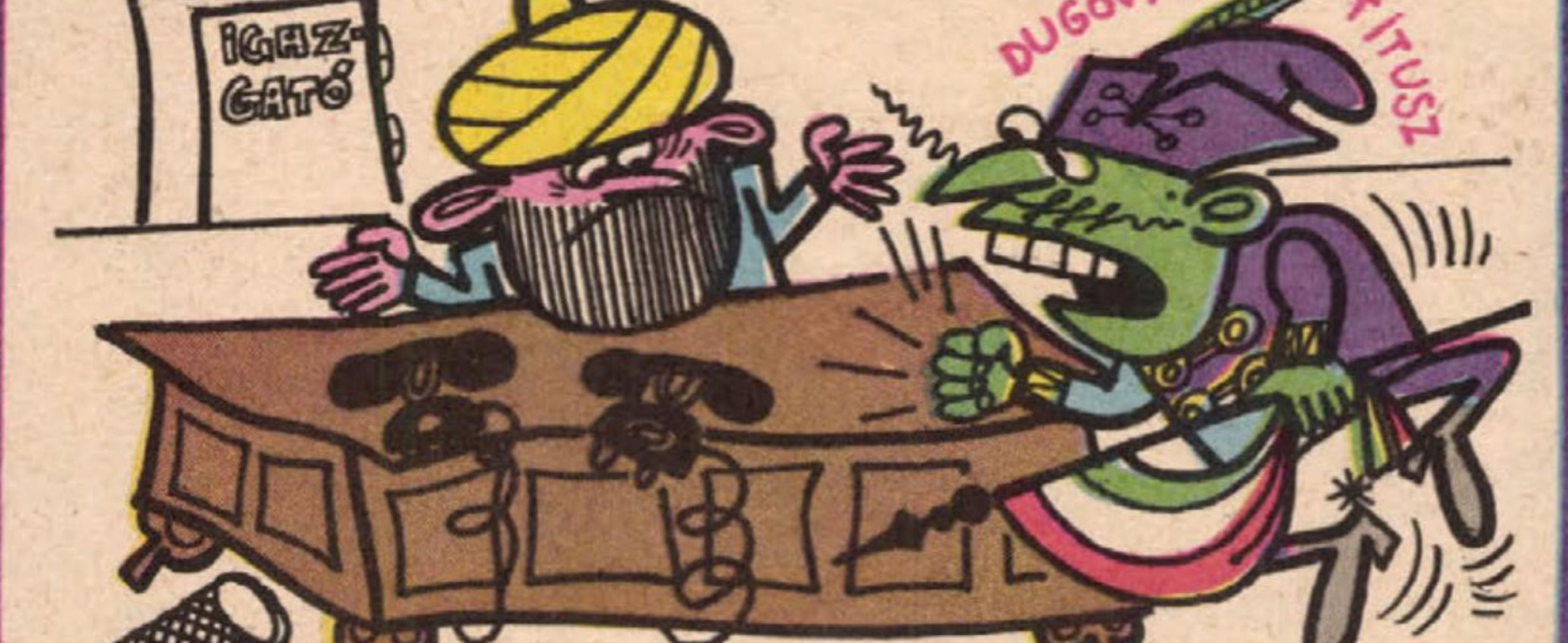
IGAZ-GATÓ
DUGOVITS TITUSZ

– Vagy elsimítja az ügyet, vagy az egész igazgatóságot magammal rántom!

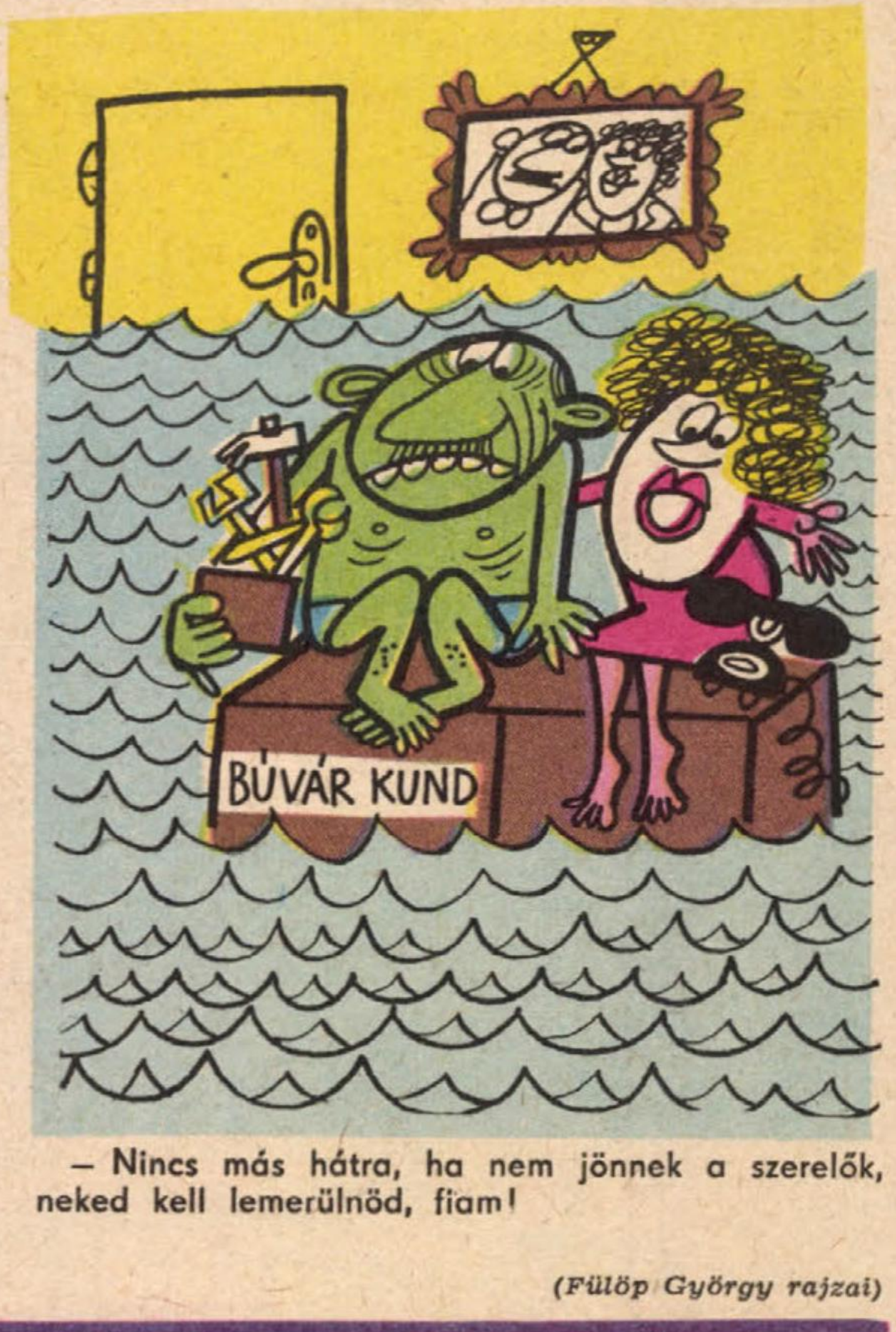

– Nincs más hátra, ha nem jönnek a szerelők, neked kell lemerülnöd, fiam!

(Fülöp György rajzai)

HAJDANI HŐSÖK – MANAPSÁG...

KEDVES LUDAS!

TALÁLÓS KÉRDÉS

Egyik osztálytársam, vagy három évtizede, kivándorolt Brazíliába. Néhanapján levelet váltunk egymással. Messze idegenbe szakadt osztálytársam a minap levelet írt, s ez a levél a feladási pecsét és az érkezés tanúsága szerint 5, azaz öt nap alatt érkezett Sao Paulóból, budai lakásomba. Ugyanebben az időszakban, a budai Kékgolyó utcából a pesti Baross utcába is írtam egy levelet, mivel az illetőnek nincs telefonja. A vasárnapi napon bedobott levelemben arról értesítettem, hogy pénteken felkeresem őt. Fel is kerestem, de nem volt odahaza. Szombaton aztán kiderült hogy aznap kapta meg a levelemet. Találós kérdés: mi van messzebb Budától? Sao Paulo, vagy Pest?

Dr. H. L.
Budapest

EZEREGYEDSZER

Világhírű bűvészek is megirigyelhetnék az Esti Hírlap cikkírójának varázslatos teljesítményét. A lap március 7-i számában az Egyetemi Színpad Illés-sztori című műsorával foglalkozó jelentését így fejezi be az újságíró: „A konferansz: Boldizsár Miklós." Vagyis az összekötőszöveget emberré, vagy ha úgy tetszik, az embert összekötőszöveggé változtatta át sajtónk amatőr mágusa. Úgy látszik, ezerszer még nem volt elég, ezeregyedszer is tisztázni kell: a konferansz összekötőszöveget jelent, a konferanszié pedig az előadóművész, aki azt a bizonyos szöveget elmondja.

H. F.

TAVASZI ÍGÉRET

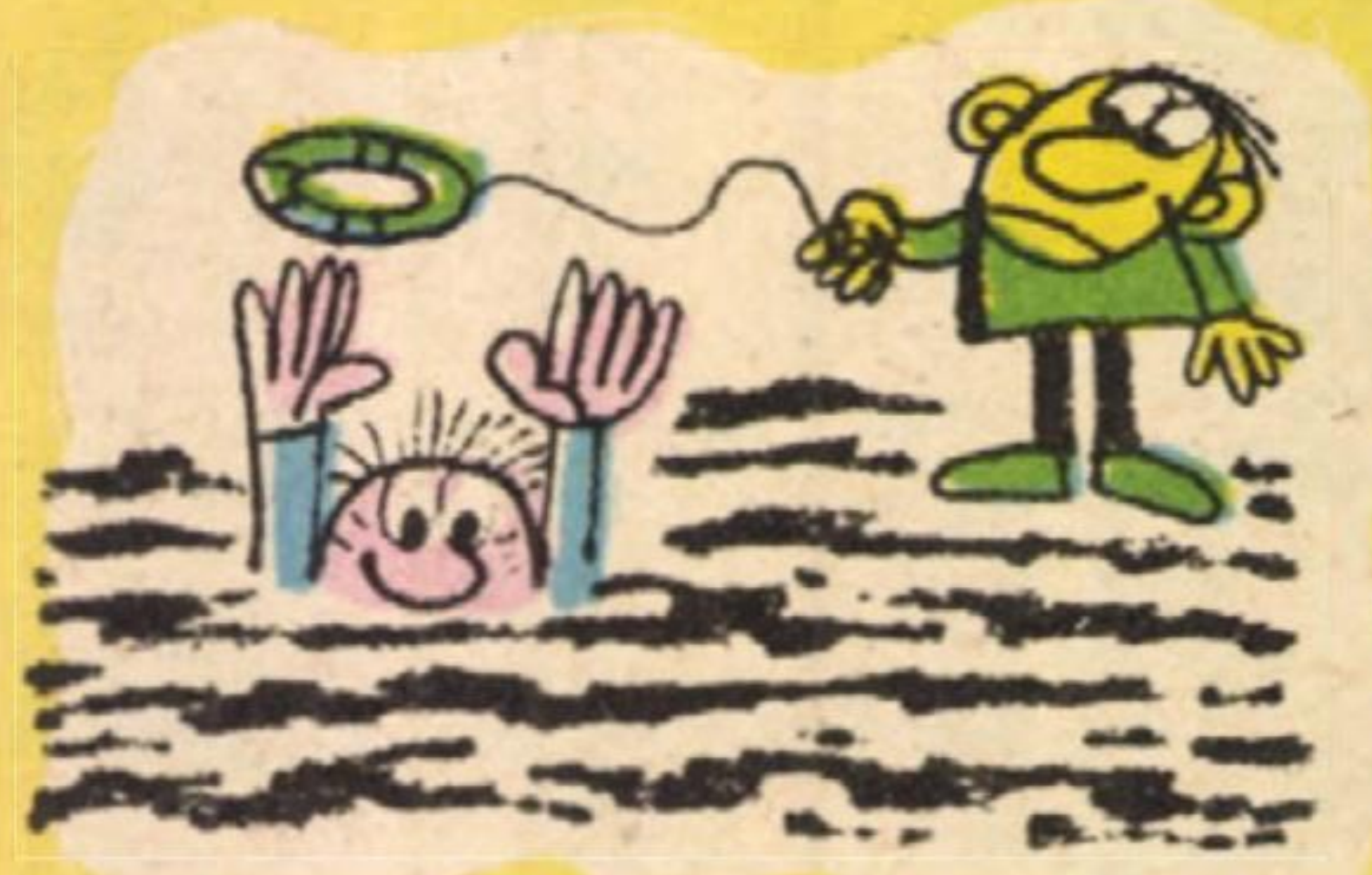

A mi utcánk egyik szakasza olyan állapotban van, hogy sáros időben sem gépkocsival, sem lovas kocsival nem lehet rajta közlekedni. Még 1967 őszén panaszt tettem emiatt a városi tanácsnál. Akkor azt az ígéretet kaptam, levélben, hogy 1968 tavaszán megjavítják az utat. Már 1969 tavasza is elérkezett, az utunk állapota azonban még mindig változatlan. Kérjük a városi tanácsot, hogy legalább ez év tavaszán váltsa be a a múlt év tavaszára tett ígéretét!

Gyimóthy Sándor
Pápa, Hantai utca 7.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A kisbaráthegyieknek a Ludasban közzétett panaszát az Áramszolgáltató Vállalat orvosolta, a kiégett közvilágítási villanykörtéket mindenütt pótolták. *(Dr. Bálint Sándor, járási tanács vb-elnök, Győr.)*

A Ludasban megjelent panasz nyomán intézkedtünk, hogy a HÉV Filatori-gáti állomásán a peronokat rendbehozzák, és esős, sáros időben is megközelíthetővé tegyék. *(Pásztor Lajosné, Budapesti Közlekedési V.)*

FÜLBEVALÓ

Feleségem egyik fülbevalóját meg kell javítani. Éppen Budapesten járva, elviszem az Óra-Ékszer belvárosi javító boltjába. Nyájasan köszöntenek, de csak akkor javítják meg, ha a másikat is elhozom, mert a fülbevalónál is csak párosan szép az élet.

Nemsokára újra volt dolgom a fővárosban. Nosza, viszem most már mind a két fülbevalót. Nézi a kedves hölgy a fülbevalót és mondja, hogy az egyikből hiányzik egy „splitter". Kérem, tessék azt is pótolni. Az nem olyan egyszerű — mondja —, mert mi nem tartunk splittert, azt tessék beszerezni egy maszeknél. Nem egyszerűbb — kérdem —, hogy akkor maszekkal csináltatom meg? Nem — mondja a kedves hölgy —, mert a maszek nem munkálhat meg arany ékszert.

Röviden: a maszeknak van splittere, de nem teheti be a fülbevalóba; az Óra-Ékszer beleteheti, de ő nem árul splittert még saját maga javítórészlegének sem.

Érti ezt valaki?

M. J.
Nyíregyháza

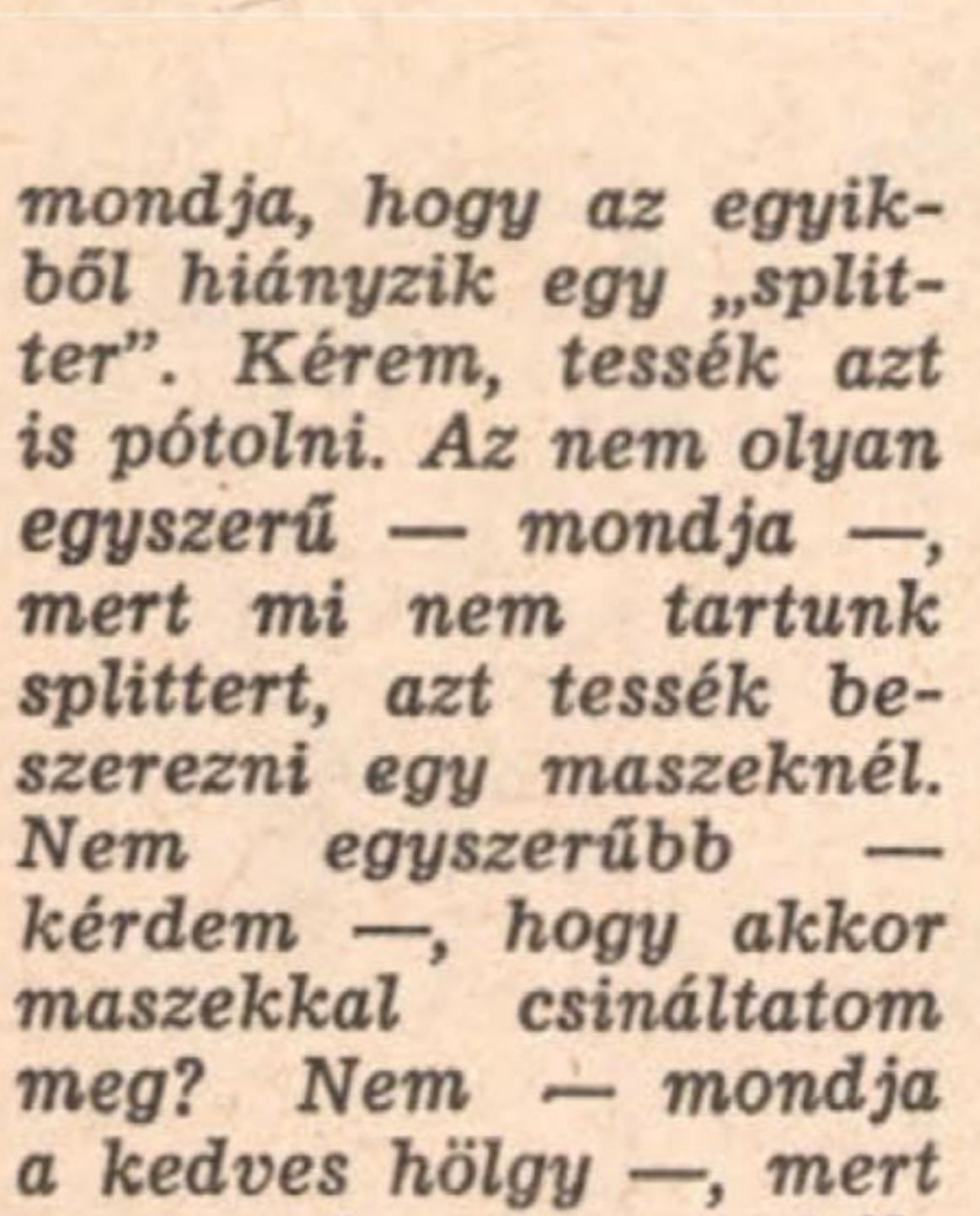

FOTÓZZON A LUDASNAK!

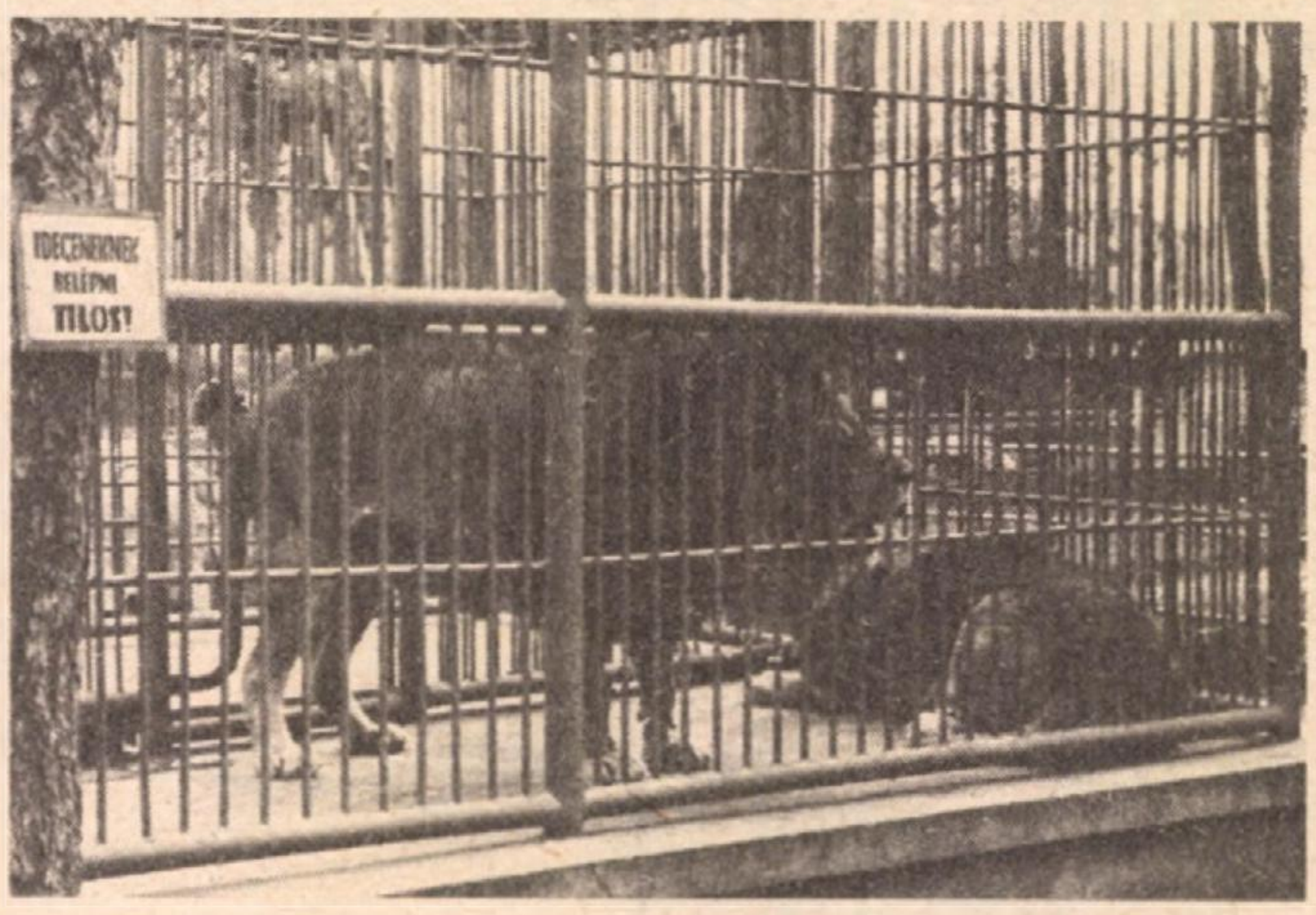

FELESLEGES FIGYELMEZTETÉS

(Beküldte: Végh Lajos, Debrecen, Kun Béla u. 3.)

„DOMBÓVÁR II."

Tavaly októberben vásároltam Dombóváron, a bútorüzletben, egy „Dombóvár II" elnevezésű szobagarnitúrát, 19 620 forintért. A bútort a Dombóvári Faipari Kisipari Termelő Szövetkezet gyártotta. A rekamiét, a két fotelt, a négy széket, és a kis ülőkét az úgynevezett „salta" gumiszőr tömítéssel bélelték. Néhány nappal a vásárlás után, már látszódott a fotelekben az ülés nyoma, a rekamién a fekvésnyom, nagy bemélyedések keletkeztek és a lehajtható támlarészen a huzat olyan ráncos lett, mint egy öreg víziló bőre.

A rekamié kihúzható, fekvő részének kitámasztó lábai rövidek, így kifelé lejt a lap, és ha nem vigyáz az ember, legurul róla. Az ágyneműtartó felhajtható lapjának egyik vasalásából a facsavarok kiszakadtak.

A szekrénysorok tolóajtóin habszivacs tömítőszalagok vannak, de így is bemegy a por a szekrényekbe. A nagyszekrény egyik tolóajtajánál felül egy centiméteres rés maradt. A másik ajtó erősen meggörbült. A fiókos kisszekrény tolóajtajáról a habszivacs tömítőcsíkokat le kellett szedni, máskülönben a négy fiókot nem lehet kihúzni.

A széklábak kiesnek, a támláknak már 10 centiméteres hátrahajló játéka van — négy nikkelezett csavarral erősítették meg őket —, szét akarnak esni, fél ráülni az ember.

Azt hiszem ebből ennyi elég, még sok is. A többi apróbb hibáról már nem is írok!

Pironkodhat szegény Dombóvár, hogy ilyen selejtes termék viseli a nevét!

Bodajky Lajos
Pécs, III., Tarr I. u. 8/a.

NEM CSAK A MAJOM!

Az Esti Hírlap „Egy matróz meg a többiek" címmel fényképet közölt a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének bemutatójáról. A kép alatt közölt szövegben minden alkotó neve megtalálható, aki a darab színrevitelénél bábáskodott. Sőt, azt is megtudhatja az olvasó, hogy a színpadi legenda főszerepét a kitűnő Szirtes Ádám játssza. Ez eddig rendben is volna. De vajon kik lehetnek azok a derék emberek, akik a fényképen láthatók? Erről a lap diszkréten hallgat! Pedig nem másokról van szó, mint az Együttes hivatásos művészeiről: Horváth Ottóról, Kremniczky Erzsébetről és Károlyi Erzsébetről.

Mindez azonban nem adná kezembe a tollat, ha ugyanezen lap 5. oldalán nem olvastam volna egy „szenzációs" hírt arról, hogy a müncheni állatkertben orángután ikerpár született s ebből az alkalomból megtudhattam a boldog *szülők nevét is,* Kessyét és Maxiét.

Ez valóban „izgalmasabb" és nagyobb publicitást érdemlő cselekmény, mint a Néphadsereg Művészegyüttese kevésbé ismert művészeinek népszerűsítése?

Nem hinném!

E sorok írója ugyanis nincs azonos véleményen az ismert sláger szerzőjével, mert „engem nem csak a majom érdekel!"

Pusztai Péter
Budapest

CSERE — ELVBEN

A múlt év augusztusától reklámozott „Autótípusok 68" című könyvet csak hosszas keresgélés után tudtam megvenni. Örömöm csak addig tartott, amíg hazaérve belelapoztam. Mert a könyvben több helyen csak üres fehér lapok vannak, és az elmosódott képek száma is több mint az éleseké. Azonnal visszavittem, de sajnálattal közölték, hogy nem cserélhetik ki, annak ellenére, hogy elismerik a nyomdahibát, mert csak 5 darabot kaptak és egyetlen példányuk sincs. Elküldtek a Révai utcai elosztóba, ott is elismerték a hibát, de közölték, hogy nekik sincs egyetlen darab sem. Azzal vigasztaltak, hogy bármelyik könyvesbolt köteles kicserélni, de semmi remény arra, hogy még egyszer megjelenik. Erre vonatkozólag volna egy-két kérdésem.

1. **Miért kell reklámozni azt, ami nem kapható?**
2. **Miért nem nyomtak belőle többet?**
3. **Miért árusítanak selejtes könyvet?**
4. **Mi legyen a könyvemmel?**

Szalontai István
Bp. XIV., Cserei utca 1/B.

TEJ ÉS KENYÉR

Községünkben évek óta akadozik a kenyérellátás. Újabban a tejellátással is baj van. Gyakran hozzák a „reggeli" tejet este, amit azután másnap reggel árusítanak. Jó lenne, ha a gyakorta száraz kenyeret legalább friss tejbe áztatva fogyaszthatnánk!

B. J.
Nagylóc, Nógrád m.

ÁRLESZÁLLÍTÁS

Vásároltam egy flóringet az árleszállítási kampányban, 65 forint helyett 50-ért.

Házi használatra nagyon praktikus ruhadarab, sajnáltam is, hogy nem vettem belőle mindjárt kettőt.

Azután, hogy a leszállított áru holmik kiárusítása véget ért, sajnáltam, hogy ezt az egyet is megvettem. Látom ugyanis az inget ugyanannak az üzletnek a kirakatában 45 forintért.

MIT TERMEL A TSZ?

A minap, este, a Lenin körúton jártam. A 93. szám alatti Zöldség- Gyümölcsbolt kirakatánál hatalmas neonfelirat állított meg:

„A Hevesi Rákóczi Tsz termékei"

Nézem a kirakatot, hát meglepve látom, hogy a dinnyéjéről híres Heves megyében narancsot, citromot és heringfélét is termelnek.

S. L.

ORVOSI TANÁCS

Vasvári Anna rajza

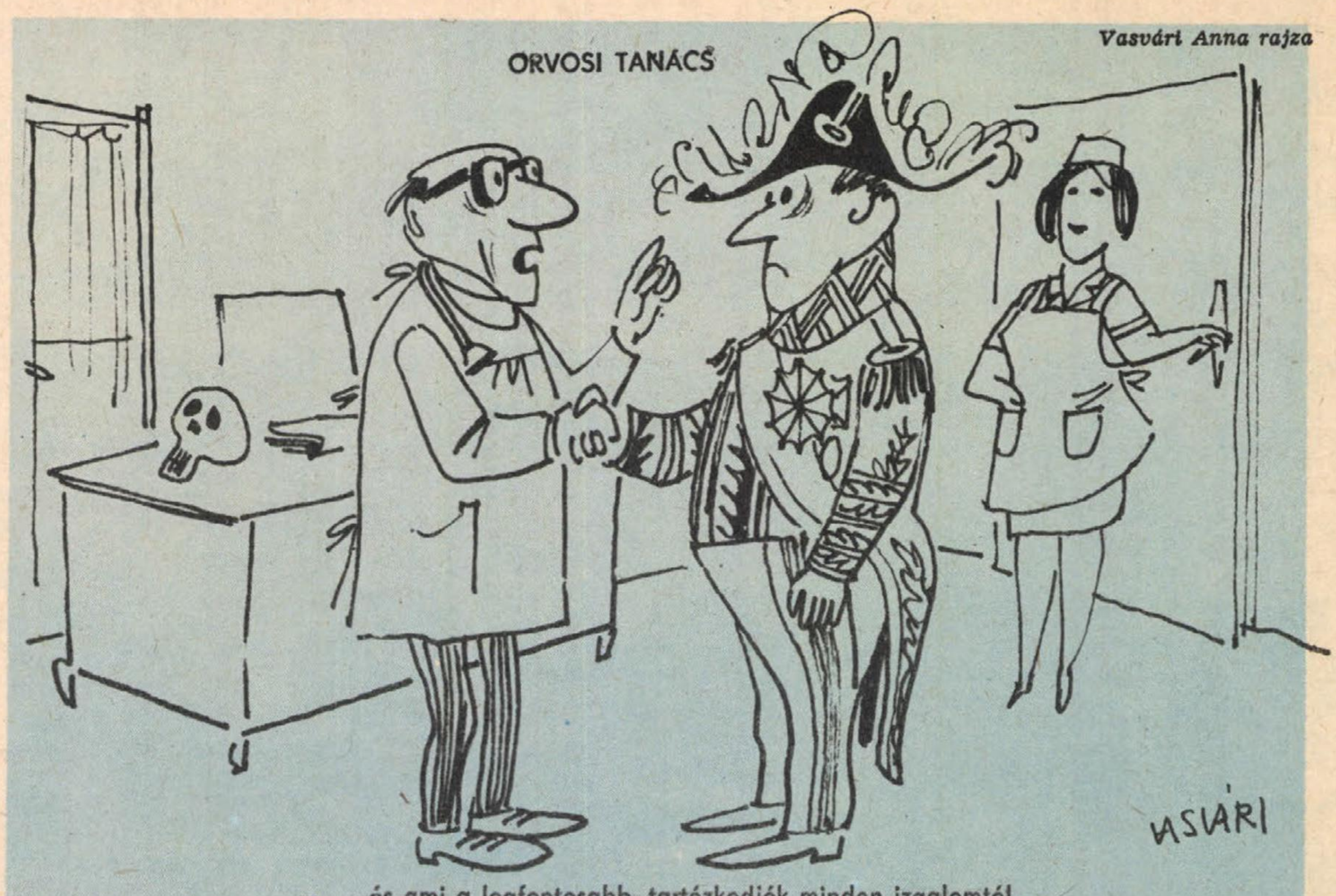

– ... és ami a legfontosabb, tartózkodjék minden izgalomtól ...

IGÉNYES VEVŐ ...

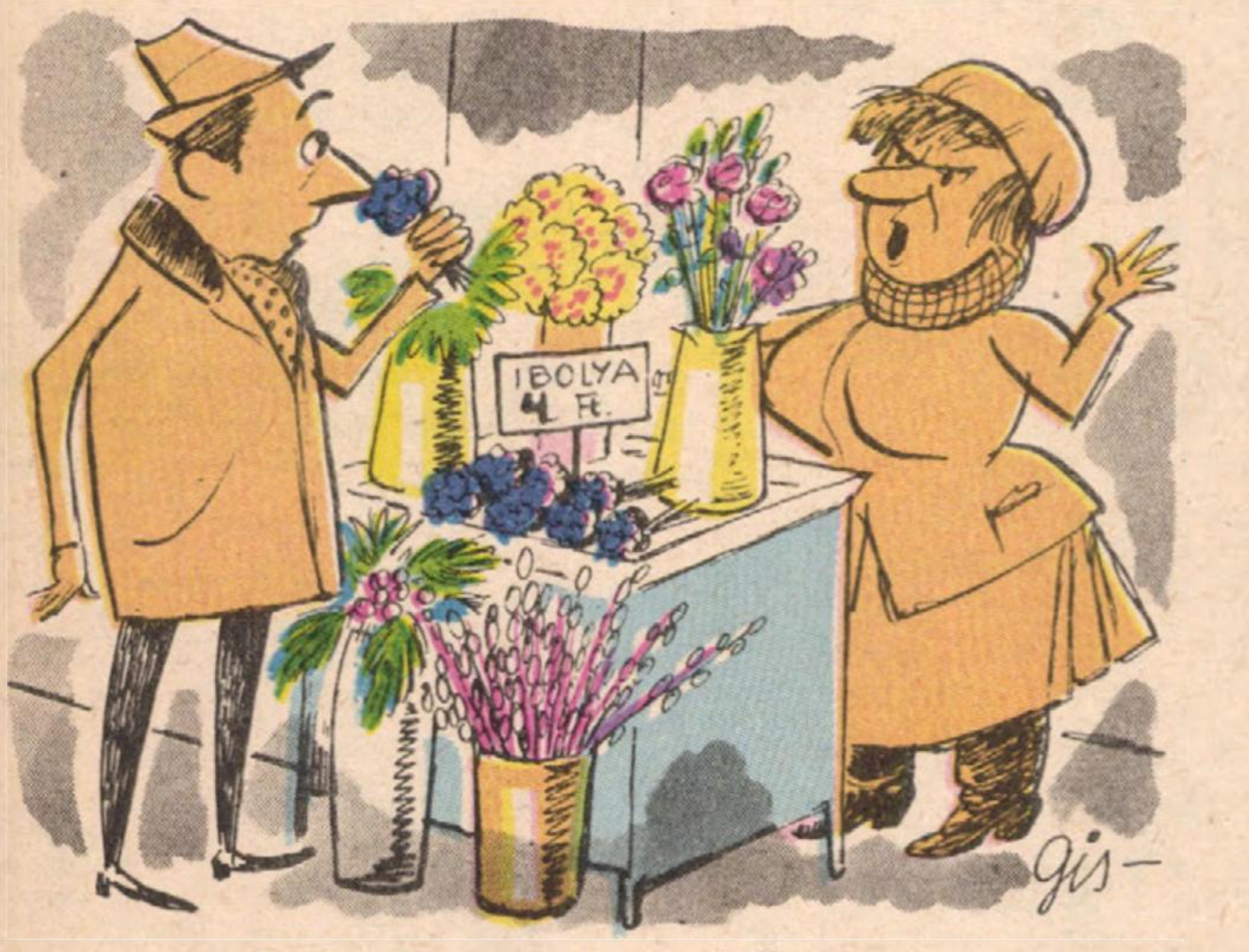

– De hiszen, ennek semmi illata.
– Mit nem akarna még négy forintért!?

EGYEZSÉG

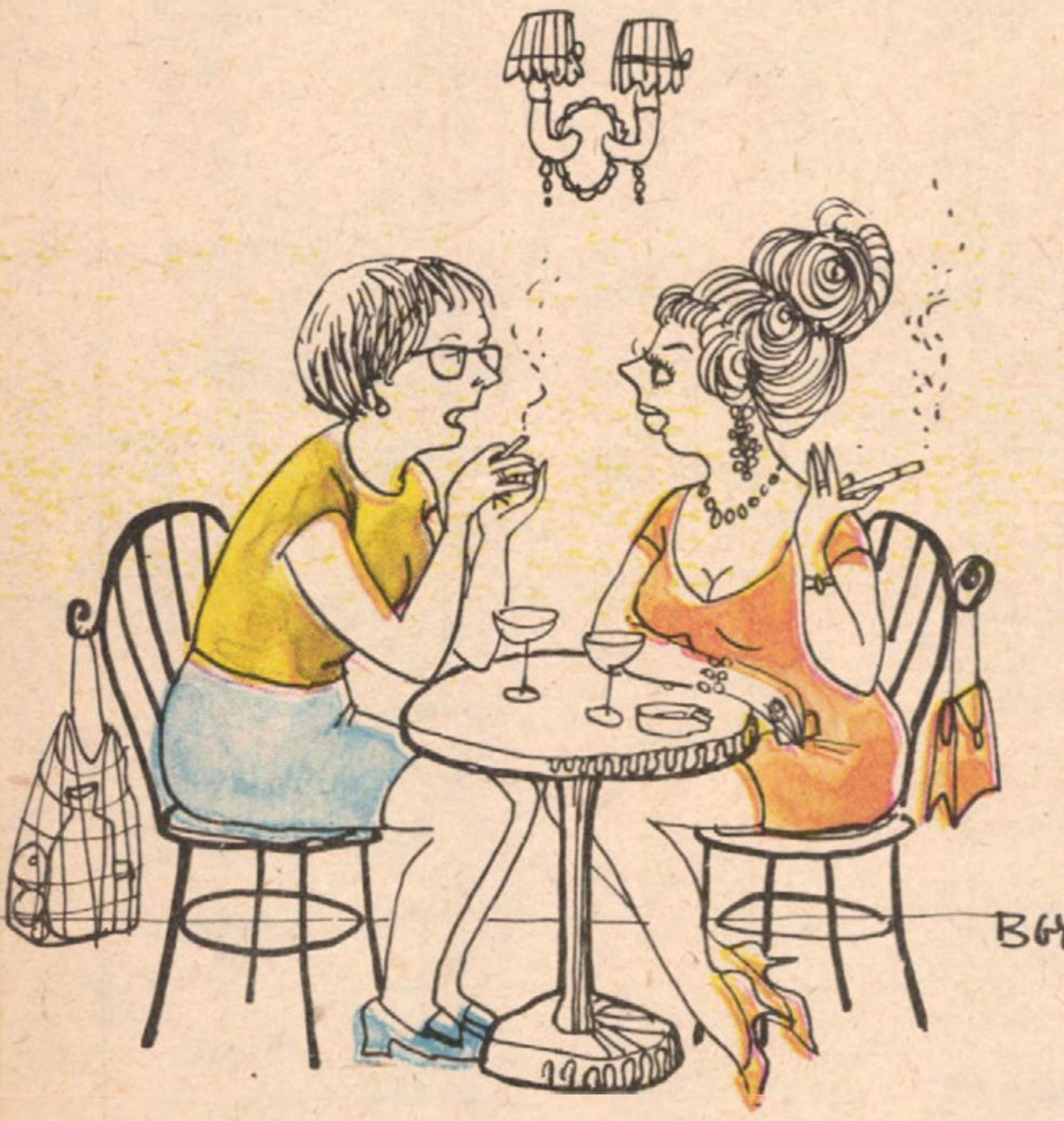

– Haragról szó sincs, édesem. Megérdemled, hogy neked adjam a férjemet.

CAMPINGEZEK

Jön a tavasz! Ki a természetbe! Az igazi turista ilyenkor már zsírozza a bakancsát, új szeget ver botja végébe, előkeresi a kamrából a hegymászókötelet és hátizsákját. De ilyen turista már kevés van. Átváltozott campingezővé. Ez utóbbi sokban hasonlít őséhez: ő is szereti a természetet. Ő is a város zaja elől menekül a zöldbe. A campingező is szívesen gyönyörködik a kék hegyekben, a csörgedező patakokban, a tavaszi erdő üdezöld pompájában.

Csakhogy a campingező magával hozza azt a civilizációt is, melytől menekül.

Az igazi campingező már nem HÉV-vel, hanem a saját kocsijával megy a szabadba. Szereti a természet lágy ölét, de azért magával visz egy camping-ágyat, néhány camping-fotelt, hátha nem elég lágy a természet öle. Imádja a kék eget, de mivel abból olykor-olykor eső is szokott esni, felveri a camping-sátrat, melynek van hálófülkéje és természetesen szalonja is. Élvezi az erdő csendjét, a felharsanó madár-trillát, de azért magával viszi a Camping-rádióját, melyből egész nap árad a tánczene.

A camping-sátorhoz camping-konyha is tartozik, melyben a camping-feleség elkészíti az egyszerű háromfogásos camping-ebédet, az e célra elcipelt camping-lábosokban és fazekakban, a gázpalackos camping-főzőn. A kész ételeket a camping-tányérokon szervírozza, melyet aztán a camping-étkészlet segítségével lehet elkölteni. Ennekutána a camping-veidlingben elmosogat és boldogan sóhajt: milyen jó dolog kitörni a konyha rabszolgaságából.

A camping-családfő ezalatt a sátor teraszán ücsörög, a camping-hűtőzsákból hideg italokat szürcsöl és gyönyörködik a távoli kék hegyek csodálatos vonulataiban. Persze azért előtte van egy hordozható tévé, hátha abban jobb a műsor.

Közben az erdei tisztásra több természet- és csendkedvelő campingező telepedik le, így közösen élvezik a magányt és az erdő idegnyugtató csendjét. Csupán abban kell megállapodniuk, hogy rádióikat lehetőleg egyazon állomásra hangolják.

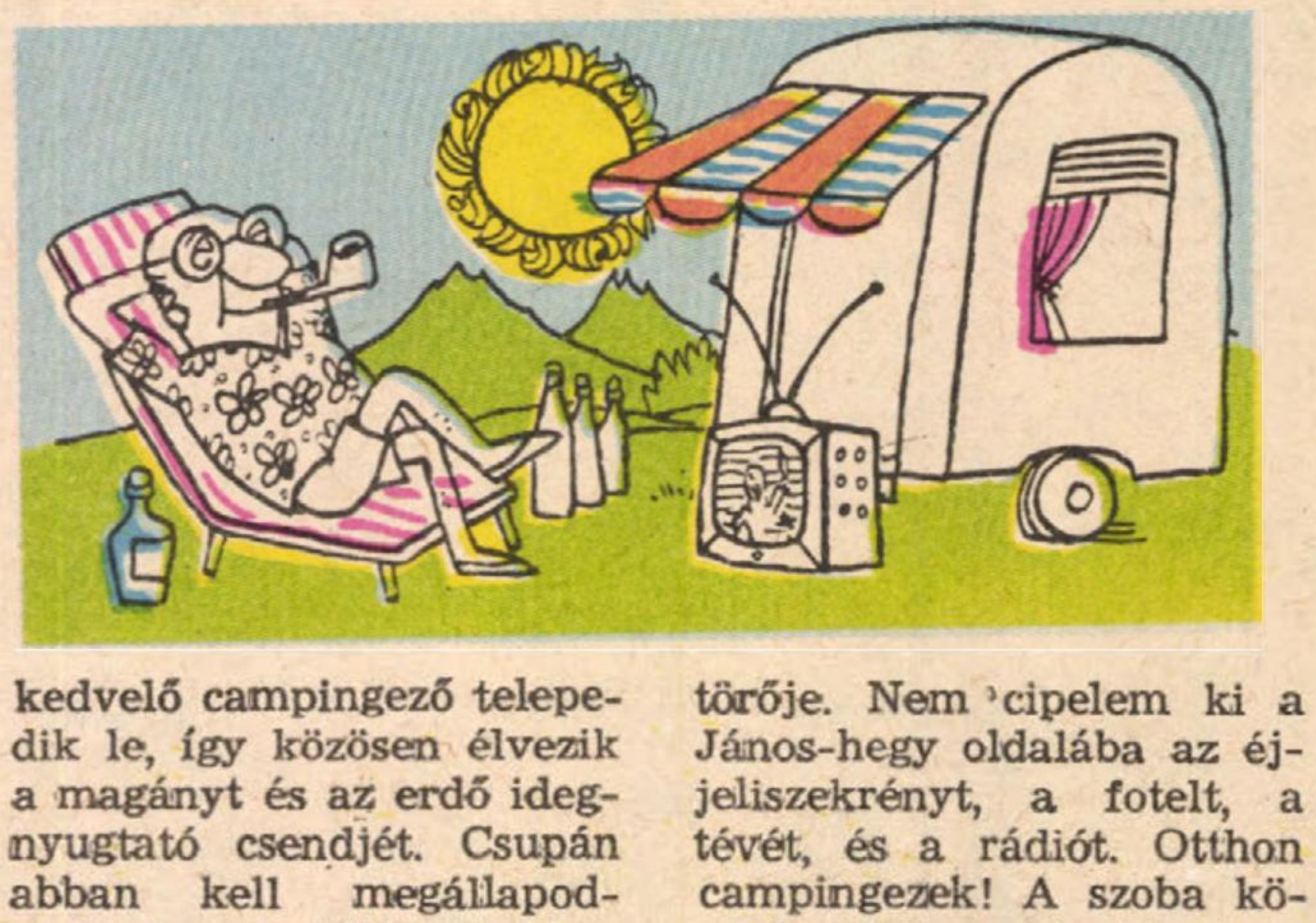

Természetesen ez még csak a kezdet. Gazdagabb nyugati turisták már nemcsak a bútorokat és a tartós fogyasztási cikkeket cipelik a természetbe, hanem egy teljes szobát is. Autójuk mögé lakókocsit akasztanak, így kimehetnek abba a csodálatos természetbe úgy, hogy ki sem kell menni a szobából. Hamarosan ott tartunk, hogy az autó nemcsak a nappali szobát, hanem a hálót és a hallt is magával húzza, a mellékhelyiségekkel együtt.

A fejlődés persze itt sem állhat meg. Az emberiség okos, a technika lehetőségei korlátlanok, így elérkezhet az az idő, amikor már nem kell a háromszoba összkomfortot kicipelni a természetbe, hanem egyszerűbb lesz a természet lágy ölét hazaszállítani az összkomfortba.

Én már ezt az utat járom, mint ennek a csodálatos jövőnek első hazai úttörője. Nem cipelem ki a János-hegy oldalába az éjjeliszekrényt, a fotelt, a tévét, és a rádiót. Otthon campingezek! A szoba közepére két cserép füvet és egy cserép kankalint állítok, a magnómból madárdal szól, délután letépem a virágokat, teleszórom a szőnyeget sajtpapírral és a nyitott ablakban nagyokat szívok a friss tavaszi levegőből, ami egy ilyen szép tavaszi vasárnapon a város közepén is lehetséges, mert az a tömérdek autó valahol messze a természetet pöfögi tele benzingőzzel.

Ősz Ferenc

AMERIKAI SZÍNDARAB PESTEN

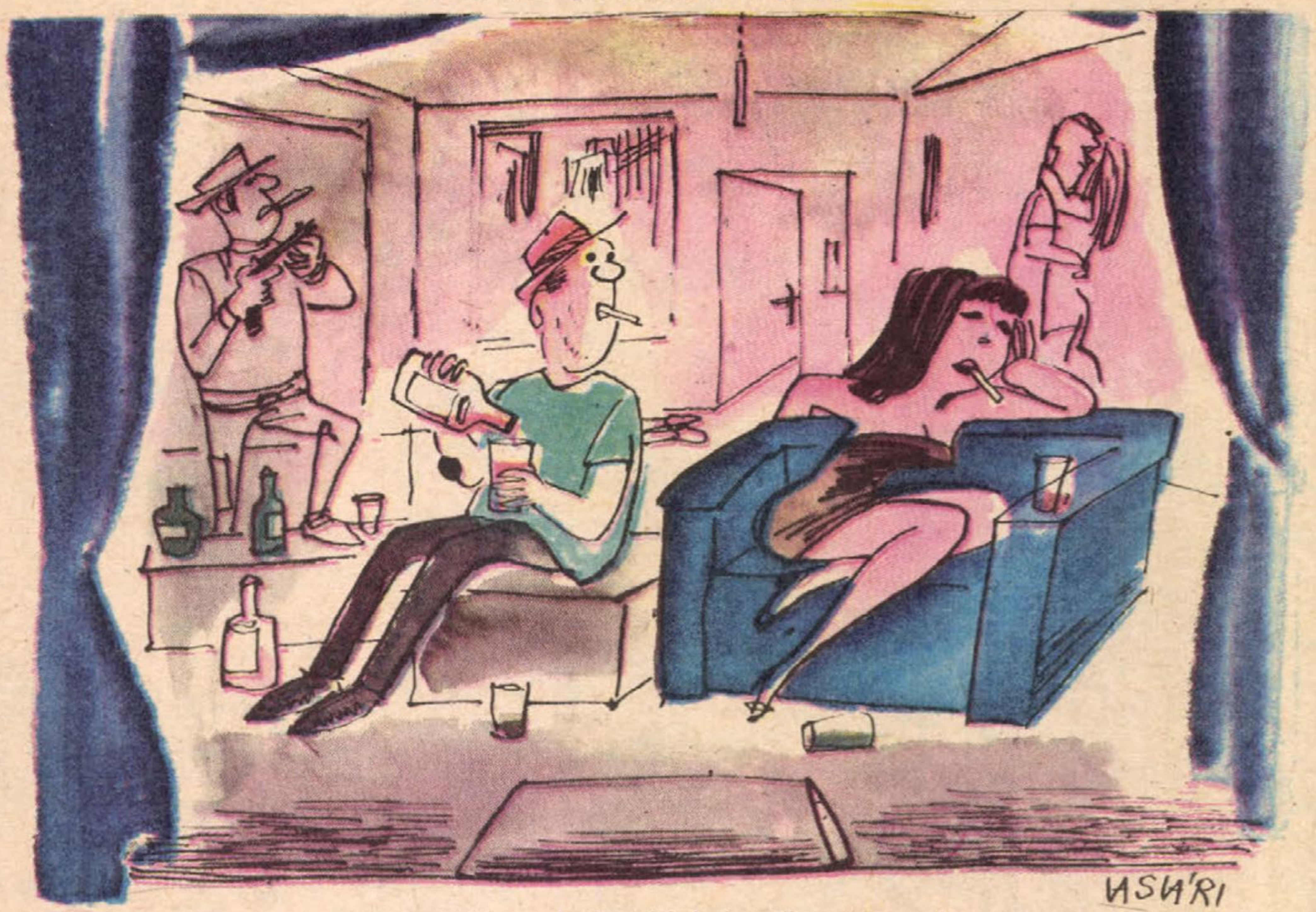

– Tisztán idd a whiskyt, Mabel, szifonpatron nincs...

UTÓKOR

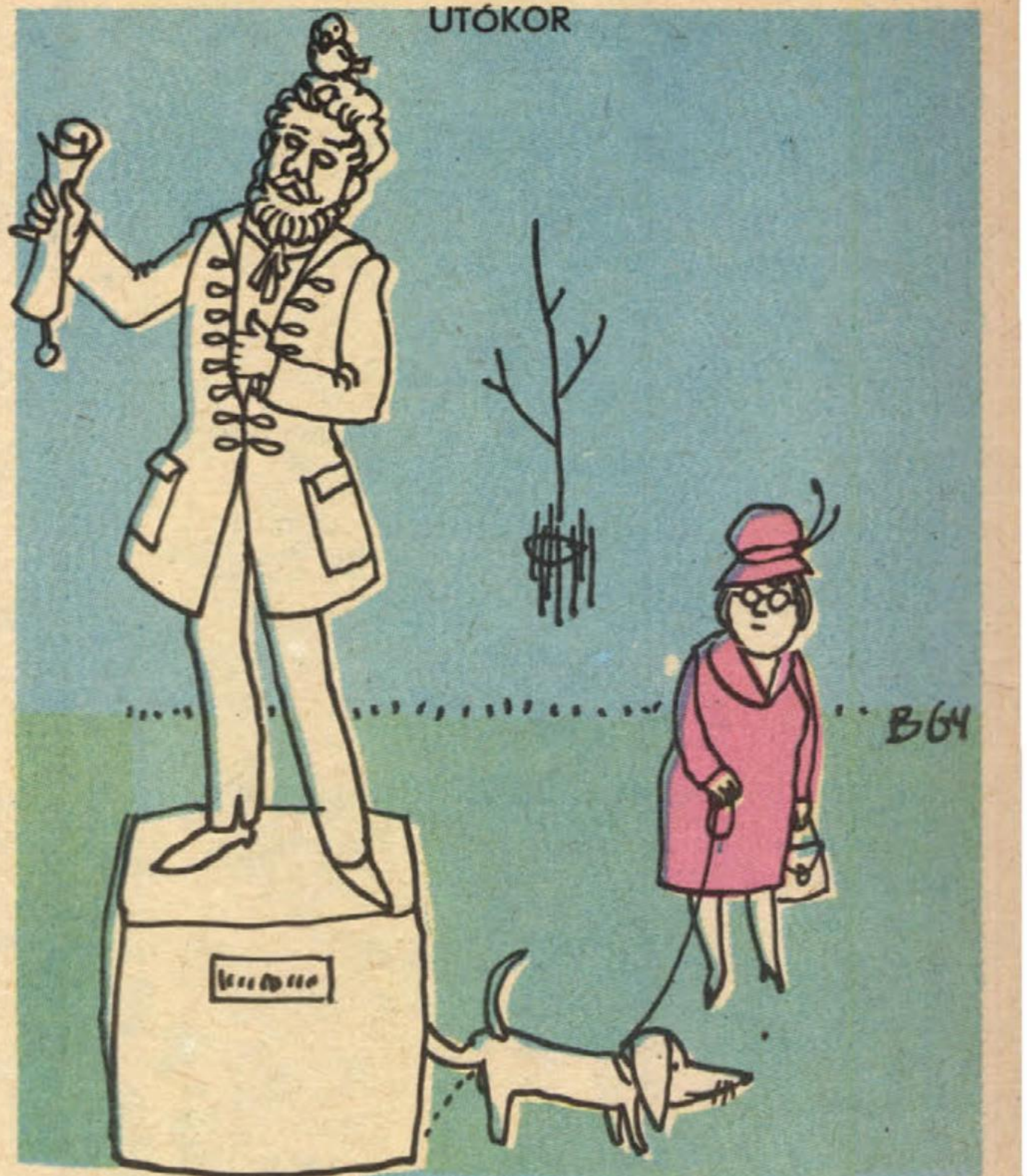

FRONTÁTVONULÁS

Tegnap találkoztam a főnökével. Teplák kartárs. Ki fogja penderíteni önt a vállalattól.

— Velem is közölte. Az a rögeszméje, hogy hanyagul dolgozom, lusta vagyok, nincs ott az eszem a munkán és más efféléket állít rólam.

— Az a kérdés, indokolt-e az önről alkotott véleménye, vagy nem indokolt?

— Sajnos, a főnököm műveletlen ember. Képzelje, kétségbe vonja azt a tudományos megállapítást, hogy az ember idegrendszere megsínyli a frontátvonulást.

— Manapság divat a frontátvonulásra hivatkozni. De a főnöke azt mondja, hogy maga akkor is hanyagul dolgozik, amikor nincs frontátvonulás. De miért is magyarázok annyit? Ön tudja legjobban, hogy már írásbeli figyelmeztetést is kapott a főnökétől.

— Mert nem akarja megérteni, hogy nekem frontátvonulásom van.

— Ne nevettesse ki magát. A frontátvonulás a légkör sajátos és időleges tulajdonsága. Hatása kétségtelen, de nem valamiféle betegség, ahogy ön beállítja.

— Én szüntelenül annak érzem. Ezért vagyok állandóan levert és dekoncentrált. Tétlenül és ernyedten ülök az íróasztalomnál. Magamba roskadtan. Szinte élettelenül.

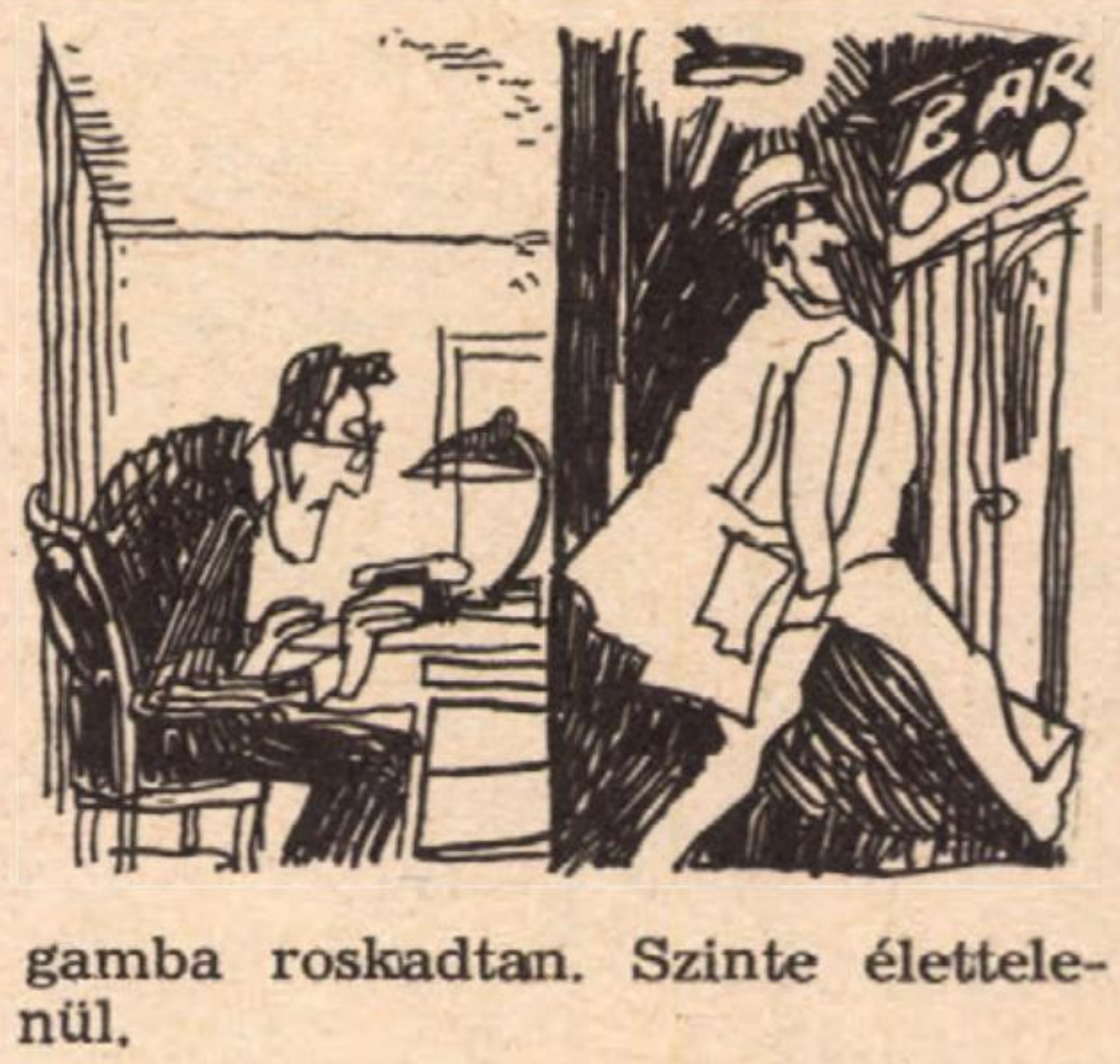

— Nappal. Esténként magához tér, friss, energikus. Egyik lokálból a másikba jár. Kártyázik, iszik és hajnalban jár haza.

— Nálam a frontátvonulás reggel kezdődik.

— Ez a baj! Aki hajnalig virraszt, dorbézol, az nappal nem végezheti frissen a munkáját. Mi lenne, ha az üzemekben, gyárakban, szövetkezetekben úgy reagálnának a „frontátvonulásra", mint ön?

— Ott is pontosan úgy reagálnak! Mit gondol, mitől van selejt a gyárakban, idegesség a hivatalokban, oly sok pontatlanság a tervezésben és felületesség a kivitelezésben?

— Szerintem hanyagságból. Semmi esetre sem a frontátvonulás miatt.

— Annyian mégsem dolgozhatnak hanyagul, mint amennyien hanyagul dolgoznak. Tessék elhinni, hogy ez a frontátvonulás miatt van így.

— Ez csak kifogás.

— Ugyan kérem! A tyúkok is megérzik a frontátvonulást. A szakemberek véleménye szerint még a zárt tojótelepeken is érzékenyen reagálnak a szárnyasok az időjárásra. Ilyenkor nem tojnak a tyúkok.

— Ezt jól megtanulta.

— Szóról szóra így olvastam az újságban.

— És bemagolta az egész cikket?

— Be bizony! Az első betűjétől az utolsóig. Mintha csak éreztem volna, hogy szükségem lesz rá.

— És mennyi ideig tanulta?

— Körülbelül két óra hosszat.

— És mikor?

— Múlt kedden.

— És hol?

— A munkahelyemen.

— És mért nem dolgozott inkább?

— Mert frontátvonulás volt.

Földes György

FAKULTÁSOK

Hegedűs István rajza

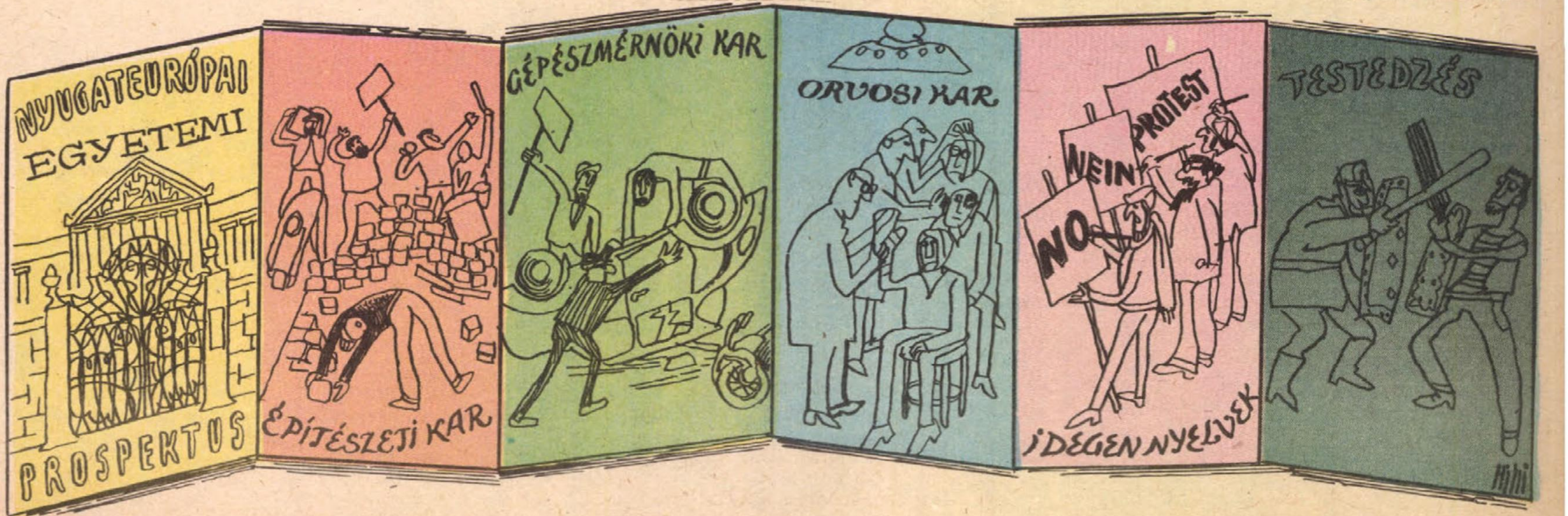

JÓ FOGÁS

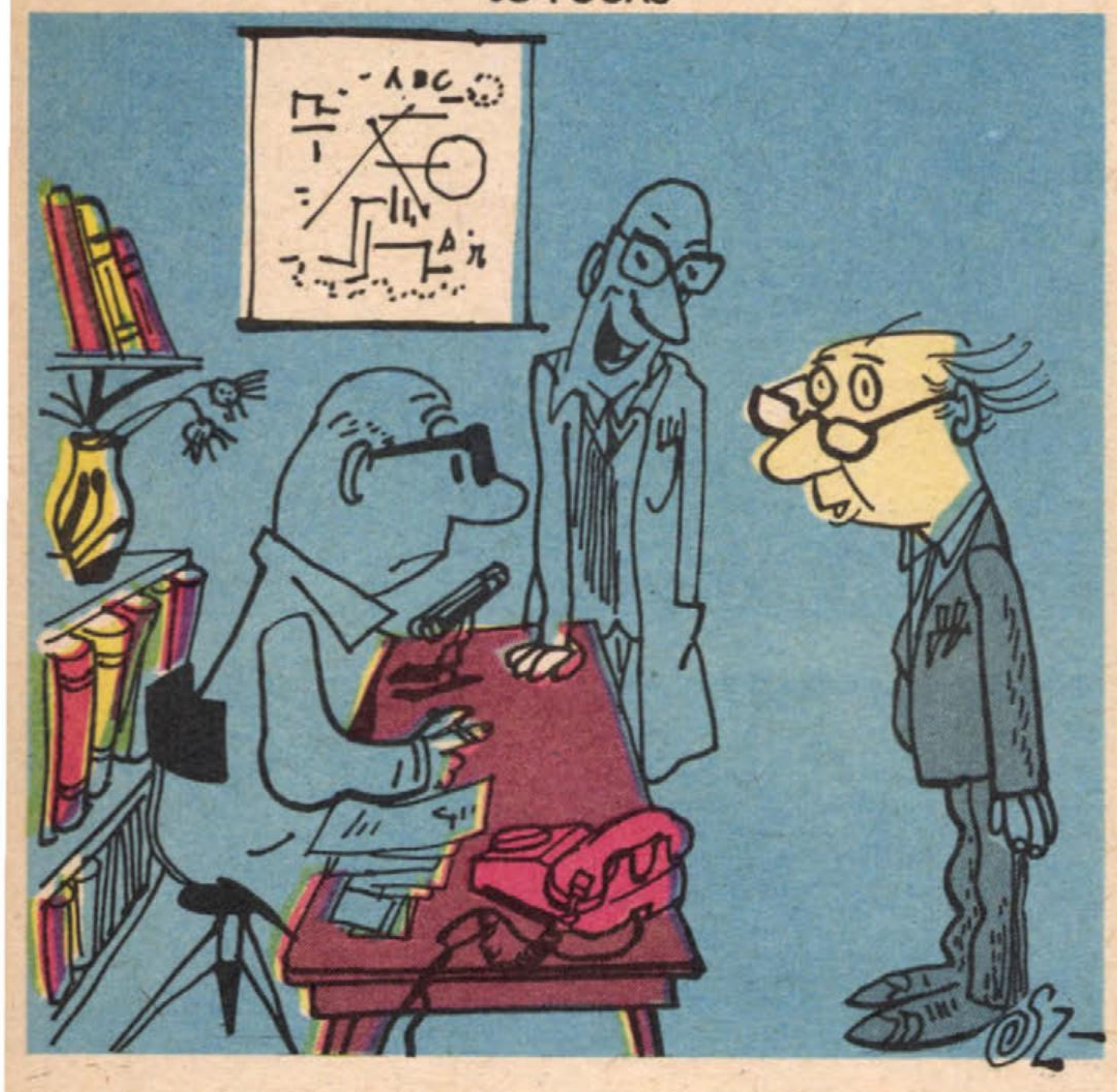

– Tessék engem alkalmazni! Szellemi exportból maradtam vissza...

A KÖZELEDÉS ÚTJAI

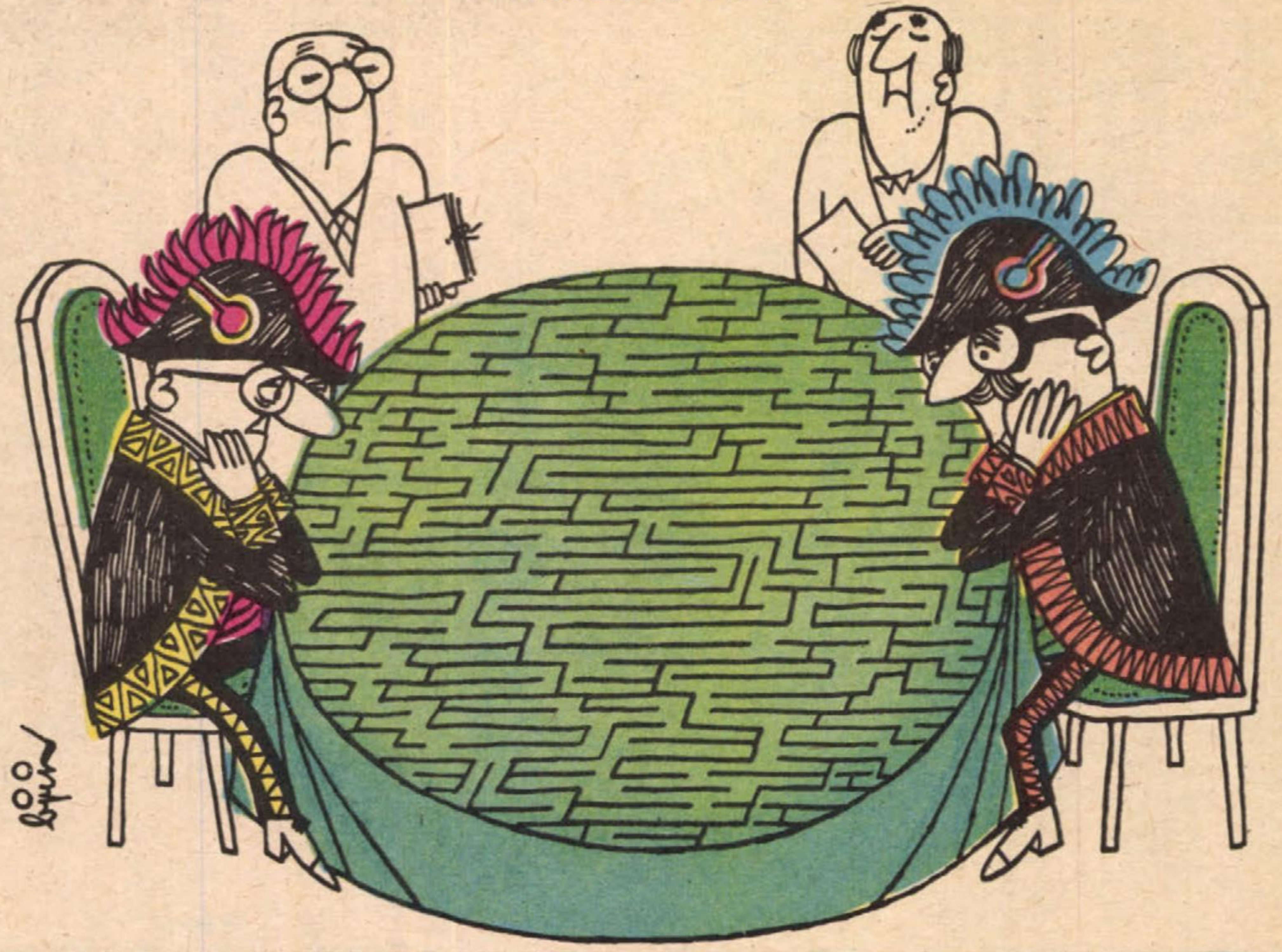

PANASZ

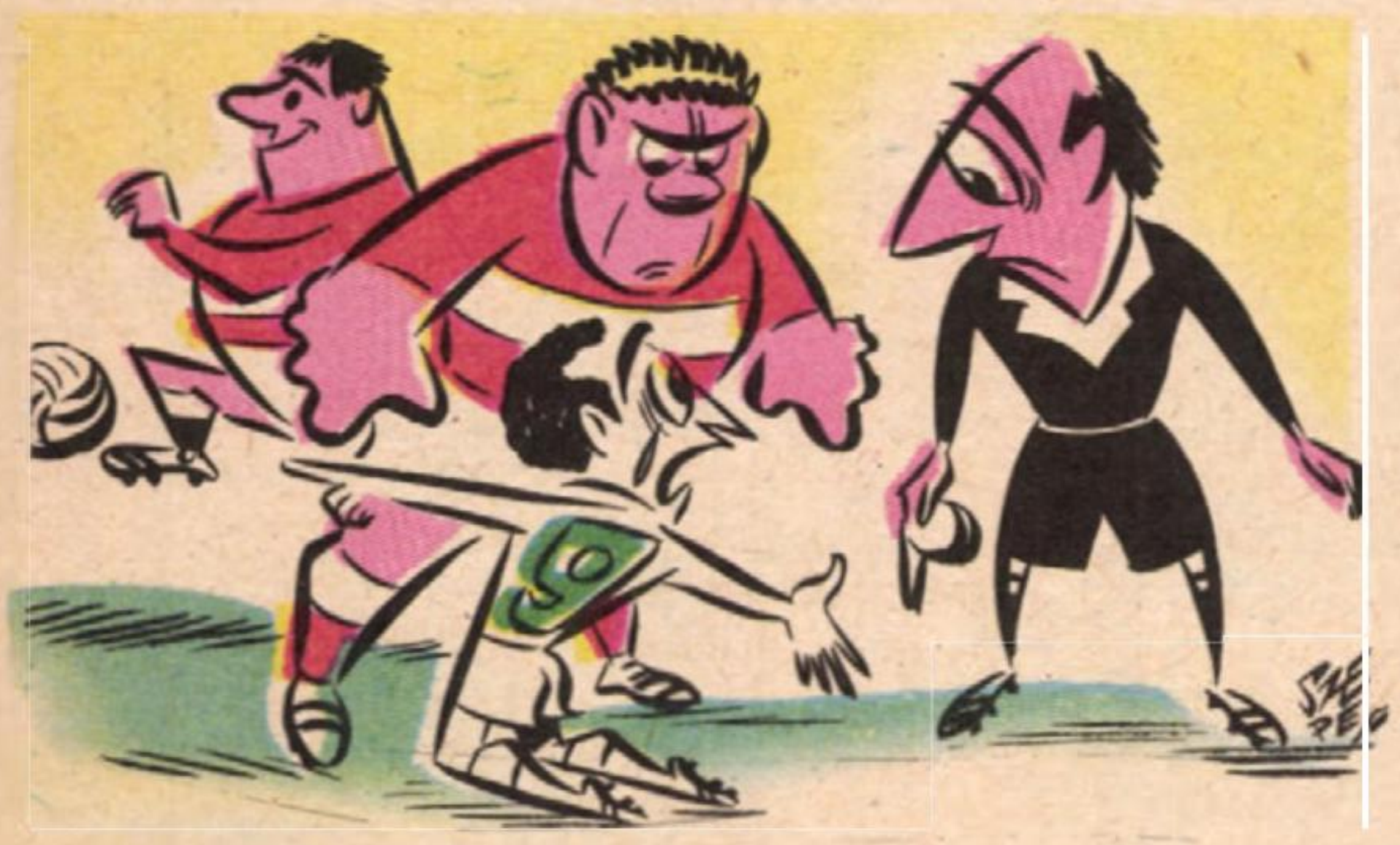

– Bíró úr, ezek az erőszakos alakok elvették a labdát!

FÉLTÉKENY FELESÉG

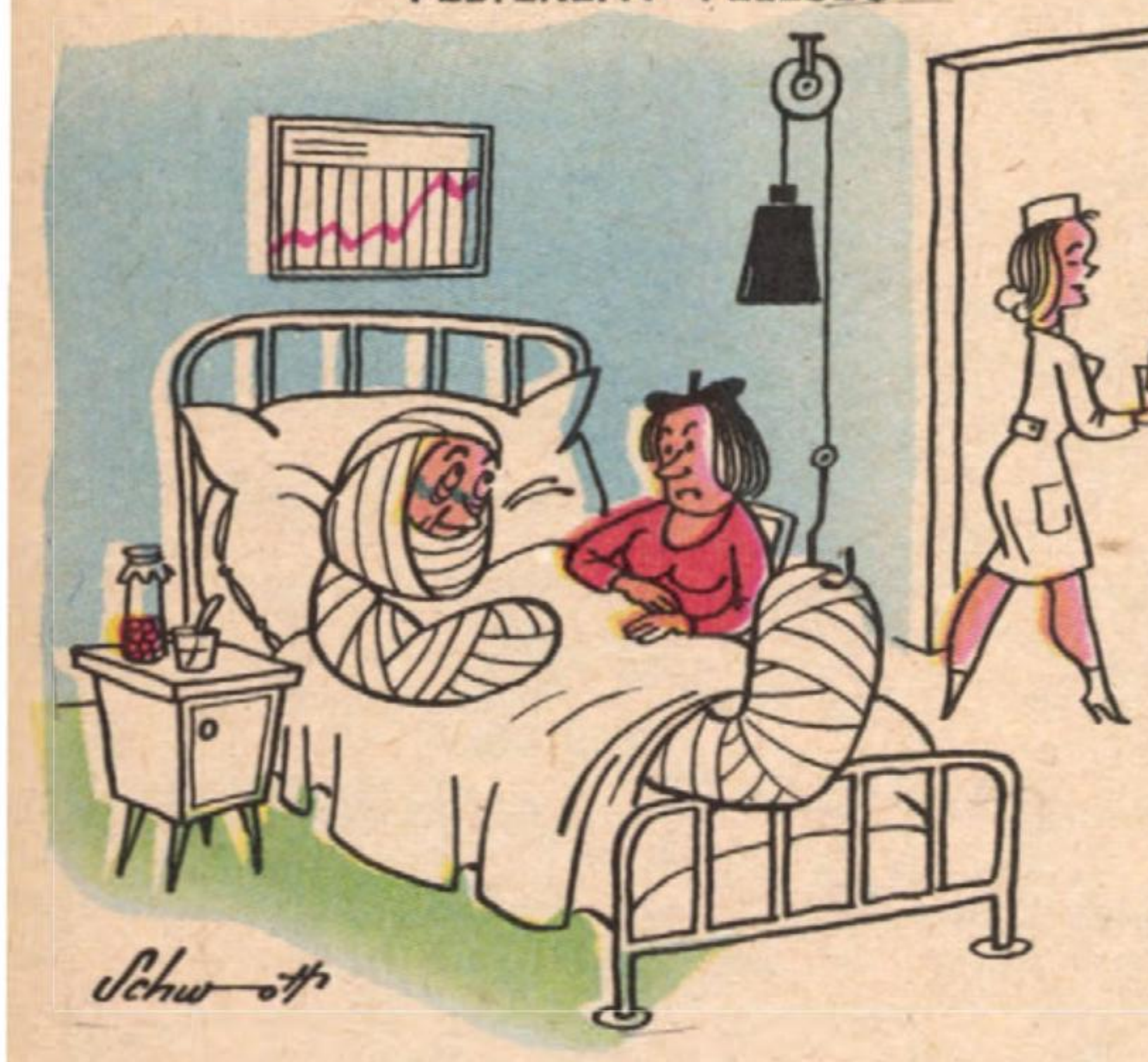

– Aztán nehogy kikezdj a nővérkével!

PESTI PRESSZÓBAN

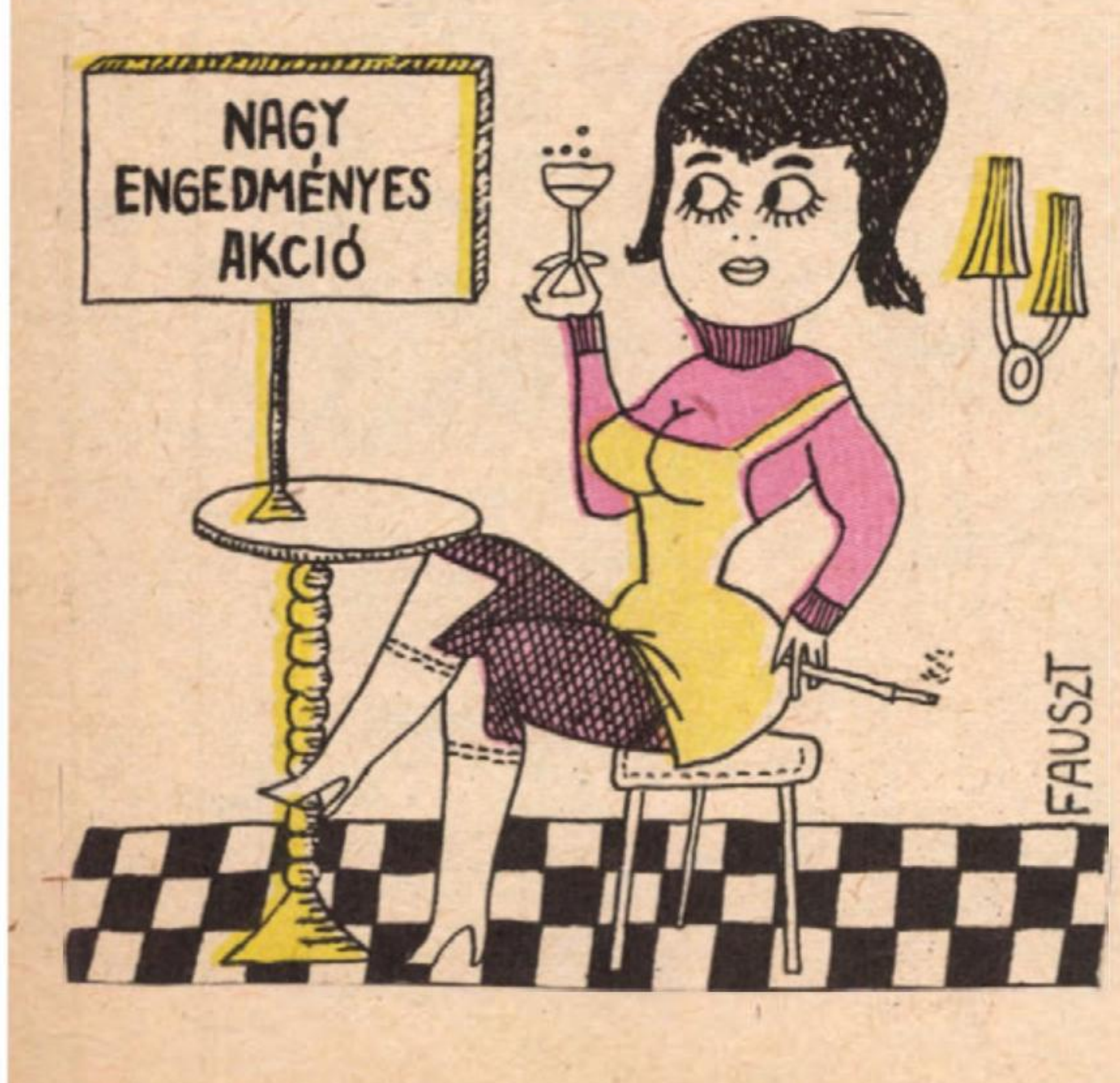

HIPOFIZIS

Vagyis: agyfüggelék.

Ez a neve annak a fél gramm súlyú, borsó nagyságú mirigynek, amelytől az élet sok megnyilvánulása függ, többek között ez termeli a növekedési hormont is.

Régebben azt tartották: ha valaki nőni akar, álljon ki az esőre. Sajnos, ez a módszer nem használt: hiába ácsorgott valaki órák hosszat az esőben, egy centivel sem nőtt meg, legfeljebb daliás mosogatórongy vált belőle, ha jól kihúzta magát. A tudósok azonban ebbe nem nyugodtak bele, és most azt olvastam az újságban, hogy egy svéd tudós 25 centivel növesztette meg a paciensét, mert kedvezően befolyásolta azt a borsó nagyságú mirigyet az agyfüggelékben. A mirigy több növekedési hormont termelt.

Bevallom őszintén, engem fellelkesített ez a hír, és azon gondolkoztam, hogy kimegyek Svédországba, és kérek útlevelet az agyfüggelékemnek is... Szeretném ugyanis, ha egyszer azt mondanák a moziban a hátam mögött: „Ajjaj! Micsoda pech! Pont ez a hosszú alak ül előttem!”... Jelenleg ugyanis azt mondják: „Ide ülj, szívem!! Itt nem ül előtted senki...”

Mondom, szívesen elmentem volna Svédországba, hogy kosárlabdázó termetűre szabassam át magam, de voltak gazdasági okok, amelyek miatt lemondtam erről a tervről. Hogy csak egyet mondjak: eddig mindig az Úttörő Áruházban vásároltam nadrágot, nagyon olcsón, de ha megnőnék, akkor az Extra Áruházban kellene vásárolnom... Nem vagyok smucig, de elment a kedvem az egésztől...

S eszembe jutott az is: vajon az agynak melyik részét, melyik mirigyét kellene befolyásolni ahhoz, hogy az emberek felnőjenek bizonyos feladatokhoz, munkakörhöz? Sajnos, ez nem centimétereken múlik. Lehet valaki két méter hosszú, mégis kicsinek tűnik, ha a munkaköréhez, a feladatokhoz mérjük. Vajon az agyfüggelék melyik icipici mirigyét kellene megbirizgálni ahhoz, hogy tudásban, jellemben, emberségben nőjünk néhány láthatatlan centit? Talán van ilyen mirigy is abban a hipofizisben, csak keresni kéne.

A legtöbb probléma ugyanis ebből adódik. Sok a „kicsi” ember — a célokhoz képest —, akik még lábujjhegyre állva, az íróasztal tetején ágaskodva sem érik el azt a szintet, amelyet várnak tőlük, pedig az a borsó nagyságú mirigy remekül dolgozott az agyfüggelékükben és szorgosan termelte a növekedési hormonokat. Vagyis: láttam én már langaléta törpéket és kicsi óriásokat.

Gyakran előfordul, hogy valakit, aki nem tudott felnőni a kitűzött feladatokhoz, áthelyezték egy másik területre, mondván, ott talán majd nőni fog... Azt hiszem, ennél még az eső is jobb... Inkább álljon ki az esőre... Nem mintha ott megnőne — ilyen vagy olyan értelemben, —, de legalább addig, amíg kinn áztatja magát, nem zavar senkit, és ezzel esetleg elősegíti, hogy mások nőjenek, felnőjenek.

Én nagyon bízom abban, hogy egyszer az orvosok megtalálják azt a másik fontos mirigyet is a hipofizisben, amelytől mindenki nagyobb lesz. Nagyobb, nem magasabb.

De azért ne bízzunk mindent az orvosokra!

Mikes György

MEDDŐ VITA

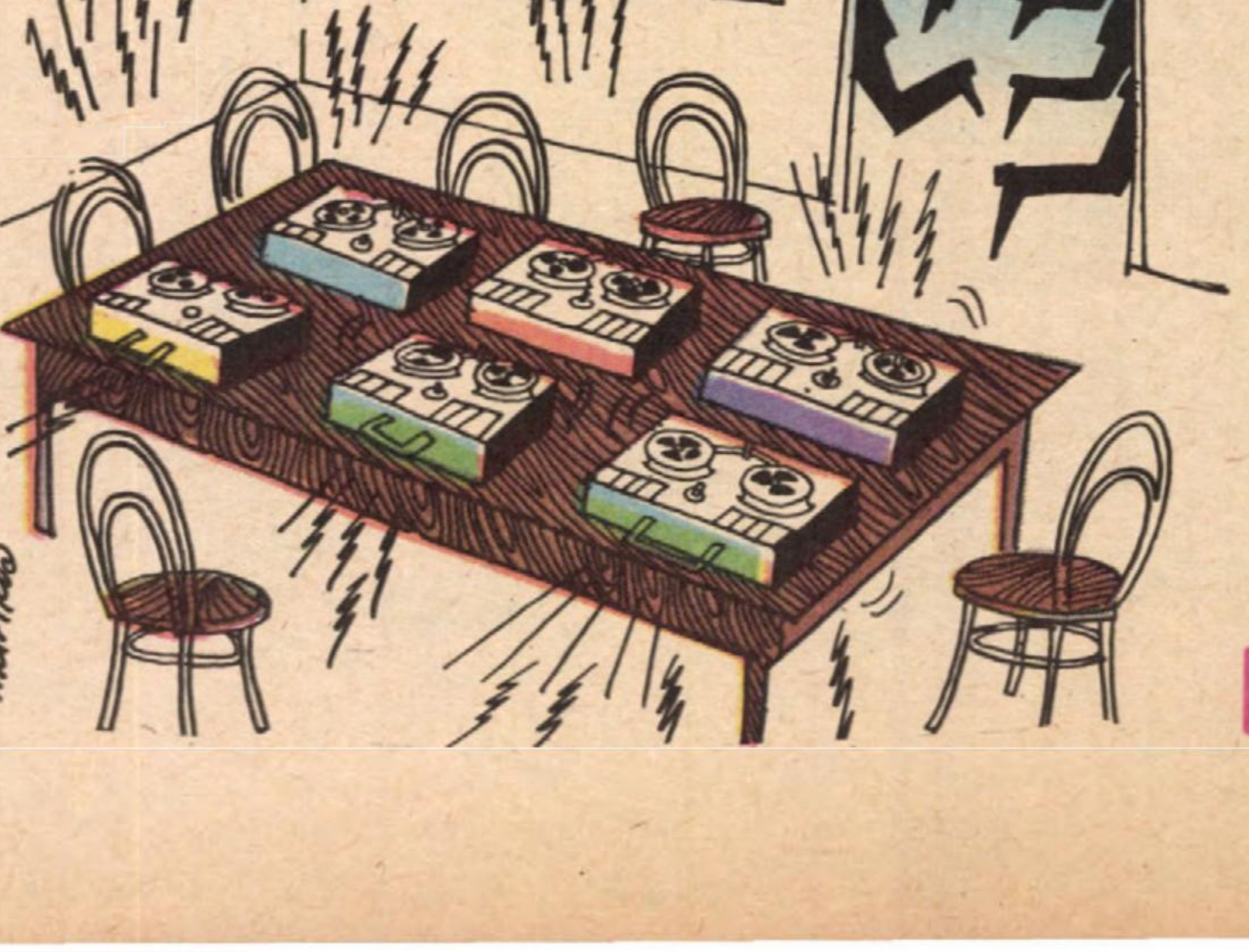

A KRITIKUS

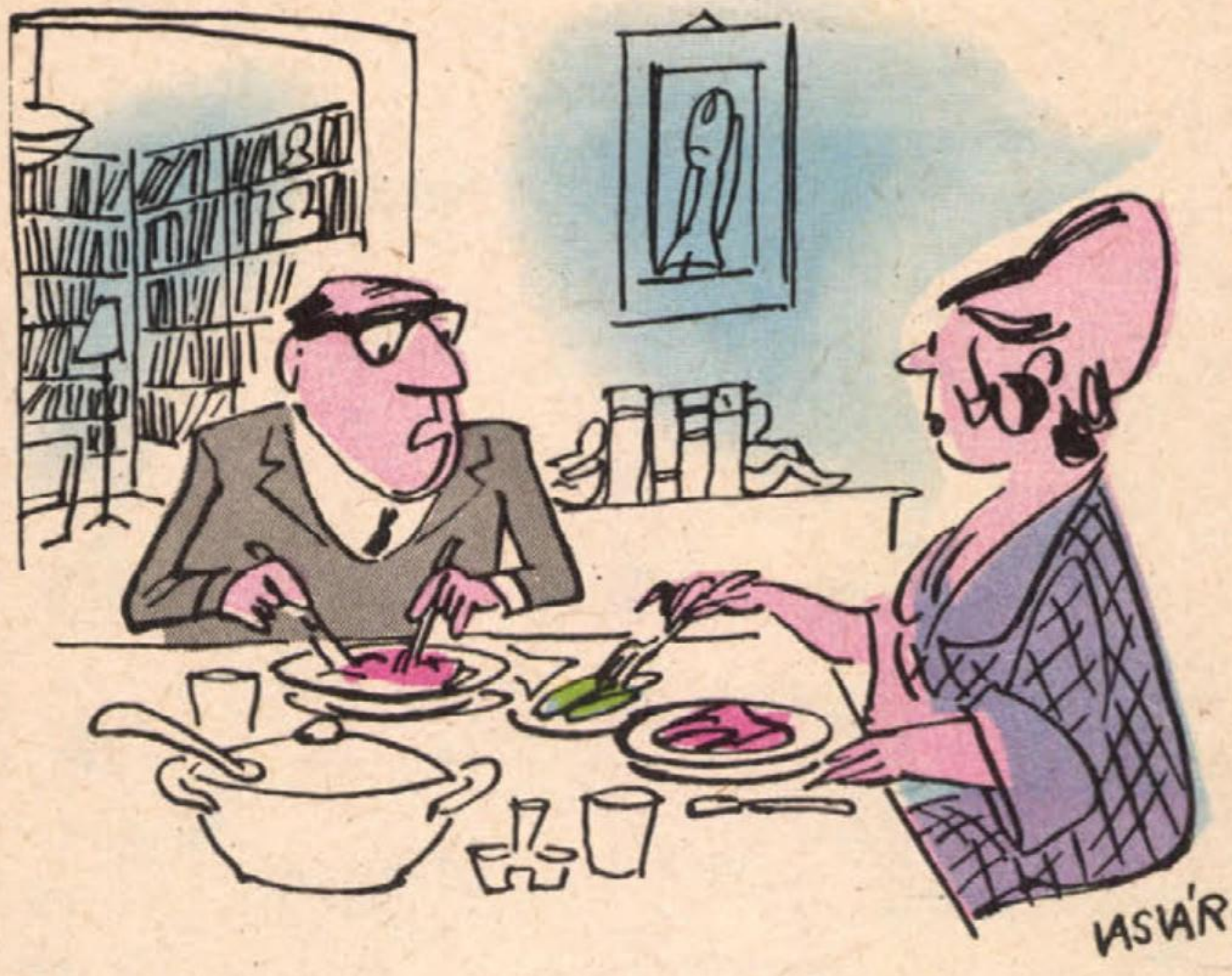

– De miről szól ez a paprikás krumpli?...

JÓ FŐNÖK

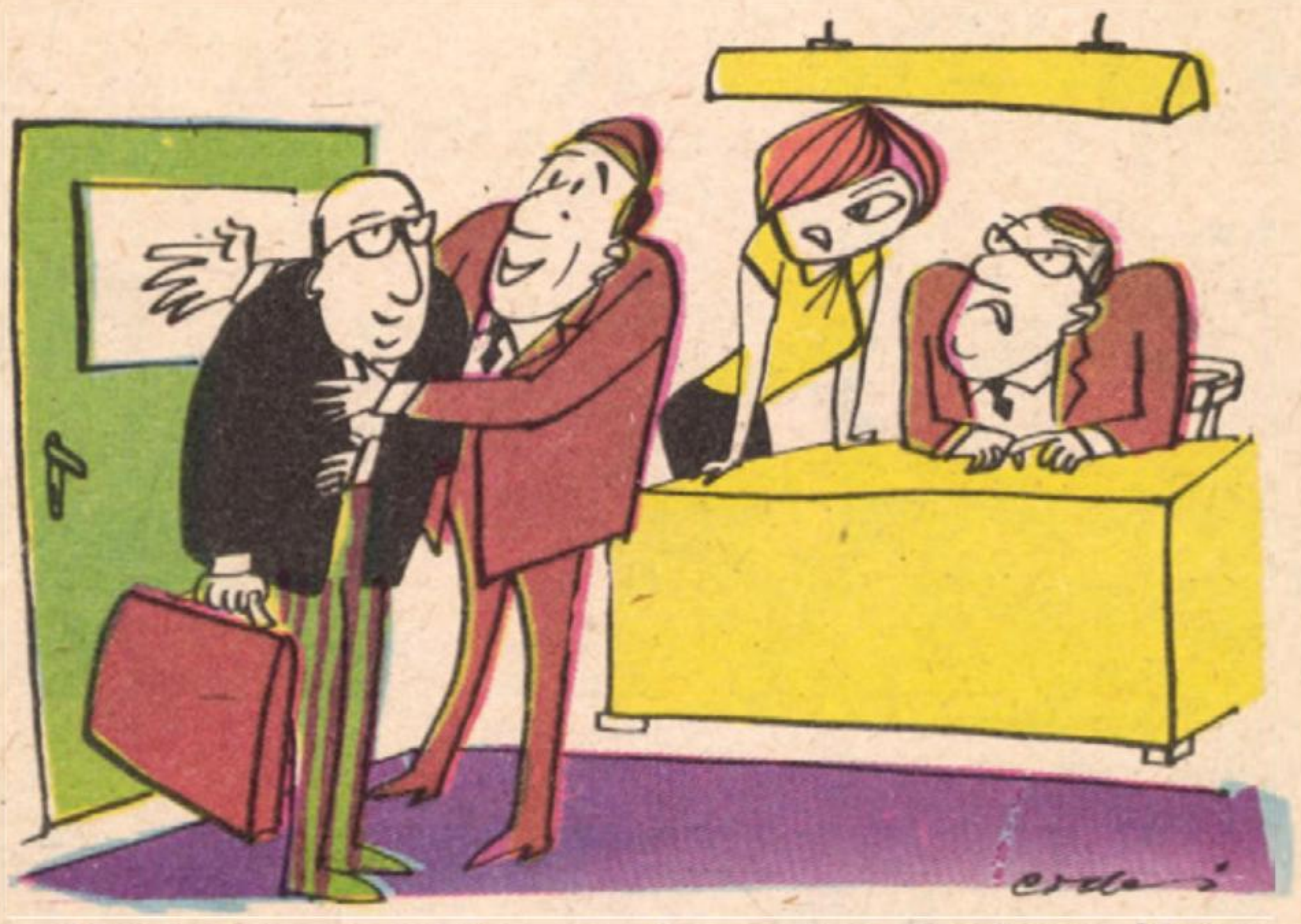

– Miért ölelgeti folyton az öreg ezt a Kovácsot, hiszen utálja?
– Mert szeretné, ha Kovács elkapná az influenzáját.

NEMZEDÉKI VITA

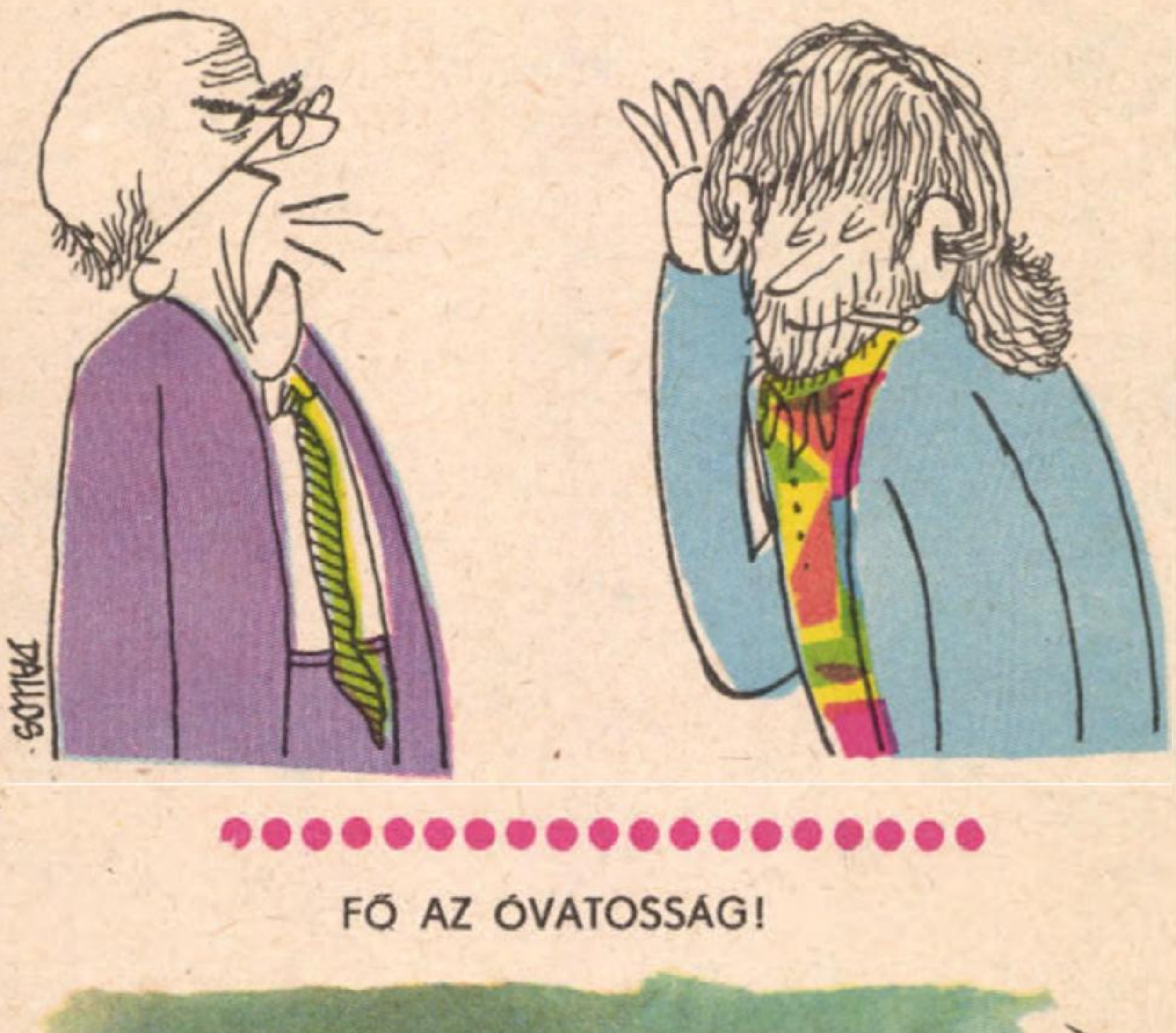

FŐ AZ ÓVATOSSÁG!

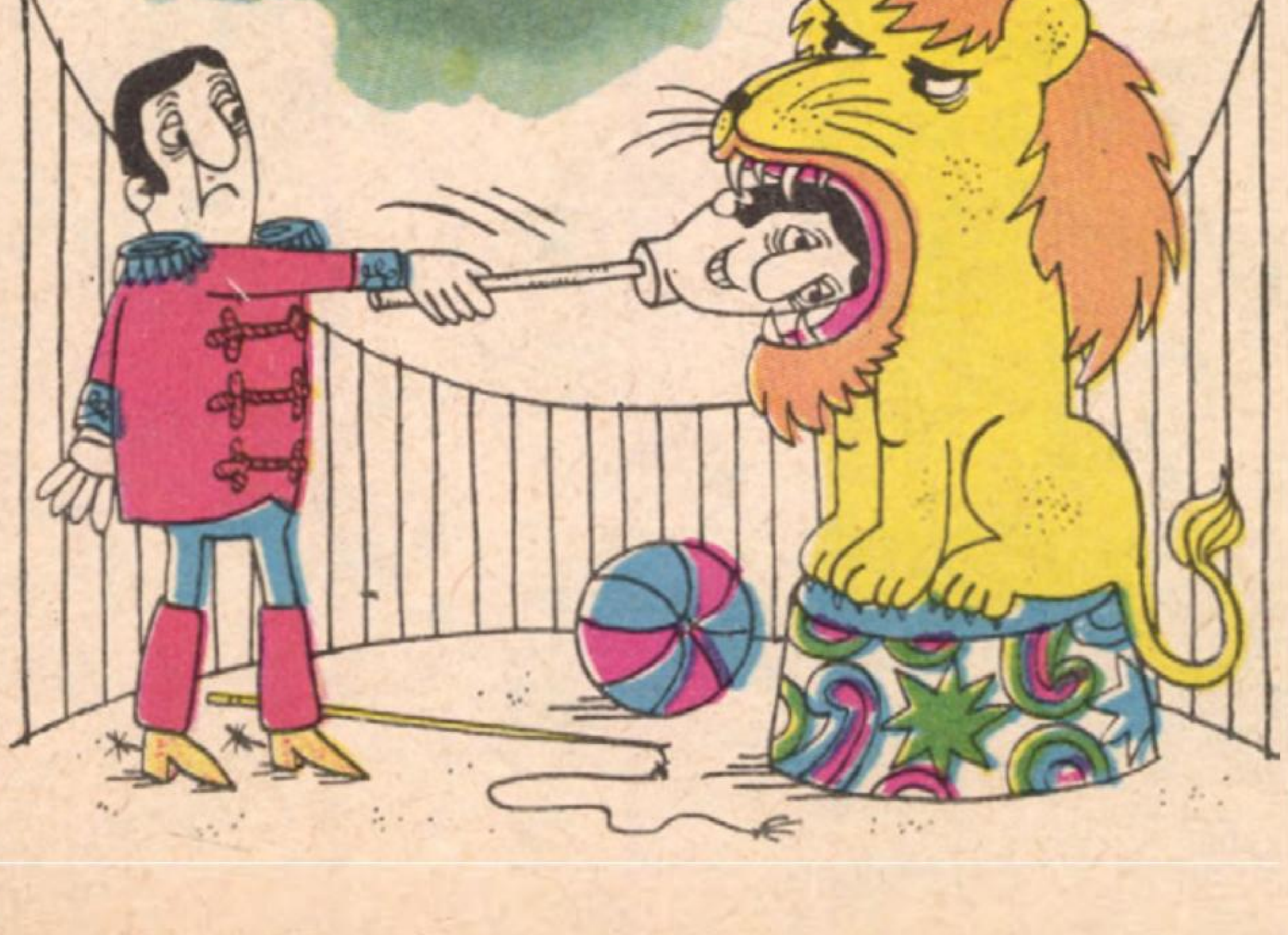

KÖRVADÁSZAT

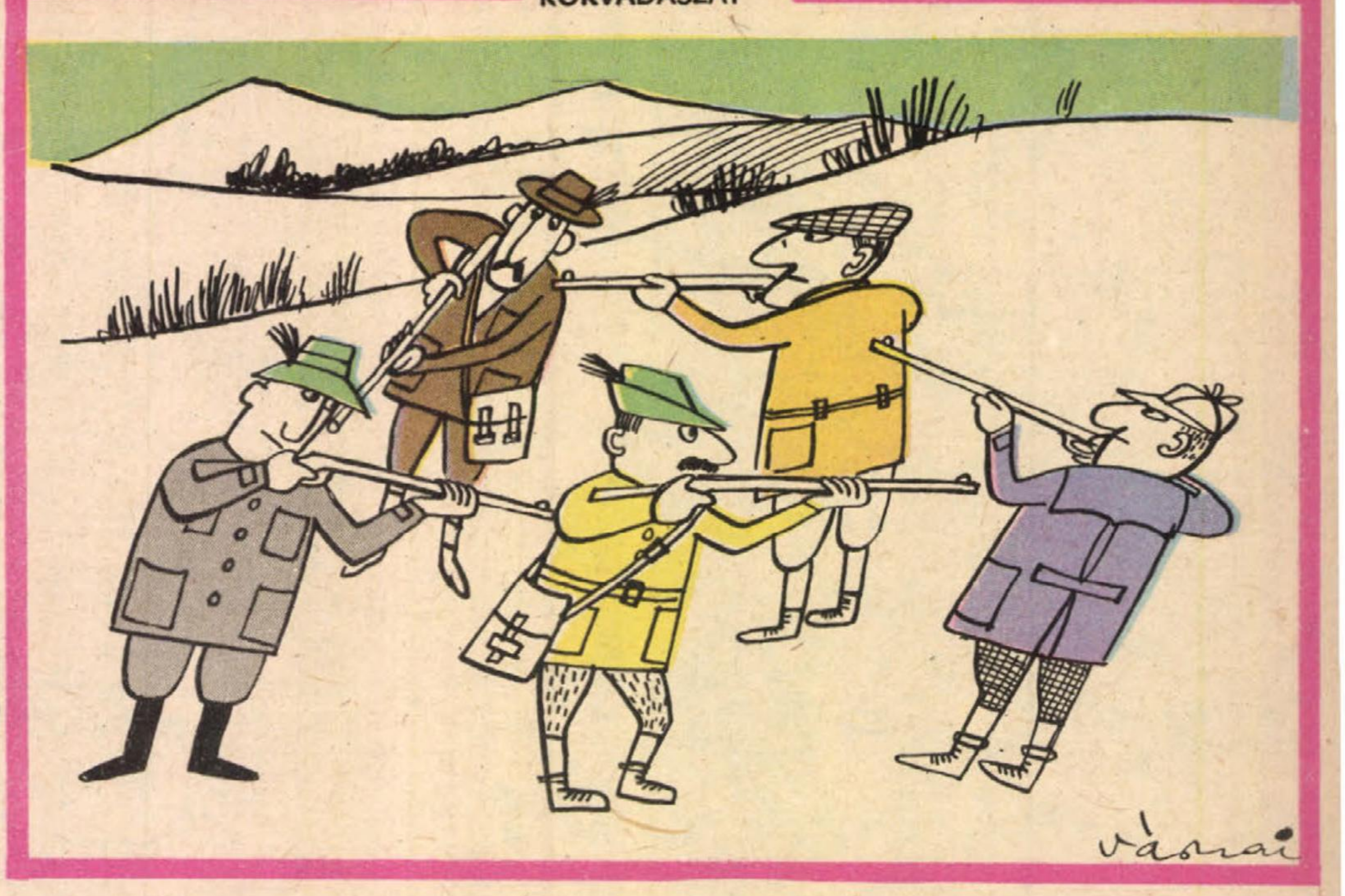

A KÖNYÖKÜNKÖN JÖN KI

— Tessék egy kicsit beljebb menni! Itt lógunk a lépcsőn!

— Mennék, kérem, de mit csináljak, ha előttem nem mennek beljebb?

— Akkor is tessék beljebb menni, mert itt lógunk a lépcsőn!

— Menjen beljebb maga, ha tud. Én mennék beljebb, de mit csináljak, ha előttem nem mennek beljebb?...

*

— És ami a legfelháborítóbb, világos nappal.

— Nem sül ki a szeme!

— Szégyentelen.

— Ilyenek ezek.

— De még mennyire, hogy ilyenek. Ahelyett, hogy olyanok lennének.

— Mind ilyen.

— A mi időnkben még olyanok voltak, de most ilyenek...

*

— És kegyed is szokta érezni itt a derekában?

— Hajjaj, de mennyire, hogy szoktam! A szúrás egész lemegy ide a térdkalácsomig.

— Igen. Az az átkozott térdkalács. És kegyed szokta érezni, hogy itt, a jobb lapocka alatt jön egy olyan szaggatás?

— Igen. És a bal lapocka alatt is. Kegyednek?

— Szintén. És kegyednek szokott-e...

*

— Hogy van?

— Köszönöm, jól. És maga?

— Én is jól. A család?

— Megvannak. És a magáé?

— Vagyogatunk.

— Hát csak vagyogassanak...

*

— Mondja, miből telik ezeknek?

— Miből? Gondolhatja.

— Gondolom is.

— Na ugye! Csak nem akarom terjeszteni.

— Én sem.

— Az ember ne mondjon rosszat a szomszédjáról, mert csak veszekedés van belőle.

— Igen. Ők nem tudják, hogy mi tudjuk, miből telik ezeknek...

*

— Csak hajtanak, mint az őrültek.

— Mindig olyan sürgős nekik, aztán kész a baj.

— Az ember már nem mer kijönni az utcára.

— Igaza van. Nem néznek se jobbra, se balra, csak hajtanak, mint az őrültek.

— Aztán kész a baj.

— Igen. Mert hajtanak, mint az őrültek...

*

— Meddig tetszik utazni?

— Barompuszta alsóig.

— Az még arrébb lesz. Család van?

— Kettő. A lányom egyetemi magántanár, a fiam lóápoló.

— Gratulálok. Sikerült gyerekek.

— Köszönöm.

— Én itt leszállok. Örülök, hogy ilyen jól elbeszélgettünk...

*

— Érted? Ezt pont ő mondja nekem. Még az ábécét sem ismerte, amikor én már...

— Ne izgasd magad! Egy ilyen miatt...

— Már megbocsáss. Hogy jön ahhoz, hogy pont ő mondja nekem? Még ha én mondanám neki.

— De ha már ő mondta neked, ne törődj vele. Egyszerűen nézzél keresztül rajta.

— Már elnézést, de hogy jön ő ahhoz, hogy pont ő mondja nekem? Még ha én mondanám neki...

Galambos Szilveszter

FOGYÓKÚRA

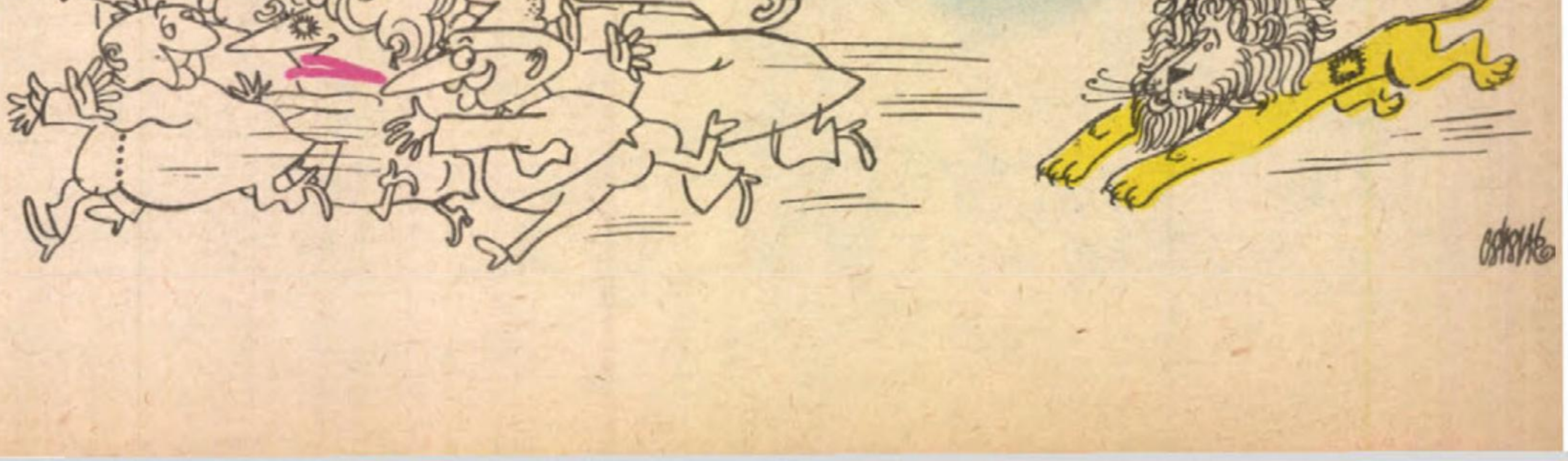

A PROLETÁRDIKTATÚRA KARIKATÚRÁIBÓL

Az már régen kiderült, hogy a klasszikus szállóige érvényét vesztette: fegyverek között nem hallgatnak a Múzsák, sőt néha túlhangosan is dalolnak. Azt is kitapasztaltuk, hogy nagy idők eseményeit nem csupán nagy művek: költemények, regények, színművek, festmények, szobrok tükrözik — hősi korszakok néhány jellegzetes, ha nem is legjelentősebb mozzanatát könnyed kézzel rajzolt, de éles szemmel látott karikatúrák görbe tükre is őrzi. Akik fél századdal ezelőtt, többnyire sihederfővel, ifjonti láztól fűtve, bizakodtak-reménykedtek a világ haladéktalan és végleges megváltásában, azoknak — ha élnek — a proletárdiktatúra 133 napjának karikatúráiból idézünk most néhányat a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának ötvenéves fordulóján.

Új csattanó „A magyar nemes"-hez

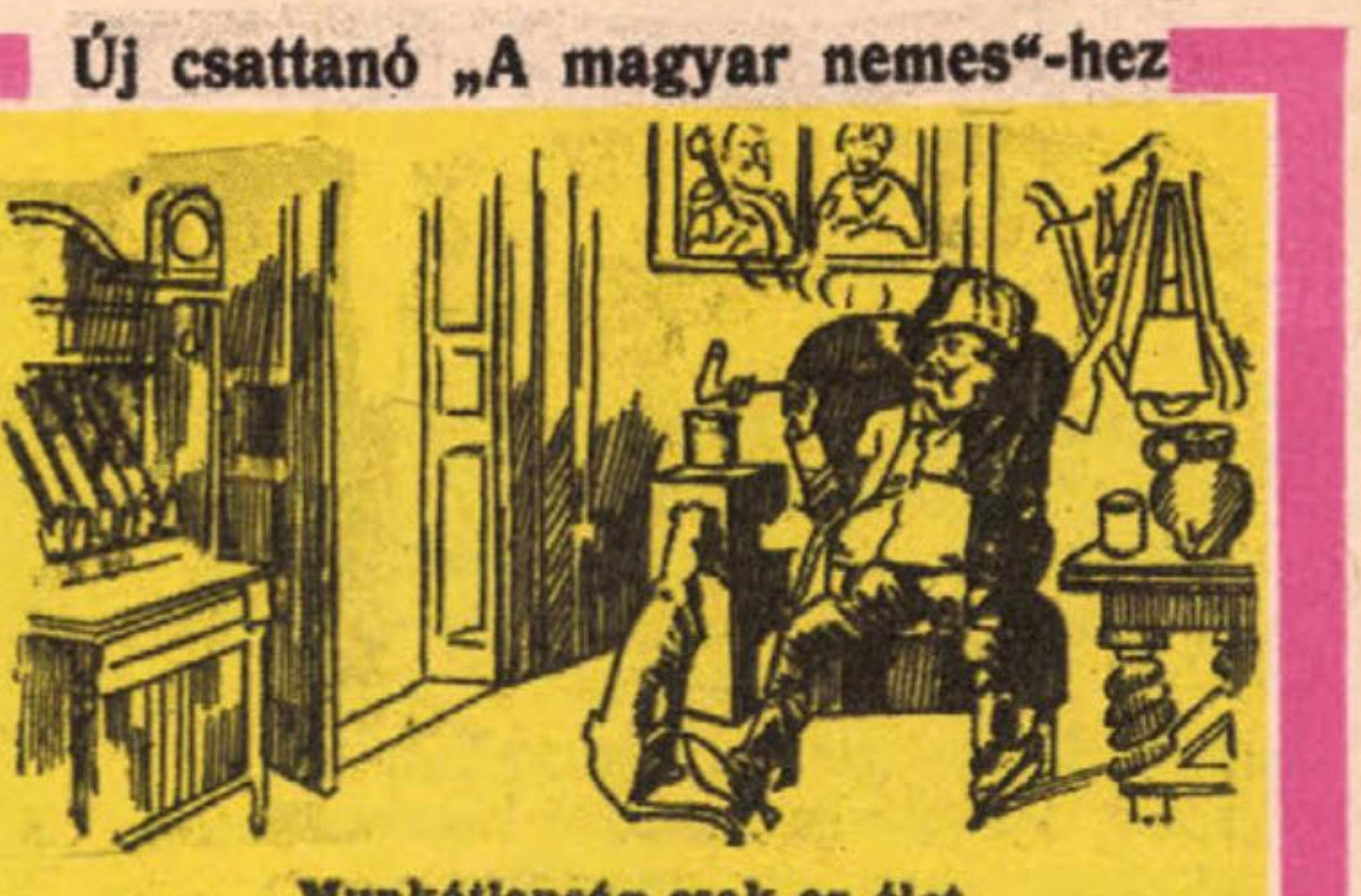

Munkátlanság csak az élet,
Van életem, mert henyélek.
A parasztė a dolog,
Én magyar nemes vagyok. *(Petőfi)*

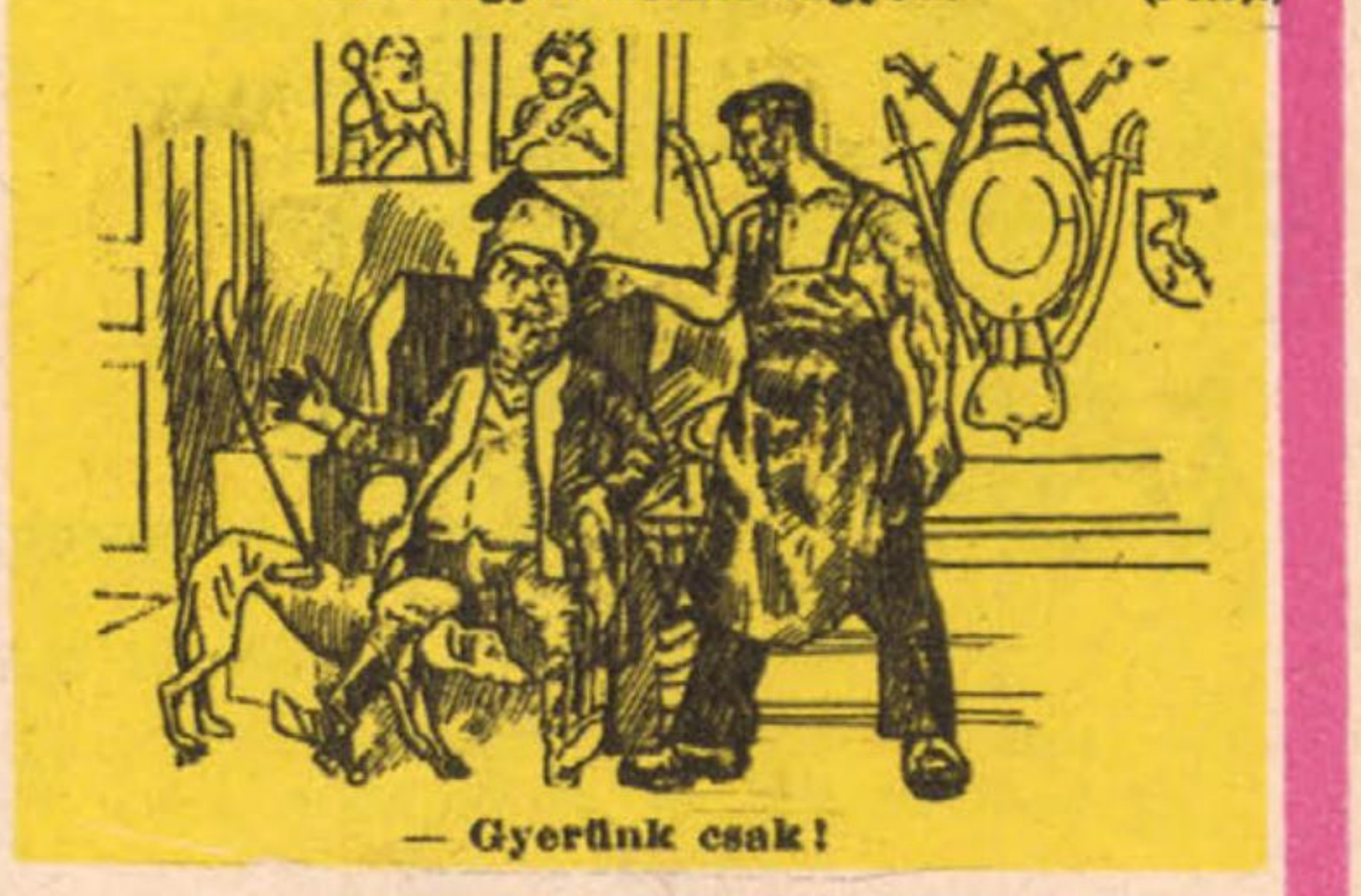

— Gyerünk csak!

A **BORSSZEM JANKÓ** karikatúrája, **Jankó** János régi Petőfi-illusztrációjának folytatásával érzékeltette a történelmi pillanatot, amikor a henyélő, csibukozó nemesurat fülönfogja a bőrkötényes melós.

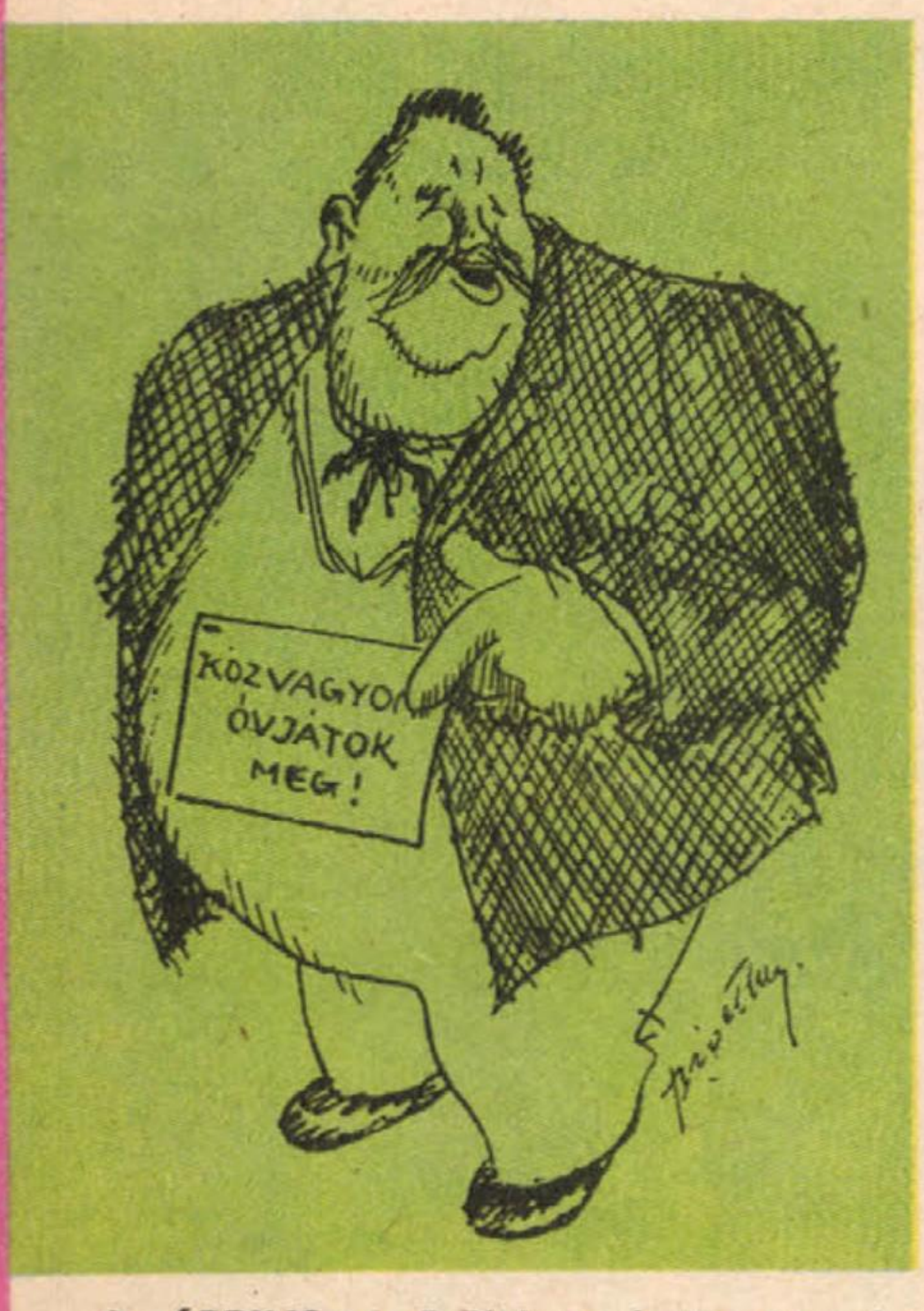
KÖZVAGYON ÓVJÁTOK MEG!

Az **ÁPRILIS** című élclapnak, öt nappal a proletárdiktatúra kikiáltását követő számában, jelent meg **Szigethy** István torzképe, **Az óvatos burzsoá**ról, aki saját kövér pocakjára tűzi az akkoriban sokfelé elhelyezett védőtáblát.

ÁPRILIS

Kober Leó rajza

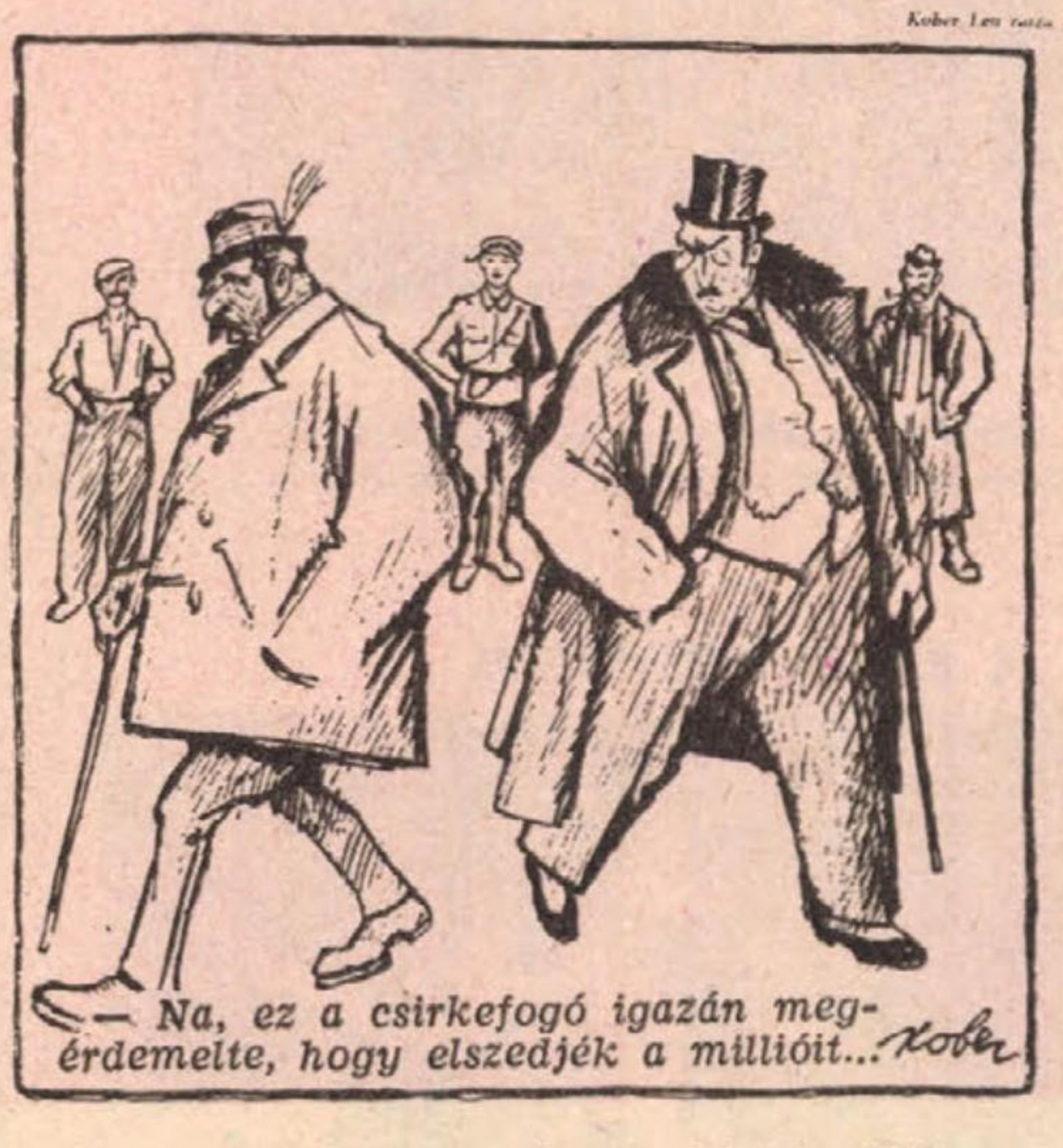

— Na, ez a csirkefogó igazán megérdemelte, hogy elszedjék a millióit...

Ugyanennek a lapnak címoldalán, **Kober** Leó, egy nekiveselkedett nagybirtokost és egy mérges nagytőkést figurázott ki, akik a véleményüket kárörvendve morogják.

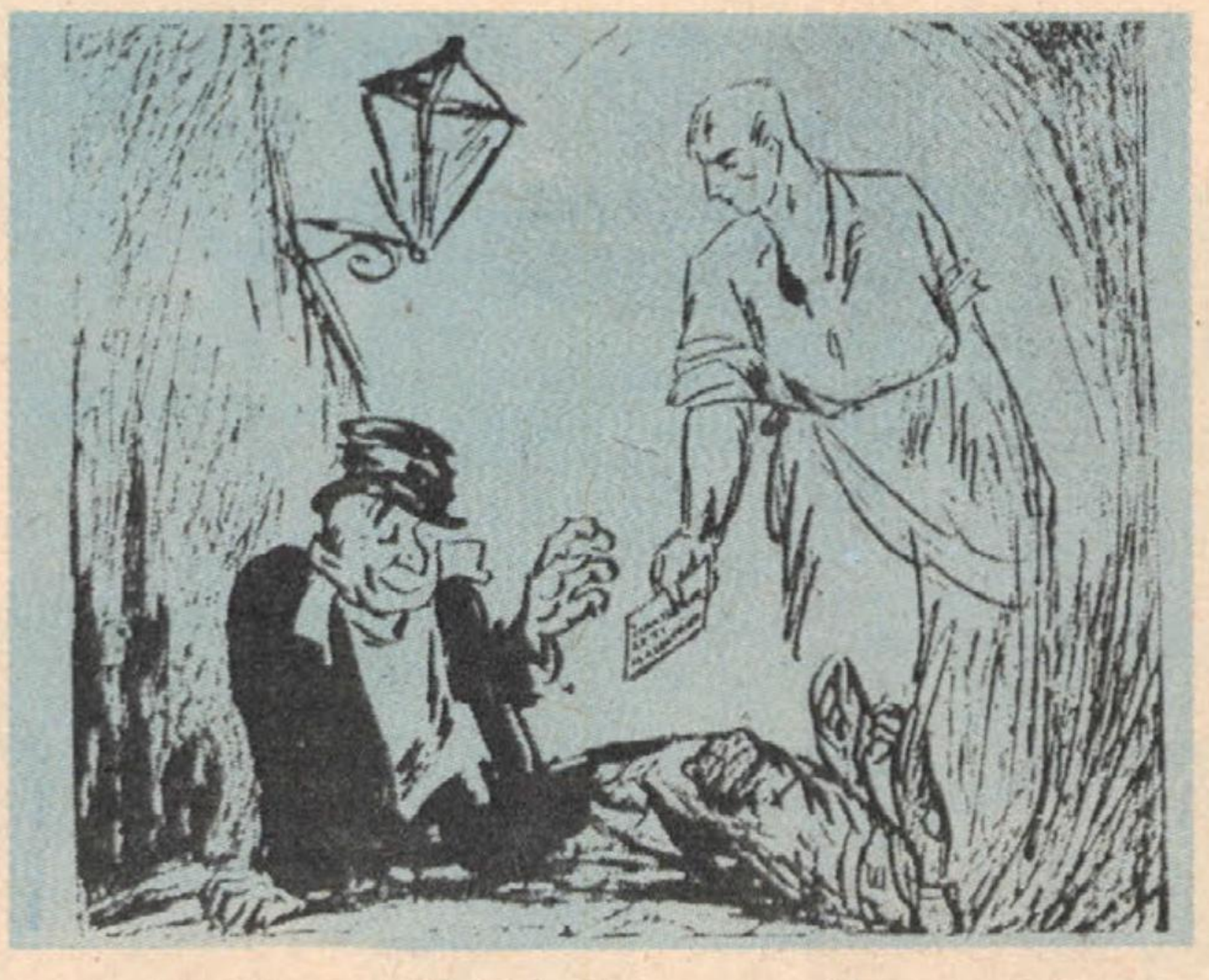

A milliomos húsvéti álma: a szakszervezeti igazolvány – rögzített áron beváltható kenyér-, élelmiszer- és dohányjegyeket, s a dolgozóknak biztosított egyéb juttatásokat jelentett. Ezt a milliomosi vágyálmot figurázza ki **Fodor** László rajza, amely a **FREGOLI** 1919. április 18-i számában jelent meg.

Fodor László a polgári forradalom választási plakátjait utánozva — egy sor tréfás plakáttervet tett közzé a Borsszem Jankó 1919. március 23-i számában

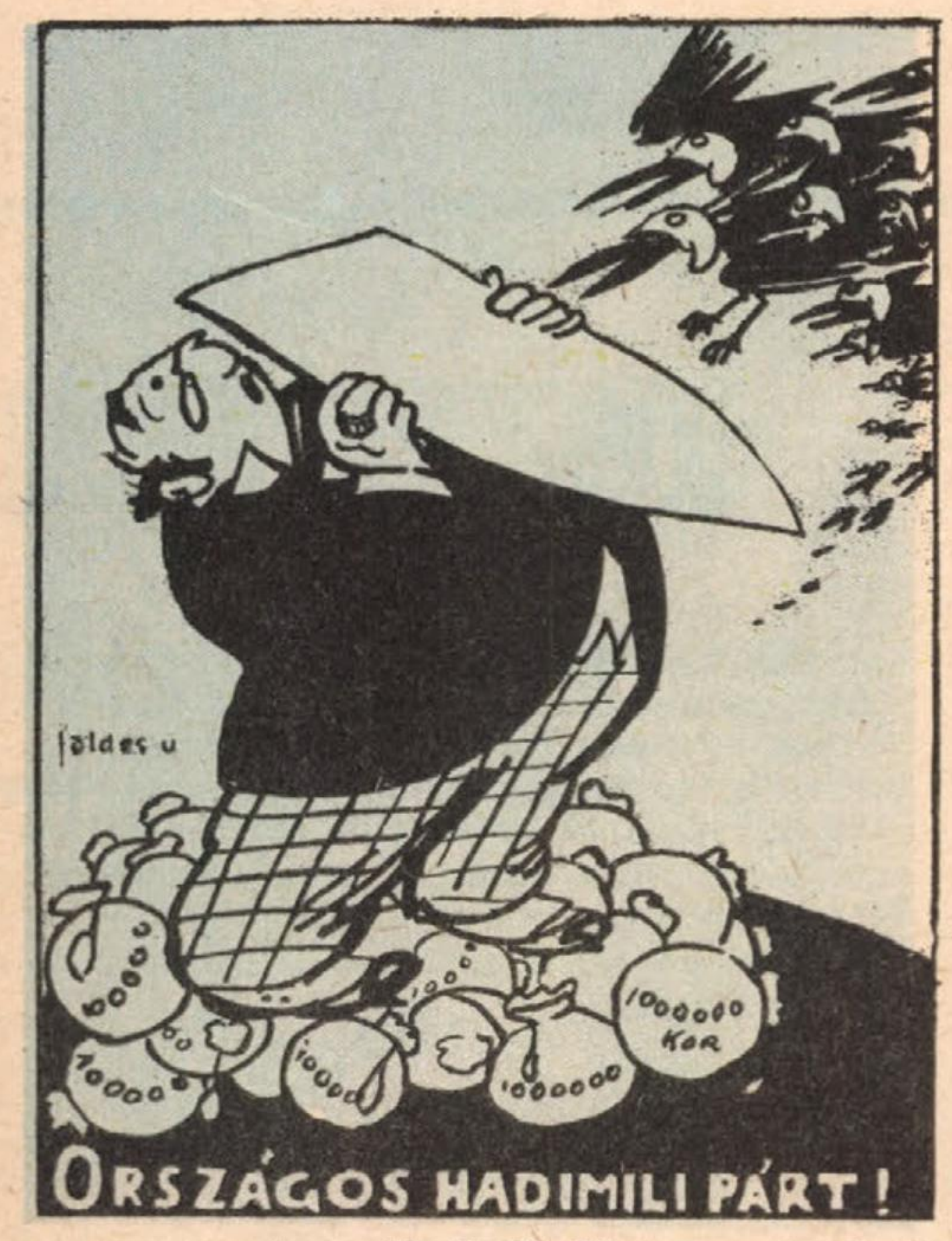
1000000 KOR
ORSZÁGOS HADIMILI PÁRT!

Az **Országos Hadimili Párt** – a hadimilliomosok pártja a pajzzsal védekezik a nincstelenek támadó rajai ellen.

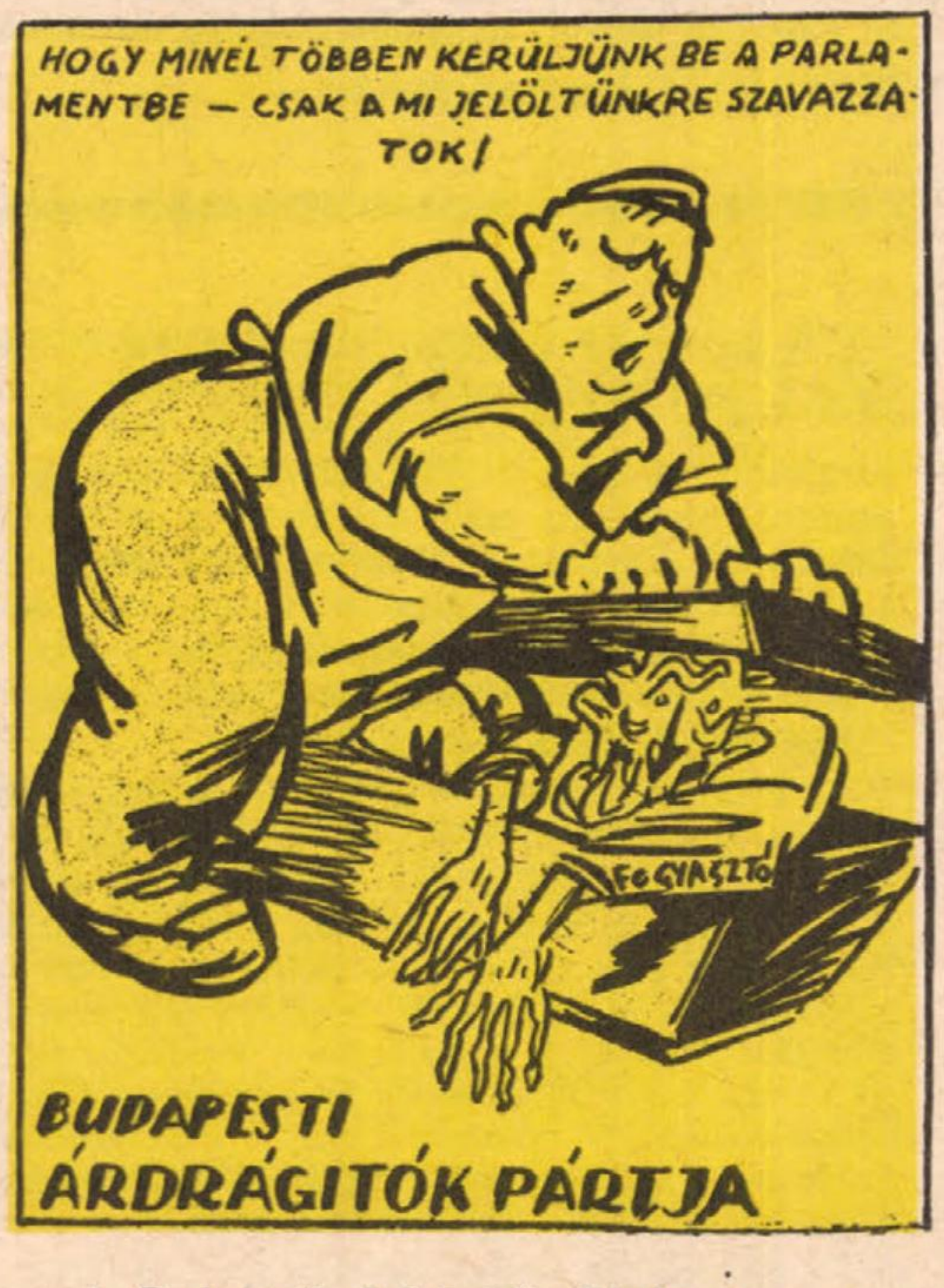
HOGY MINÉL TÖBBEN KERÜLJÜNK BE A PARLAMENTBE — CSAK A MI JELÖLTÜNKRE SZAVAZZATOK!
FOGYASZTÓ
BUDAPESTI ÁRDRÁGITÓK PÁRTJA

A **Budapesti Árdrágítók Pártja** koporsóba szorítja az elkínzott fogyasztót.

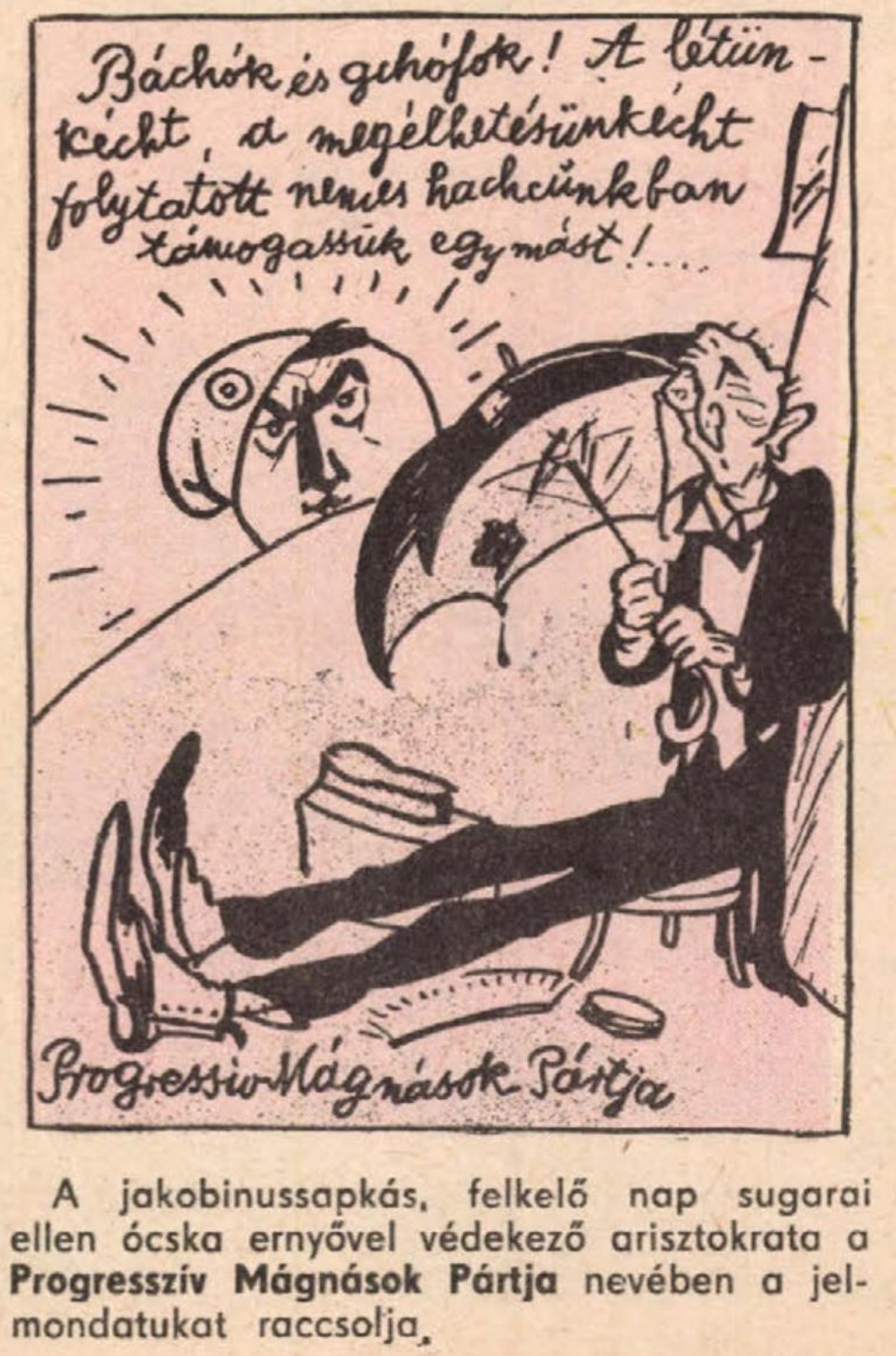
Báchók és gchófok! A létünkécht, a megélhetésünkécht folytatott nemes hachcünkban támogassuk egymást!....
Progressio Mágnások Pártja

A jakobinussapkás, felkelő nap sugarai ellen ócska ernyővel védekező arisztokrata a **Progresszív Mágnások Pártja** nevében a jelmondatukat raccsolja.

ÉRCKAKAS

A szélkakas a torony tetején
aranytaréjos, büszke nagylegény,
s mint mindenki, aki magasban él,
ő mindig tudta, merről fúj a szél.

A kiskakas a szemétdombon állt,
nem kukorékolt, inkább kornyikált,
sóváran lesve piszkebokron át
magasban élő, büszke rokonát.

A szélkakas a széllel együtt forgott,
de bősz vihar jött és végsőt csikorgott,
ki várta ezt a büszke érckakastól,
a szemétdombon hullt le a magasból.

A kis kakas szólt: én vagyok a törpe,
de mégis, mégis, te vagy összetörve.
A földön itt az élet piszkosabb,
de szép rokon – bocsáss meg –, biztosabb.

Szőnyi Zoltán

LÁNGOLÓ SZERELEM

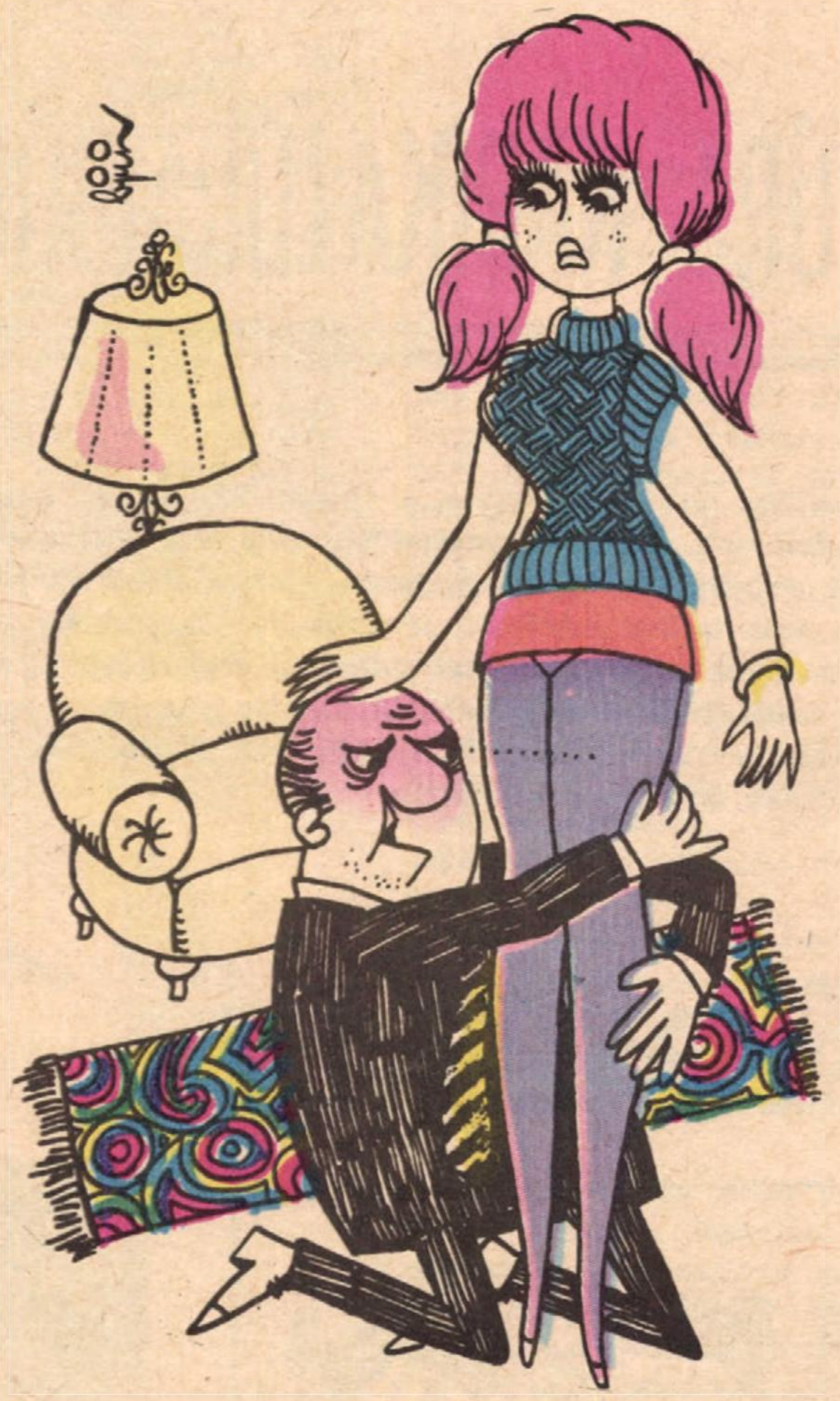

– Már megint vettél egy új harisnyát?!

ELSŐSEGÉLY

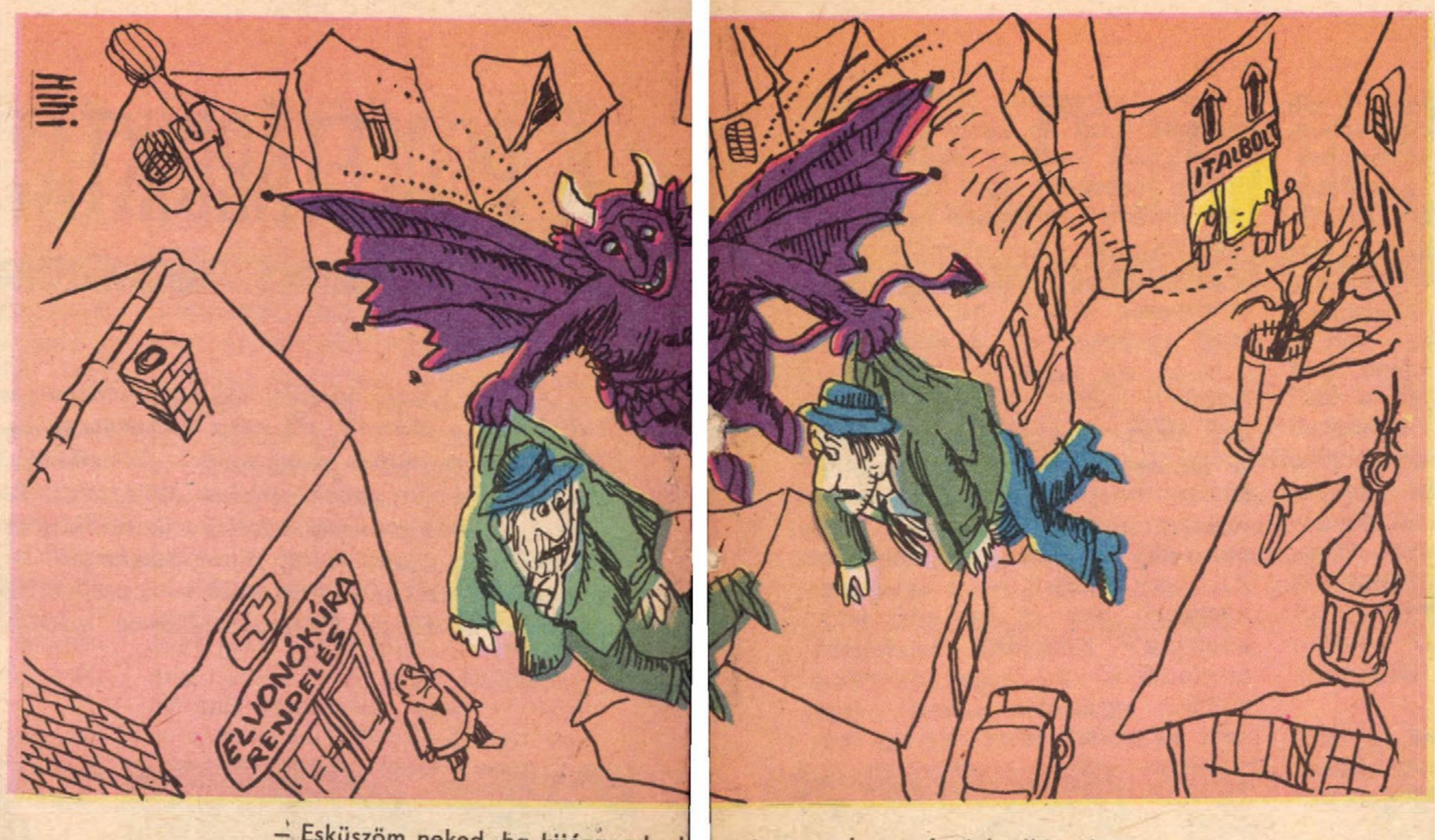

– Esküszöm neked, ha kijózanodunk, ezt magunk sem fogjuk elhinni!

A DIADALÍV

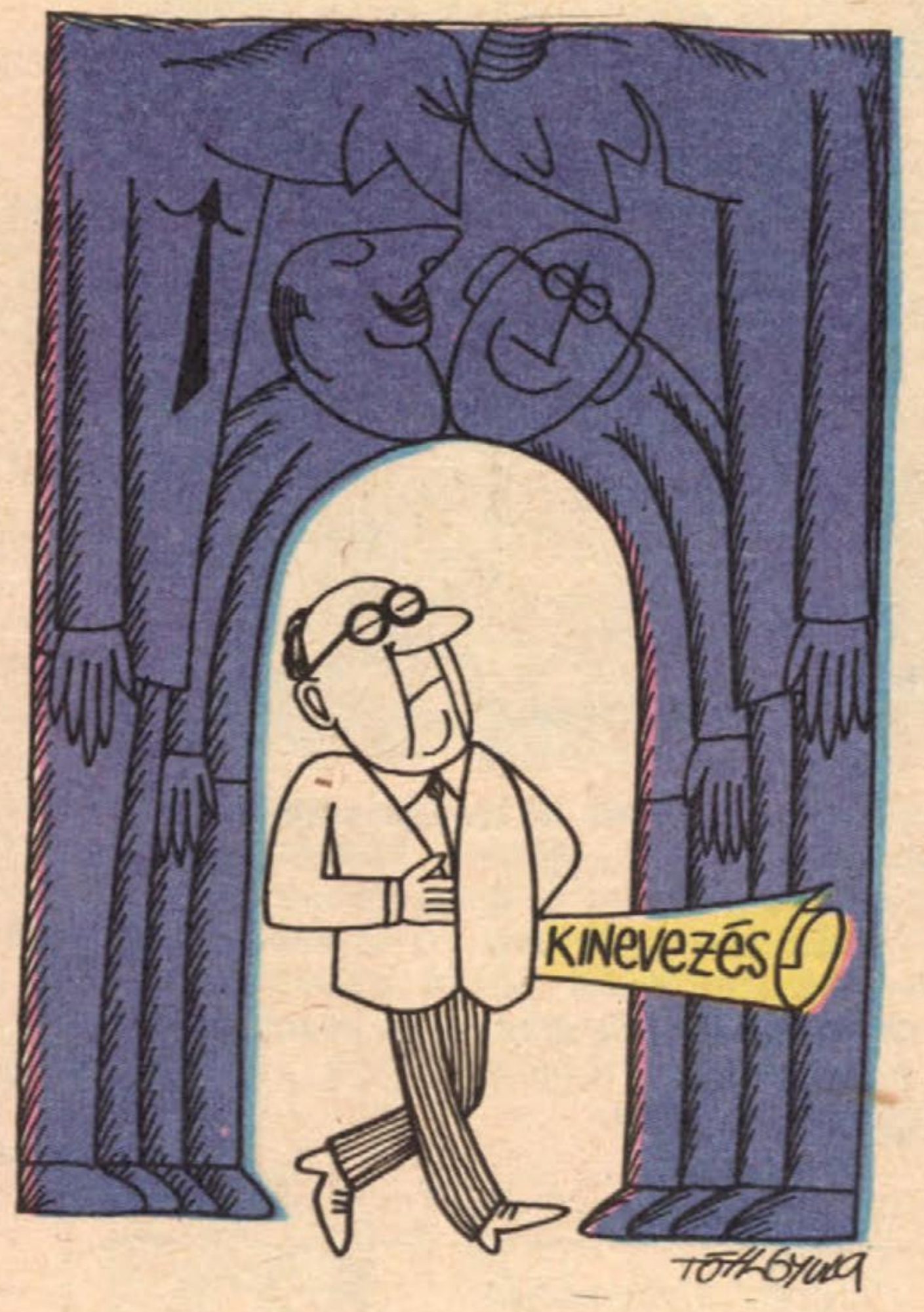

A BUDAI HEGYEKBEN

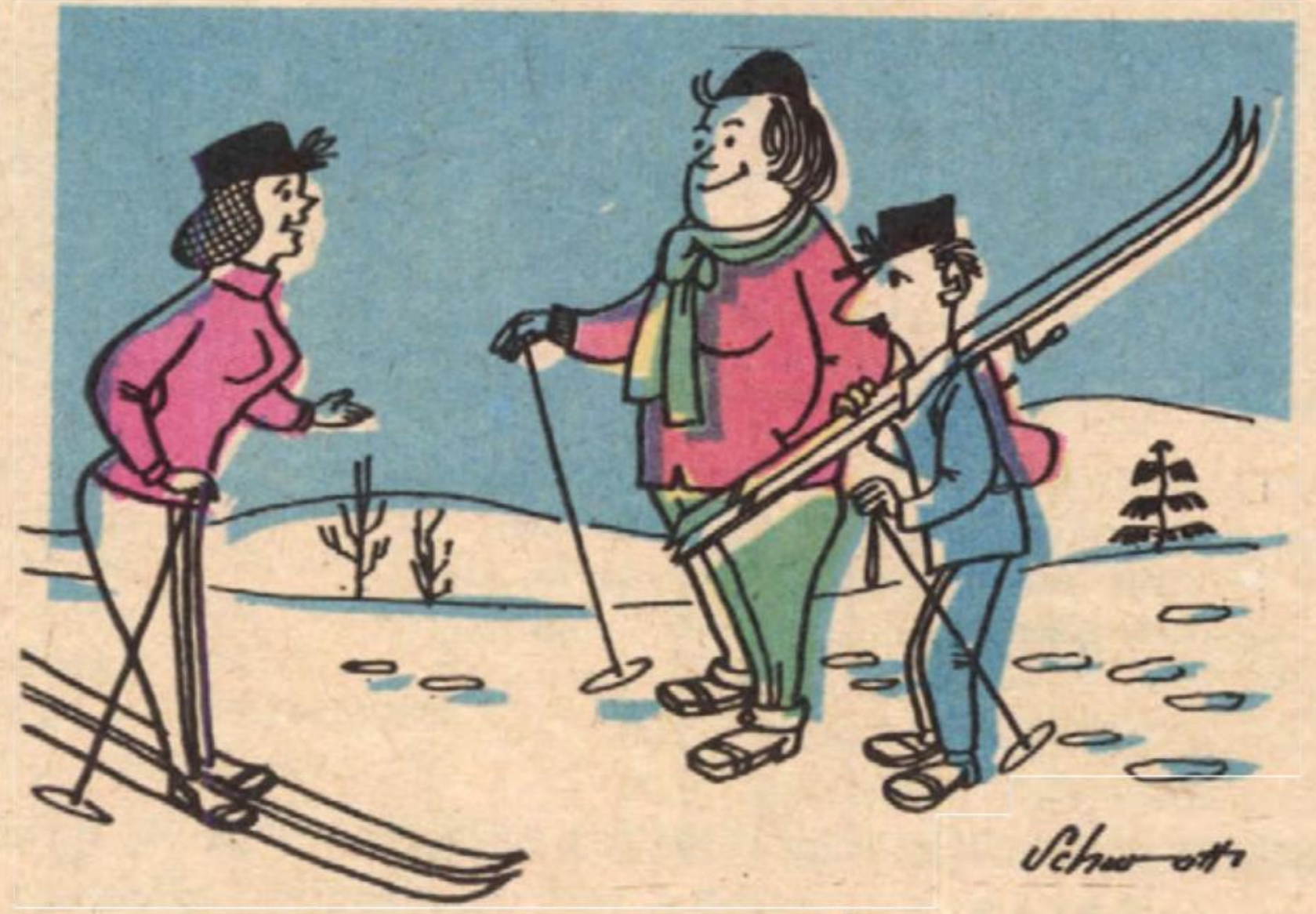

– Maguknak csak egy pár sílécük van?
– Igen. A férjem használja felfelé, én lefelé.

FŐ AZ ÖSSZEKÖTTETÉS!

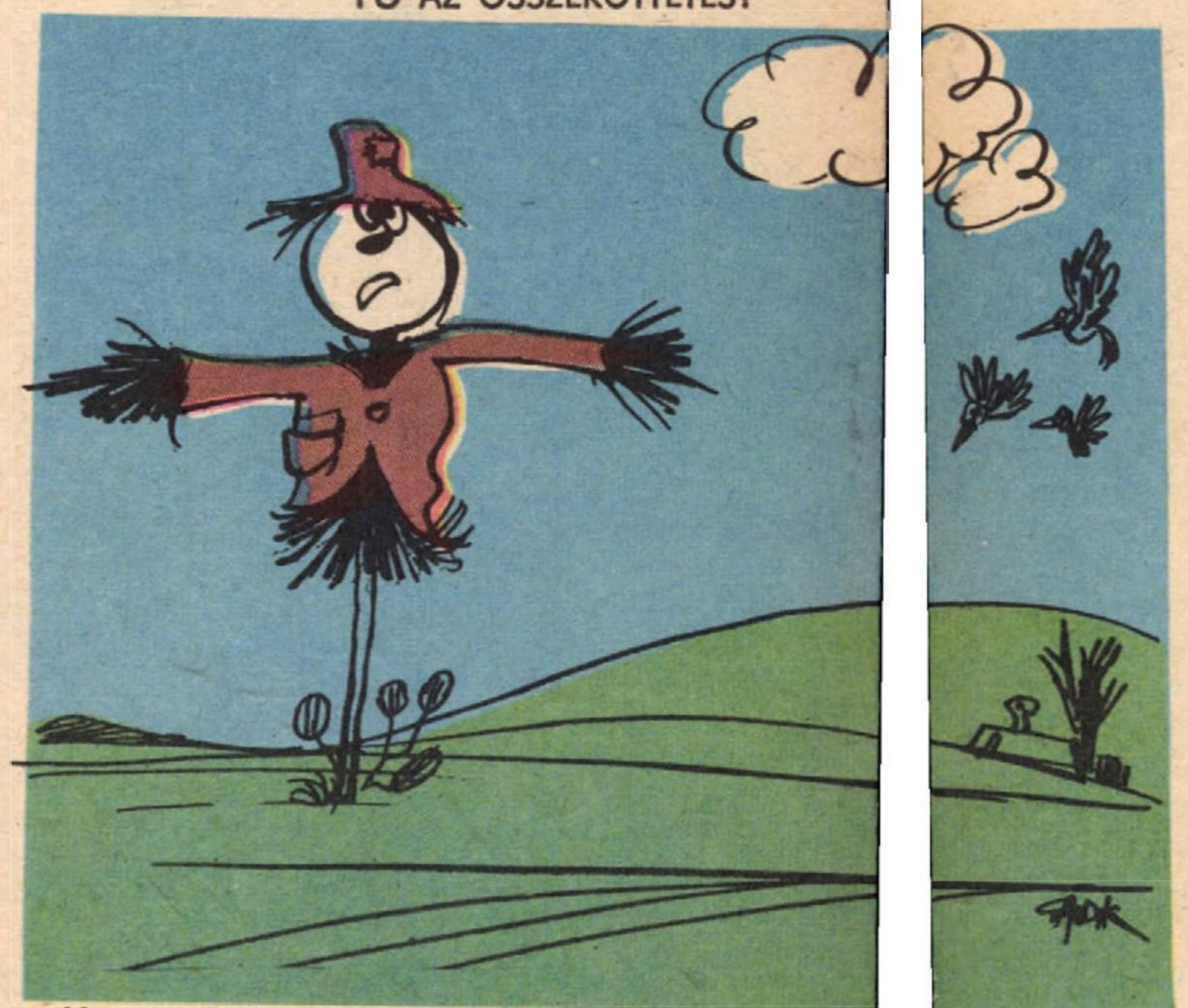

– Ha protekcióm volna, nagyobb madarakat is ijesztgethetnék...

FLEGMA

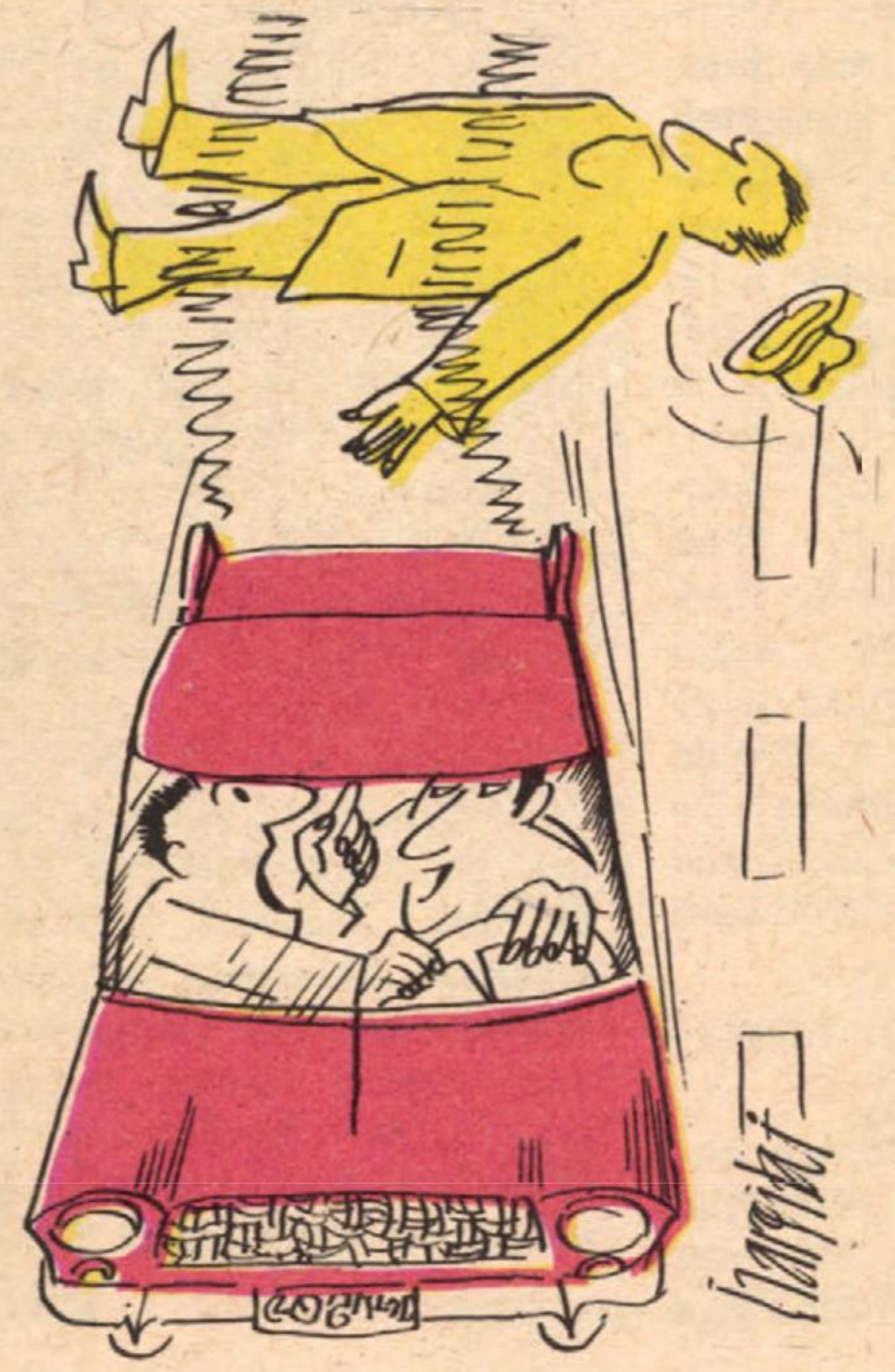

– Ne izgasd magad. Ő ment át szabálytalanul!...

EGYÉNISÉG

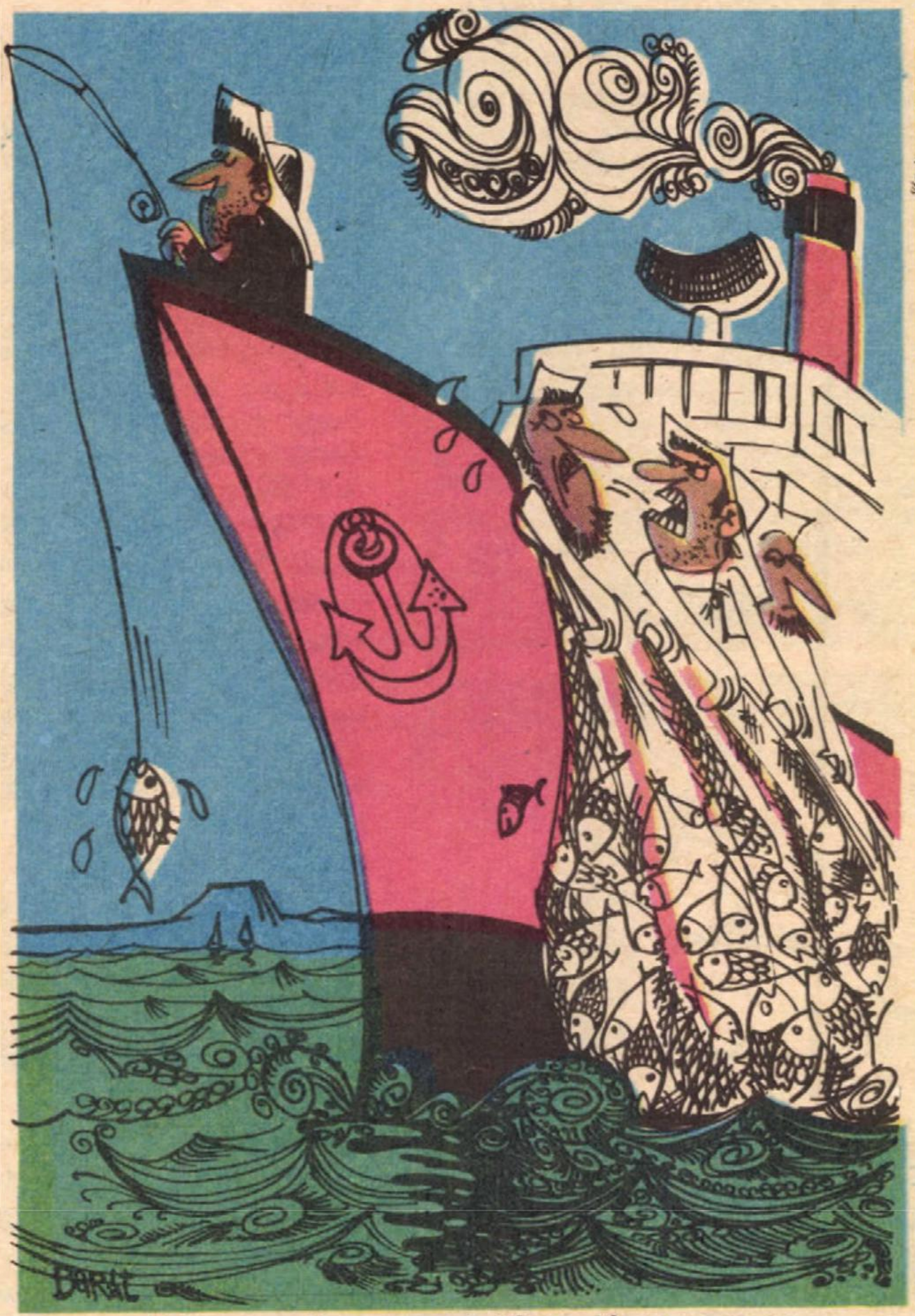

– Folyton csak a maszekoláson jár az esze.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az órásüzletben panaszkodik valaki:

— És maga azt állítja, hogy megjavította az órámat. Amikor idehoztam, rossz volt ugyan, de valahogy még ment. Most azonban egyáltalán nem jár.

— Esküszöm, hogy hozzá sem nyúltam!

Vámvizsgálat a francia—német határon. A vámtiszt egy üvegre mutat:

— Mi van benne?

— Víz a lourdesi csodaforrásból.

A vámtiszt megszagolja az üveget:

— Hiszen ez valódi francia konyak!

— Konyak? Hallelúja! Ismét csoda történt!

KUTYAOLTÁS IDEJÉN

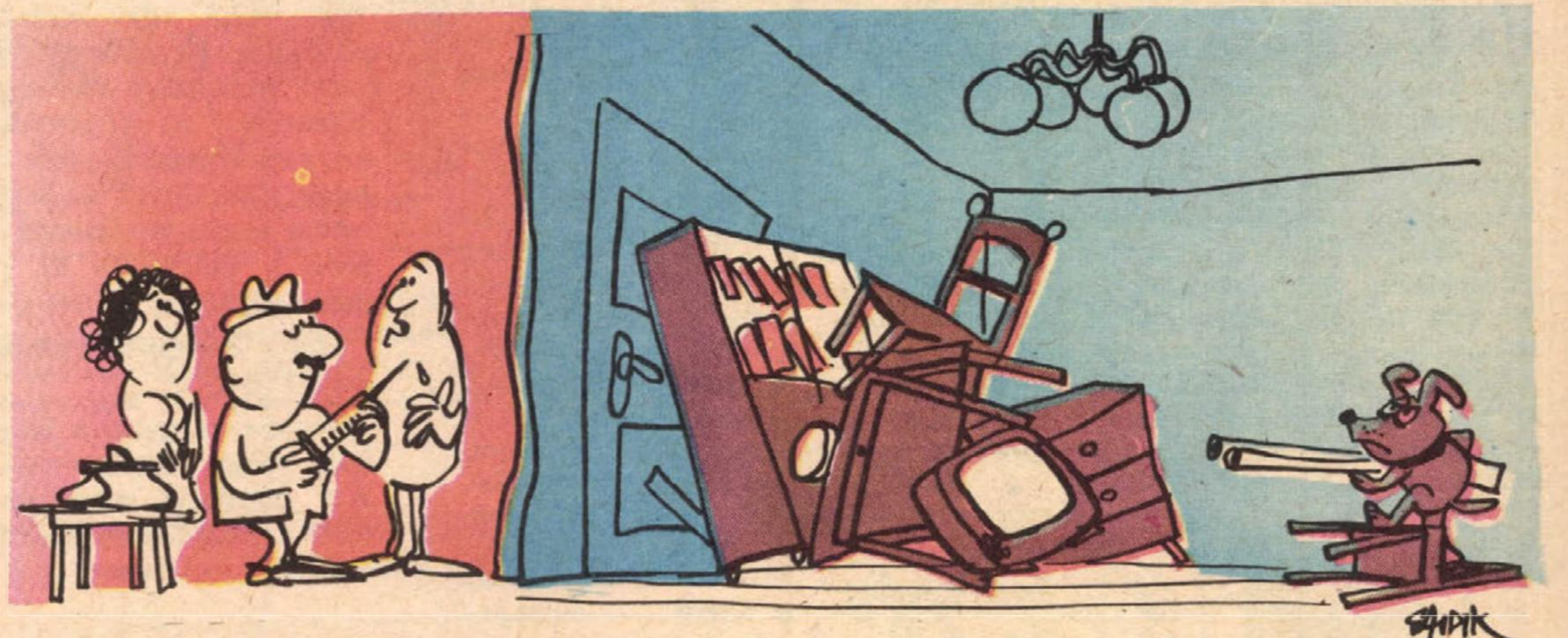

– Legyen gyengéd, állatorvos úr. Nagyon érzékeny az injekcióra.

RÁDIÓBEMONDÓ PÁLYÁZAT

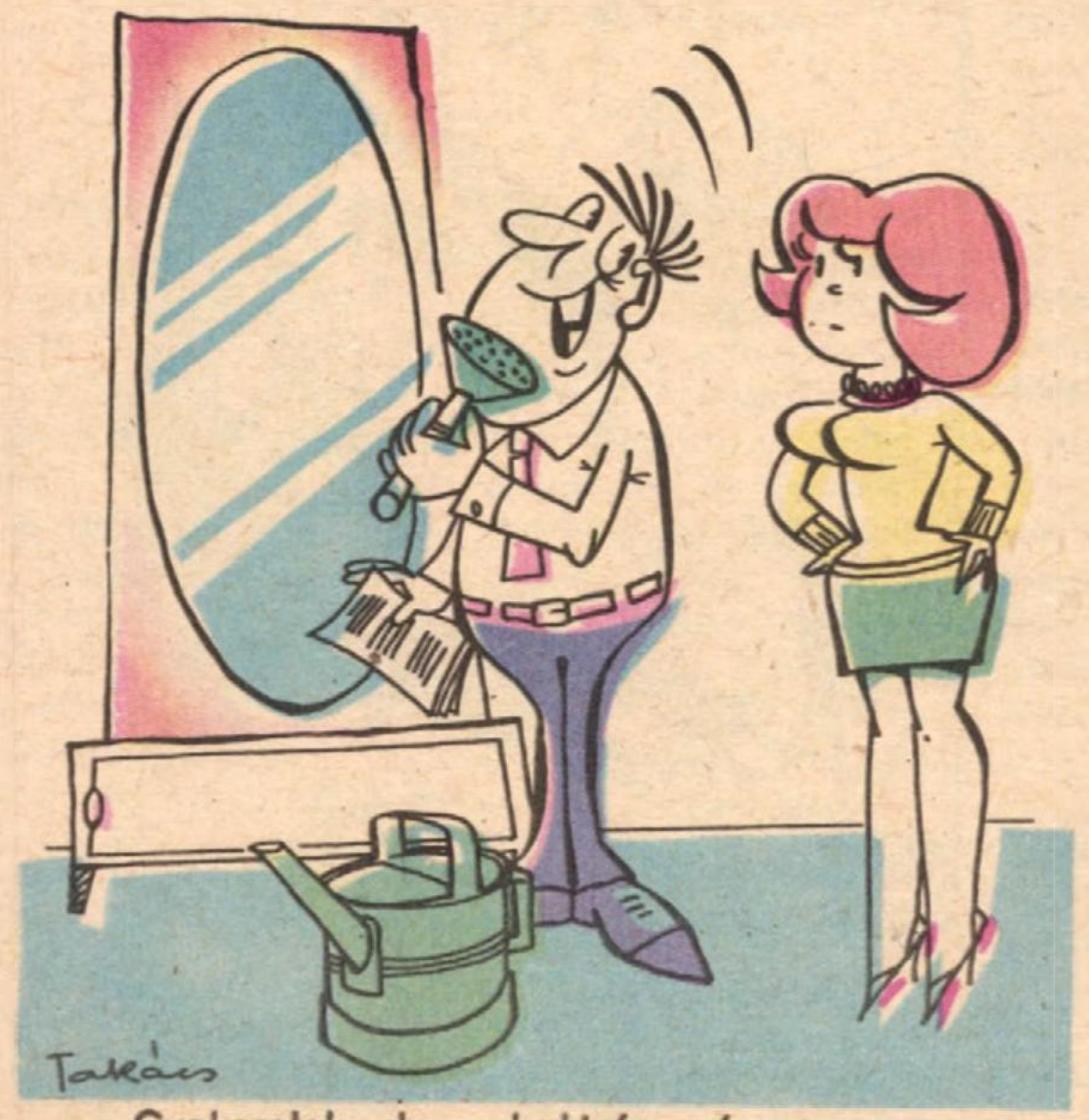

– Gyakorolok, de a bakizás még nem megy elég jól!

HOZZÁSZÓLÁS A PADLÓRÓL

Magyar és külföldi filmekről, a filmművészet problémáiról beszélgetünk barátaimmal. Csakúgy röpködtek az izmusok, nagyon kellemes, magas szinvonalú fecsegés volt, amikor egyszerre csak azt veszem észre, hogy a lábamnál heverésző Kormos, aki pedig kulturális kérdések iránt általában nem tanusít különösebb érdeklődést, most izgatottan hegyezi a fülét, tátogat, részt szeretne venni a vitában.

Megadtam neki a szót.

— Elnézést kérek — csaholta —, hogy pedigré nélkül belekapcsolódom a társalgásba, de felháborít az a leszűkített, egyoldalú és kifejezetten emberközpontú szemlélet, ami itt uralkodik. Ne vegyék rossznéven, de önök hetet-havat összehardanak mindenféle emberi életérzésekről, elidegenedésről, s a kisember magányosságáról, az egyén és a társadalom, a tömeg és a hatalom problémáiról, dialektikáról, szimbólumról, anakronizmusról, csak éppen a legfontosabbról nem beszélnek!

— Konkrétan mire gondolsz? — kérdeztem kiváncsian.

Kormos keményen a szemem közé nézett.

— A kegyetlenségre gondolok. A mostani filmekben nagyon sok a kegyetlenség.

Legyintettem.

— Ugyan, csacsiságokat ugatsz. A kegyetlenség művészi ábrázolása a legszorosabban kapcsolódik éppen azokhoz a kérdésekhez, amiket az imént felsoroltál.

— Én nem a kegyetlenség művészi ábrázolásáról beszélek — morogta Kormos dühösen. — Arról a tényleges kegyetlenségről, amit velünk, állatokkal kapcsolatban tanusítanak a rendezők. A megölt ember-színész a felvétel után lemossa magáról a piros festéket, felveszi a pénzét, és hazamegy, vagy beül egy presszóba. De azok a szerencsétlen béka-színészek, akiket a Cleo-ban egy ronda alak élve lenyelt, azok a kiscsibe-színészek, akiket a Brancaleone ármádiájában toprongyos alakok elevenen faltak fel, azok szörnyű halállal pusztultak el, csak azért, hogy néhány beteglelkű mozilátogató szadizmusa kielégüljön.

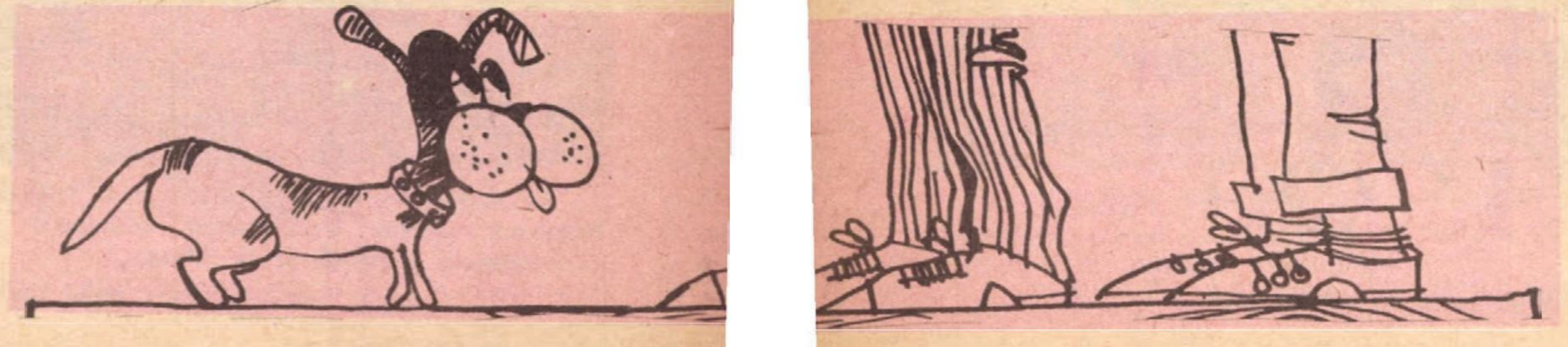

— Nálunk nincs ilyesmi — jegyezte meg egyik barátom.

— Nincs — bólintott Kormos. — Nálunk még csak láncon pörgetik, korbáccsal verik a kutya-színészt, doronggal ütik agyon a róka-színészt, a nyílt színen gyilkolják le a malac-színészt, azonban elevenen még nem esznek meg bennünket. De ki tudja, mit hoz a jövő és a modernség növekvő igénye?! Uraim, nagyon kérem önöket, szóban és írásban lépjenek fel az effajta brutalitások ellen! Ösztönözzék a szelídebb, mértéktartóbb, a szép és nemes emberi tulajdonságokat fejlesztő filmalkotások megszületését... Vagy ha ez semmiképp nem megy, akkor olyan filmeket szeretnénk látni, mint amilyen a Méhek völgye volt. Ott legalább mi, kutyák ettük meg a gonosz lovagot. Persze, csak a filmen, mert mi tudjuk az illemet!

Kürti András

KÉP A JÖVŐBŐL

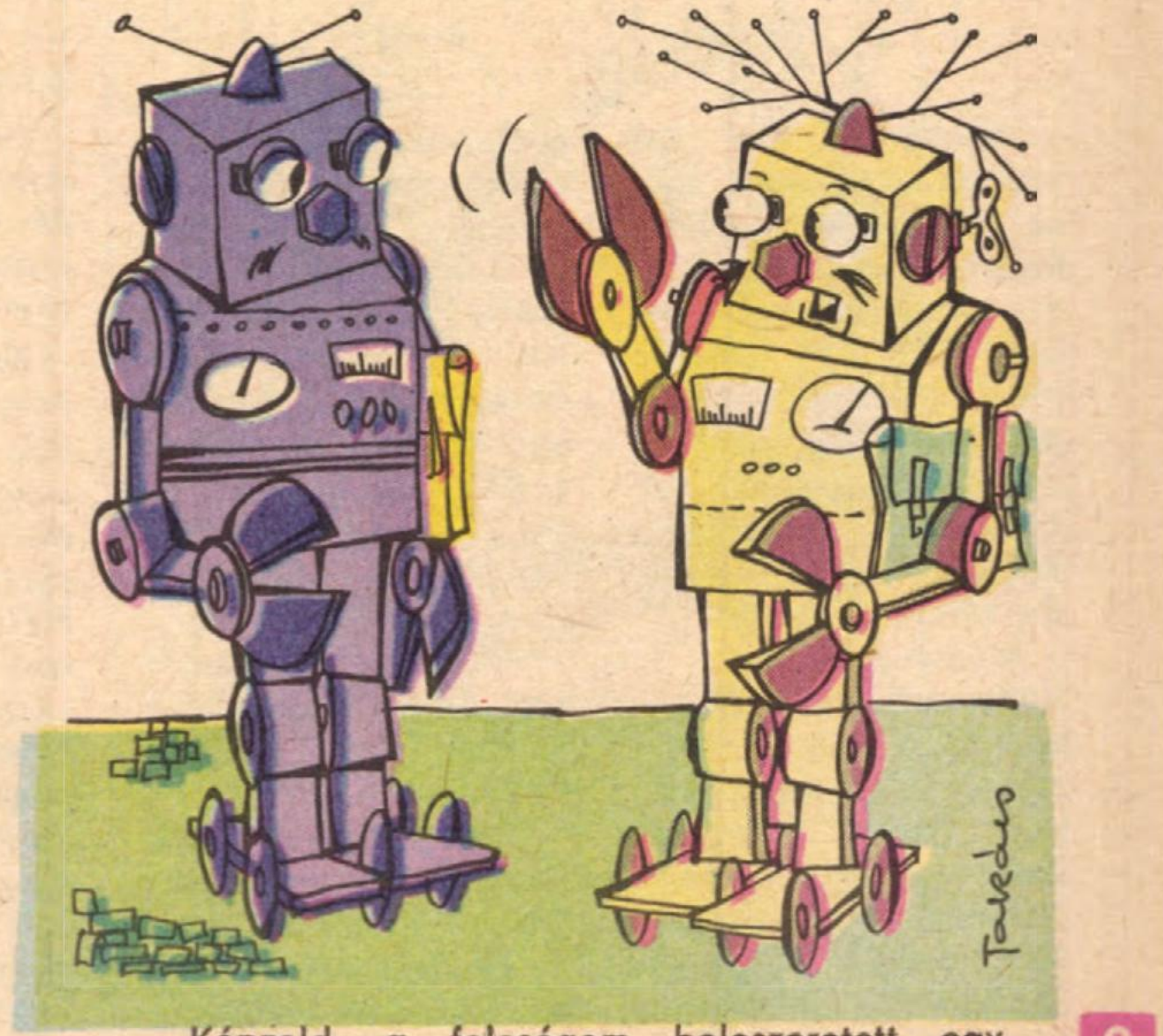

– Képzeld, a feleségem beleszeretett egy emberbe!

BÜNHULLÁM WASHINGTONBAN

Az amerikai fővárosban annyira megszaporodtak a bankrablások, hogy hovatovább kevés lesz a bank a bankrablók egyre növekvő tábora számára. Nagy a vetélkedés, s megtörténik, hogy amikor a banda gondos előkészületi munkálatok után megtámad egy bankot, a kezüket feltartó banktisztviselők udvariasan, de némi gúnnyal a hangjukban közlik a gengszterekkel, hogy a bankot alig tíz perce már kirabolta egy másik banda. Nem csoda, ha alvilági körökben amiatt panaszkodnak, hogy szégyenteljesen kevés a bank a fővárosban, s ez a kormány bűne.

Másféle panaszok is felmerültek bandita körökben. A washingtoni lakosok egyre gyanakvóbbak, s agresszív magatartásuk maholnap már az egyszerű útonállást is kockázatossá teszi. Idős hölgyeket sem tanácsos megtámadni manapság. A legújabb washingtoni történet szerint egy szabadnapos útonálló udvariasan megállított egy idős hölgyet az utcán, s kalapját megemelve köszönt neki. Az idős hölgy habozás nélkül lelőtte az idegent. Amikor megjelentek a rendőrök, a rendőrtiszt így szólt a hölgyhöz:

– Miért nem kérdezte meg előbb a fickótól, hogy mit akar?

A hölgy legyintett:

– Kapitány, az ember Washingtonban előbb lő, aztán kérdez.

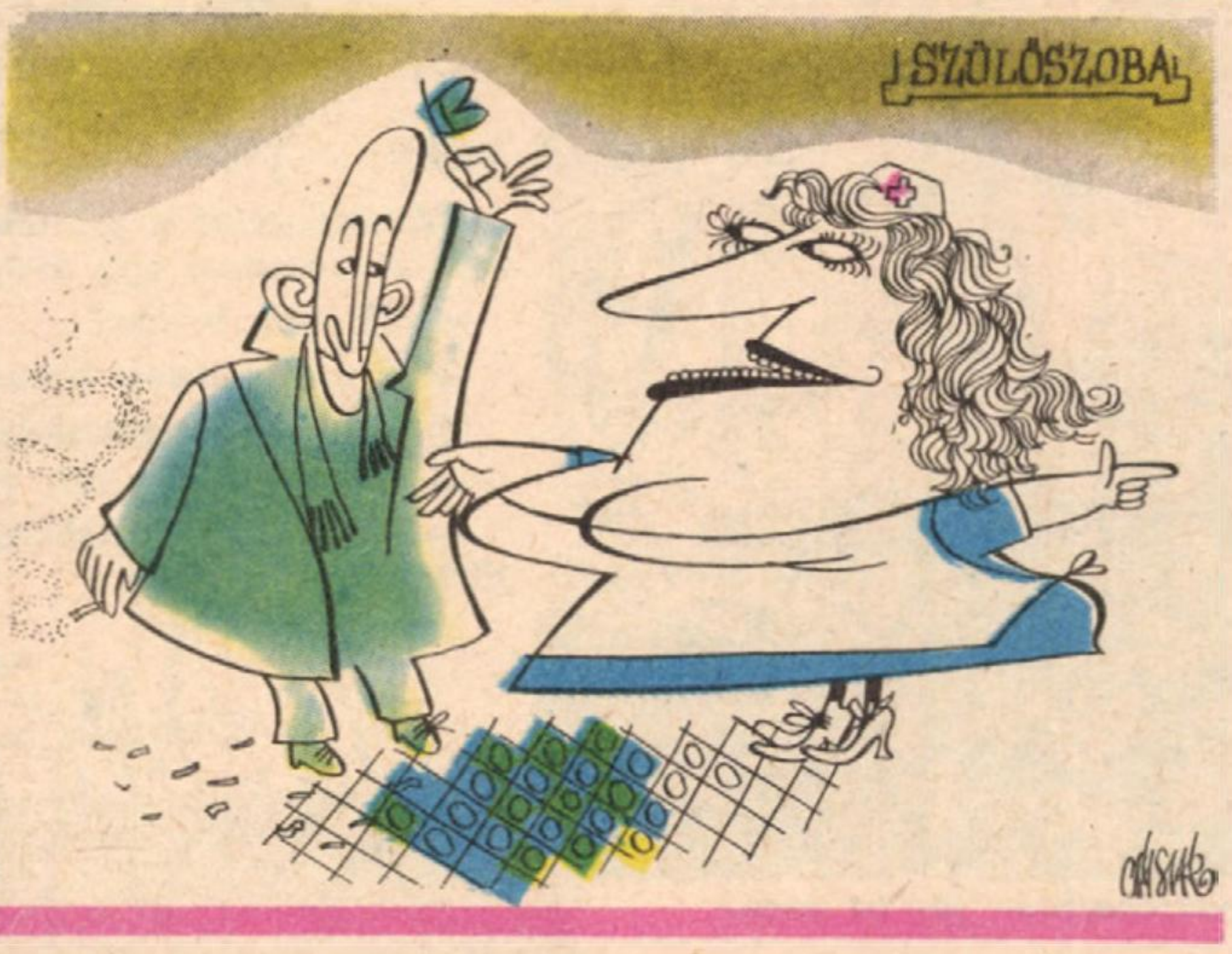

VEZETÉSRE TERMETT

– A fia azt üzeni, jöjjön máskor.

Csalódás?

Unalmas, szelíd, szombat délután. A presszó majdnem üres. Ez bizony zavar. Nekem az íráshoz nyüzsgés, halk zaj, nevetgélés, zümmögés kell. Olyan ez számomra, mint a filmben az „aláfestő" zene.

Fizetek. Kimegyek az utcára lődörögni, bámészkodni, lesni a szürkületet, a pesti naplementét. Az első tavaszias-nyárias késő délutánon a járókelők olyanok, mint a széttúrt hangyaboly romjain futkározó hangyák. Öregek, fiatalok, szépek és csinosak, fürgék és cammogók sietnek dolgaik után. Csak én tételenkedem.

Meg-megállok a kirakatok előtt. Hallgatom a megjegyzéseket. Jó lenne egyszer egy könyvet írni: „Ellesett párbeszédek a kirakatok előtt" címmel. Százezer példányban száz perc alatt elkapkodnák, mert százezer ember keresné benne a maga gondolatát, véleményét, megjegyzését. De hol az a Kiadó, aki ezt a könyvet kiadja? És a Ludas Matyinak kell-e ez a sorozat-javaslat? Egy esztendő alatt 52 kirakat előtt ellesett párbeszédet írnék. Két év alatt kötet kerekedne belőle.

Így töprengek, meditálok a körúton ballagva, amikor az alkonyati szürkületben egy lány lebben el mellettem frissen, üdén illatosan. Ej, ha! csettintek. Megeresztem a gyeplőt, gyorsabban lépkedek utána, hogy elcsípjem, hogy leszólítsam, hogy kikezdjek vele.

— Kislány, miért siet úgy? — kockáztattam meg a kérdést.

Egy pillanatig úgy érezem, hogy elnémúlt a körút és csak az én hangom hallatszik. Hiába, elszoktam a leszólításoktól!

A lány olyan hirtelen fékez, hogy majdnem a karomba esik.

— Juj — kapta kezét az arcához —, apu, te mit keresel itt?

Nem a járdán, háborgó tenger hullámain állok.

— Még jó, hogy megállsz, ha apád szól! — mondom akadozva és tanárszigorú arcot vágok. Szemöldökömet is úgy összerántom, hogy majdnem leesik a szemüvegem. — Milyen kabát ez? Mit keres rajtad ez a kabát? — mutogatok dadogva.

— Ez? — nevet a lányom. — Az Ágié. Felpróbáltam és leszaladtam cigiért. Klassz, mi? Ugye jól áll nekem? Illik? — pörög előttem.

— Iiigen. De idegen tollakkal ne ékeskedj — mondom szomorkásan. — Na, eredj és siess haza.

Egy pillanatig nézem, amíg besodródik a tömegbe, aztán megfordulok és csalódottan sétálok visszafelé. Csalódottan? Nem is tudom biztosan, hogy csalódott vagyok-e. Sétálok? Ugyan. Vonszolom magamat és szünetlenül csak azt motyogom: vigyáznom kell ... jobban kell vigyáznom atyai tekintélyemre!

Bába Mihály

Elengedjük-e BÖBÉT?

Olvasom, hogy Böbét vissza akarják vinni Guineába, oda, ahonnan jött. Nyilván tetszenek tudni, „ki" Böbe: a veszprémi Állatkert csimpánza. „Intelligenciája messze felülmúlja az átlagos európai állatokét" — olvasom a tudósításban. Közismert, hogy határozott tehetsége van a festészethez, ezenkívül kávét, teát tud felszolgálni és mosni is tud! Sőt, ért magyarul is — egyszóval okos állat. Most — tudományos kísérlet címén — vissza akarják vinni az őserdőbe, hogy megfigyeljék: tud-e még „majomul", felismeri-e például a majomcsorda hangját és vajon szívesen tér-e vissza a vadonba, vagy annyira ragaszkodik gazdáihoz, hogy visszajön Veszprémbe.

A tudományos kísérlet roppant érdekes kérdésekre adhat választ. Nekem mégis aggályaim vannak: elengedjük-e Böbét?

Hát olyan sok okos majmunk van?

Mi történik, ha Böbe úgy gondolja: képeket festettem nekik, naponta dolgoztam, míg más majmok csak ugráltak; — megértettem azt a rettenetesen nehéz nyelvet — mostam élvezettel azt, amit mások csak kényszerből mosnak —, úgy szolgáltam fel a kávét meg a teát, hogy sok pincér megirigyelhetné — és mindez nekik nem volt elég?! Mit akarnak még egy majomtól? Nem mondom, táplálékom évről évre nőtt, de azért adhattak volna többet is! Arra kíváncsiak, hogy annyira ragaszkodom-e hozzájuk, hogy visszafutok az őserdőből? De hátha annál az Őserdő Vállalatnál jobb a kollektív? És még mosni sem kell?!

Nem kellene-e jobban megbecsülni Böbét?

Persze, megvan a lehetősége annak, hogy Veszprémet választja. Azt gondolja magában: itt van ez a nagy őserdő, benne egy falka majommal, több közülük okosabb mint én, csak ezt a gazdáim nem tudják, majd bolond leszek második, vagy ötödik lenni, amikor jelenlegi cégemnél első lehetek. Különben is megszoktam őket. Lehetne jobb is a környezet, dehát buta majmok még az őserdőben is akadnak...

Node, ha mégis a vadont választja? Tudom, túl nagy kockázat nincs, senkisem keresi majd a felelőst, hogy ki riasztotta el Böbét? Pont ebben keresnék? De egy idő múlva rájövünk, hogy hiányzik egy sztár, a „veszprémi Állatkert sztárja" — és ezzel szegényebb lesz ez az intézmény. Kibírjuk? Kibírjuk! Legfeljebb megindul a vita, hogy kellenek-e nekünk egyáltalán sztárok, vagy nem kellenek? Mert egy-egy különleges majom feszültséget is okozhat. A többiek kiabálhatnak, hogy nekik nem adnak elég vásznat, festéket — igaz, hogy az ecsetet sem tudják rendesen megfogni, de mégis... — Nem jobb-e csupa szürke majom?

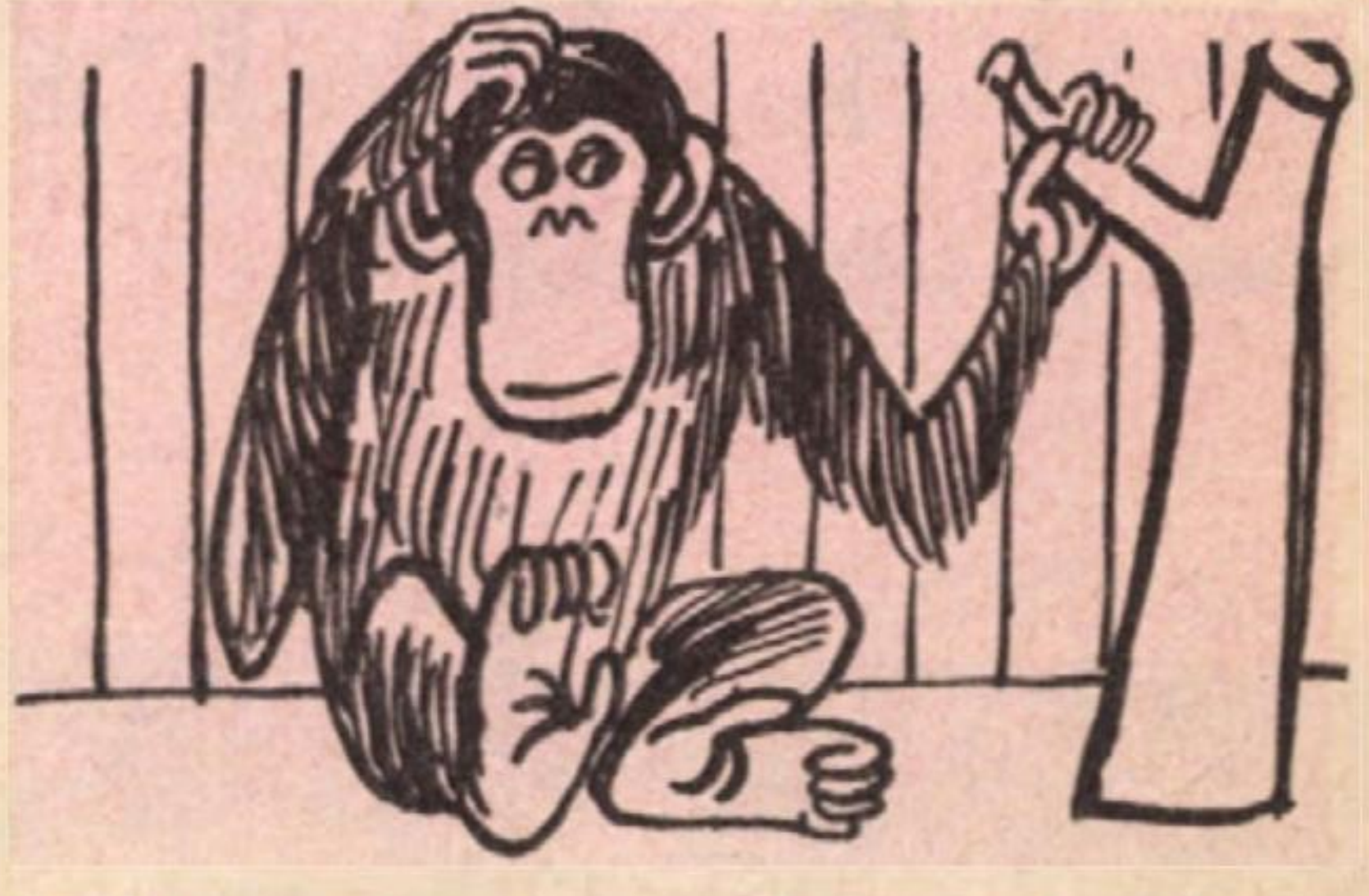

A pesti Állatkertben láttam nemrégiben egy rendkívül buta és lusta majmot. Azt senkisem akarja Guineába vinni. Éldegél, a maga szegény kis státuszában ugyan, de nyugalma van. Én ezt a buta és lusta majmot vinném az őserdőbe, letenném és gyorsan elszaladnék. De amilyen pechünk van, rögtön utánam jönne és meg sem állna Budapestig. Mert ő aztán seholsem kap még egy ilyen biztos és kényelmes állást.

Földi Iván

EGYÜTT A CSALÁD

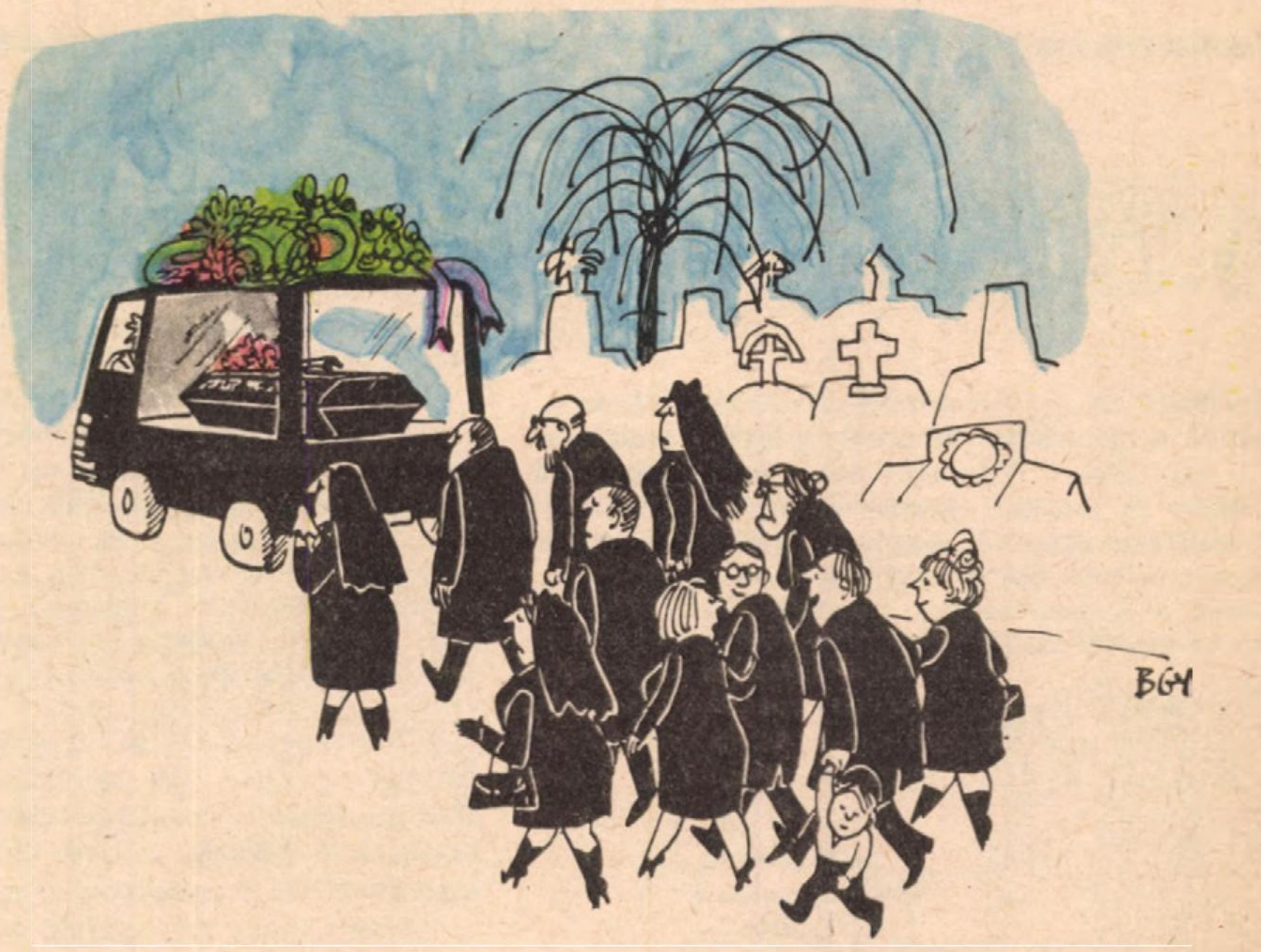

– Gyakrabban kéne összejönnünk!

hajsza

PUSZTAI, VÁRNAI, FÜLÖP, BARÁT,
BALÁZS-PIRI, SAJDIK HEGEDŰS

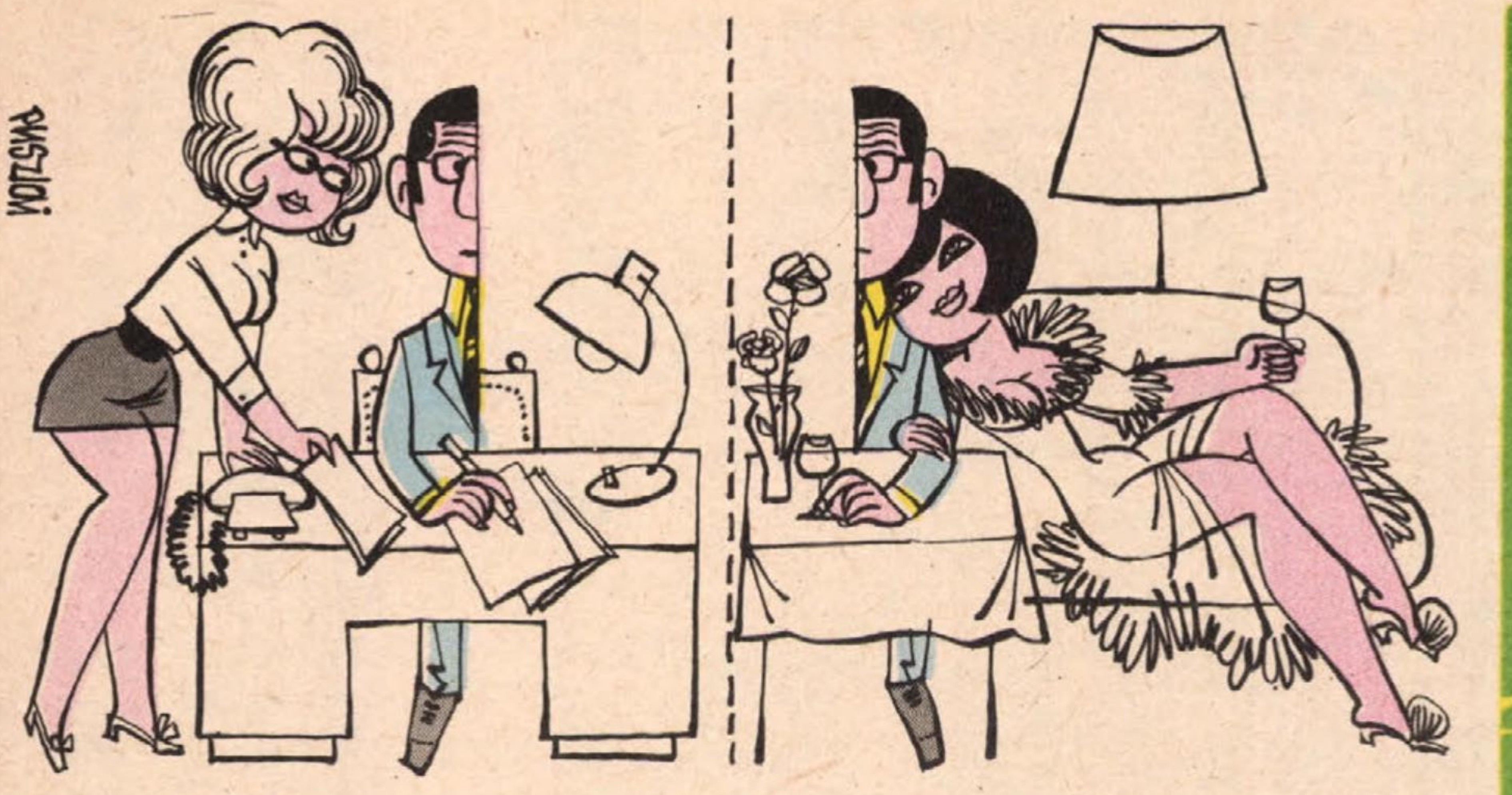

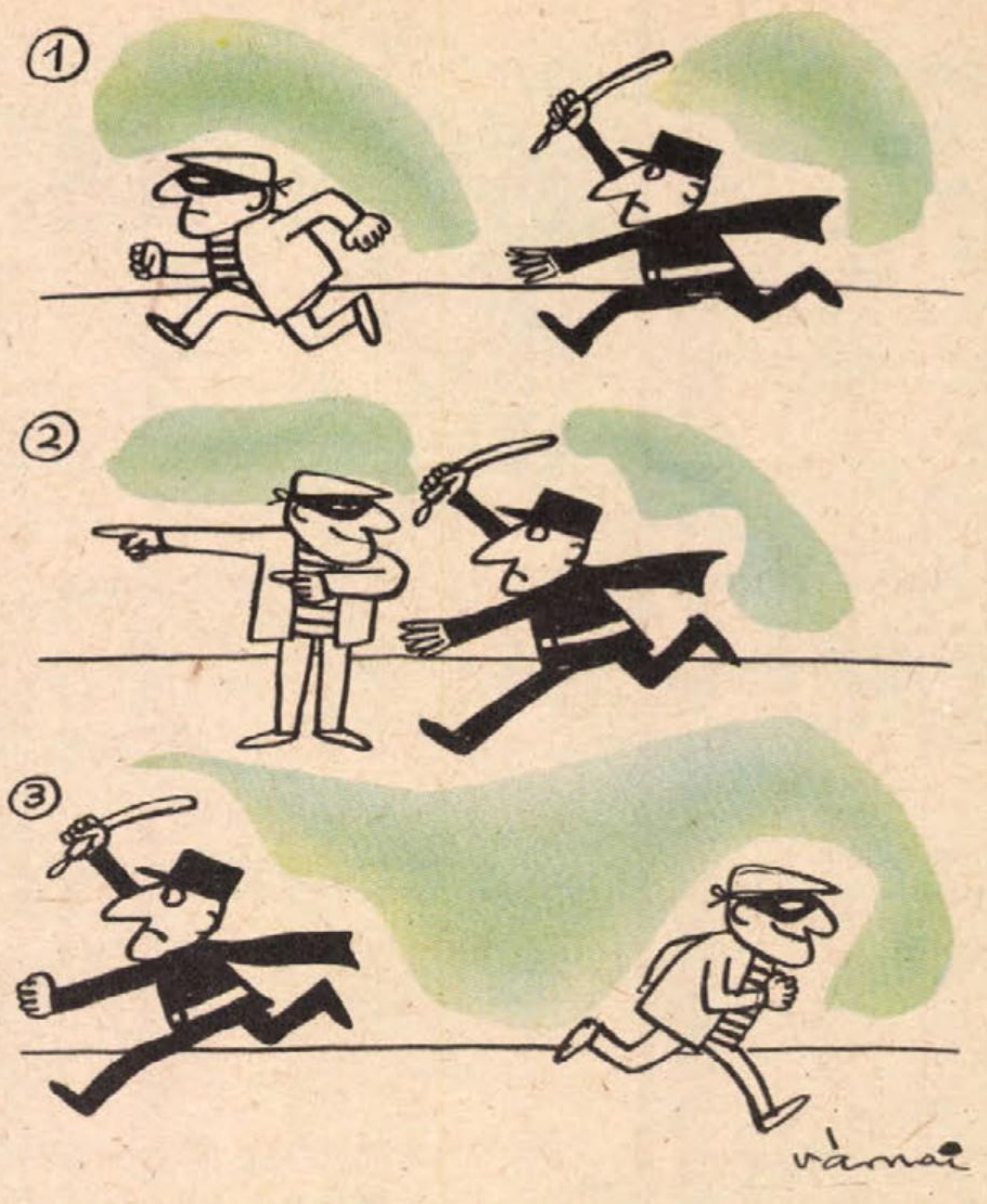

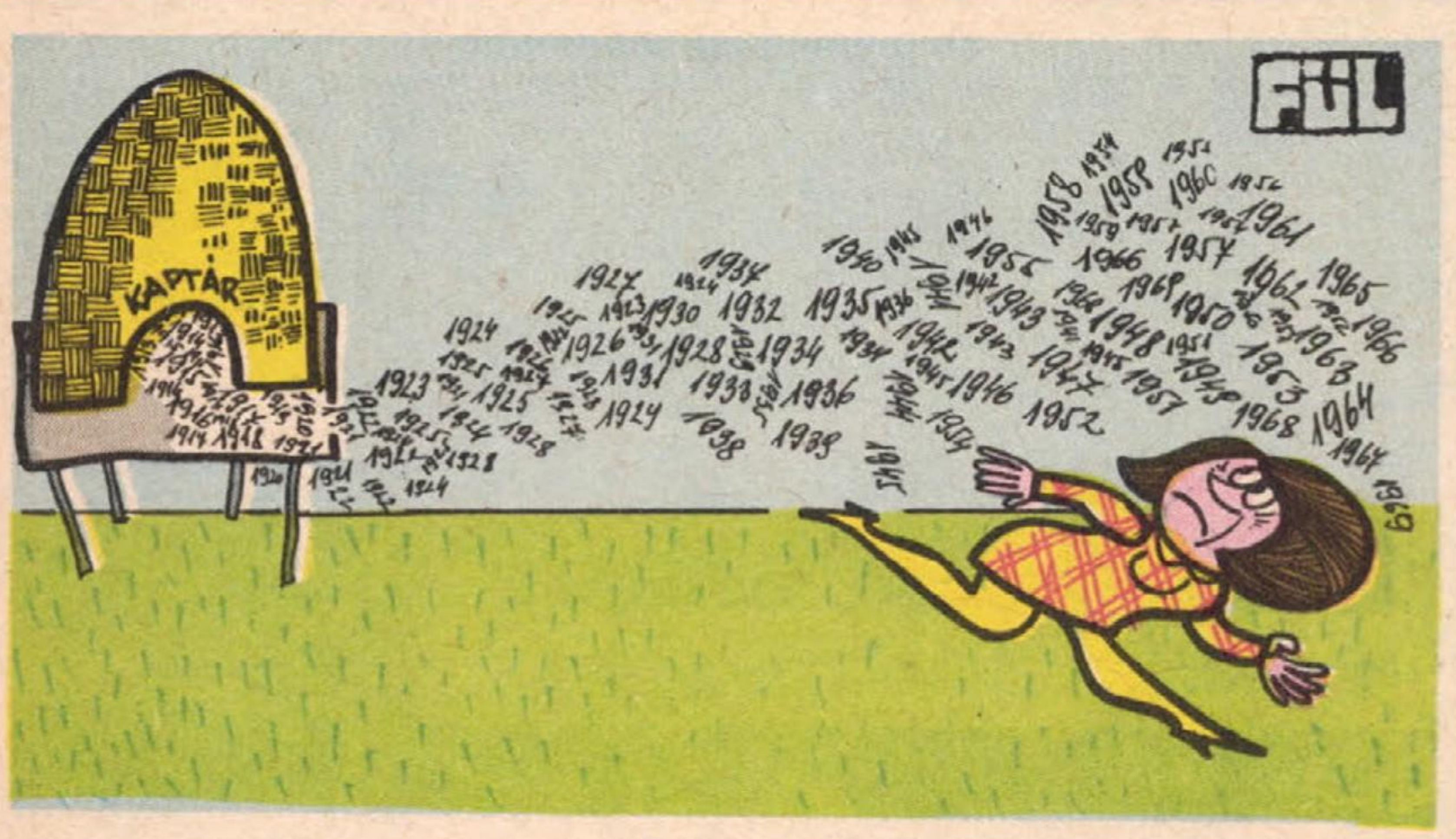

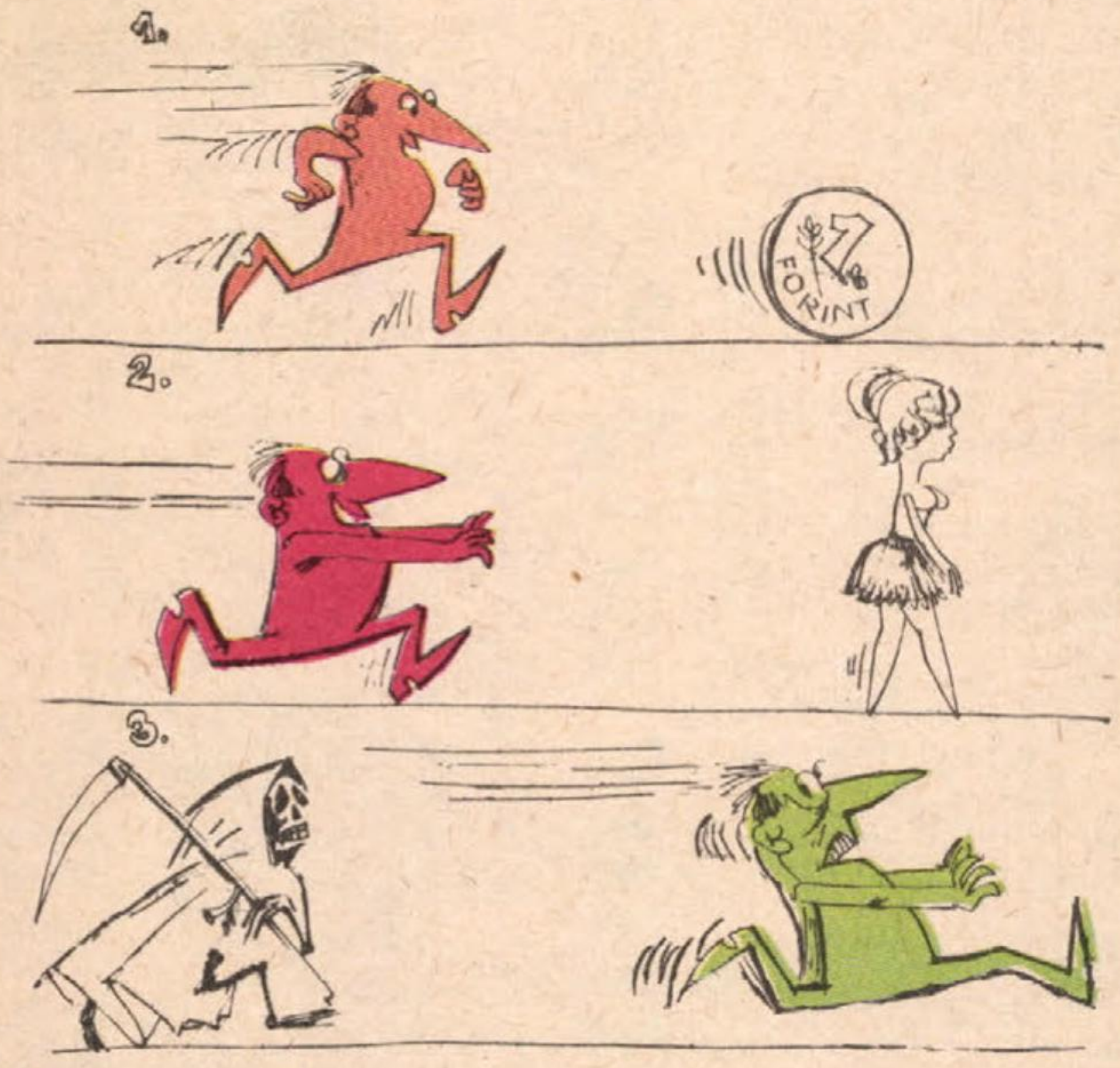
1.
1 FORINT
2.
3.

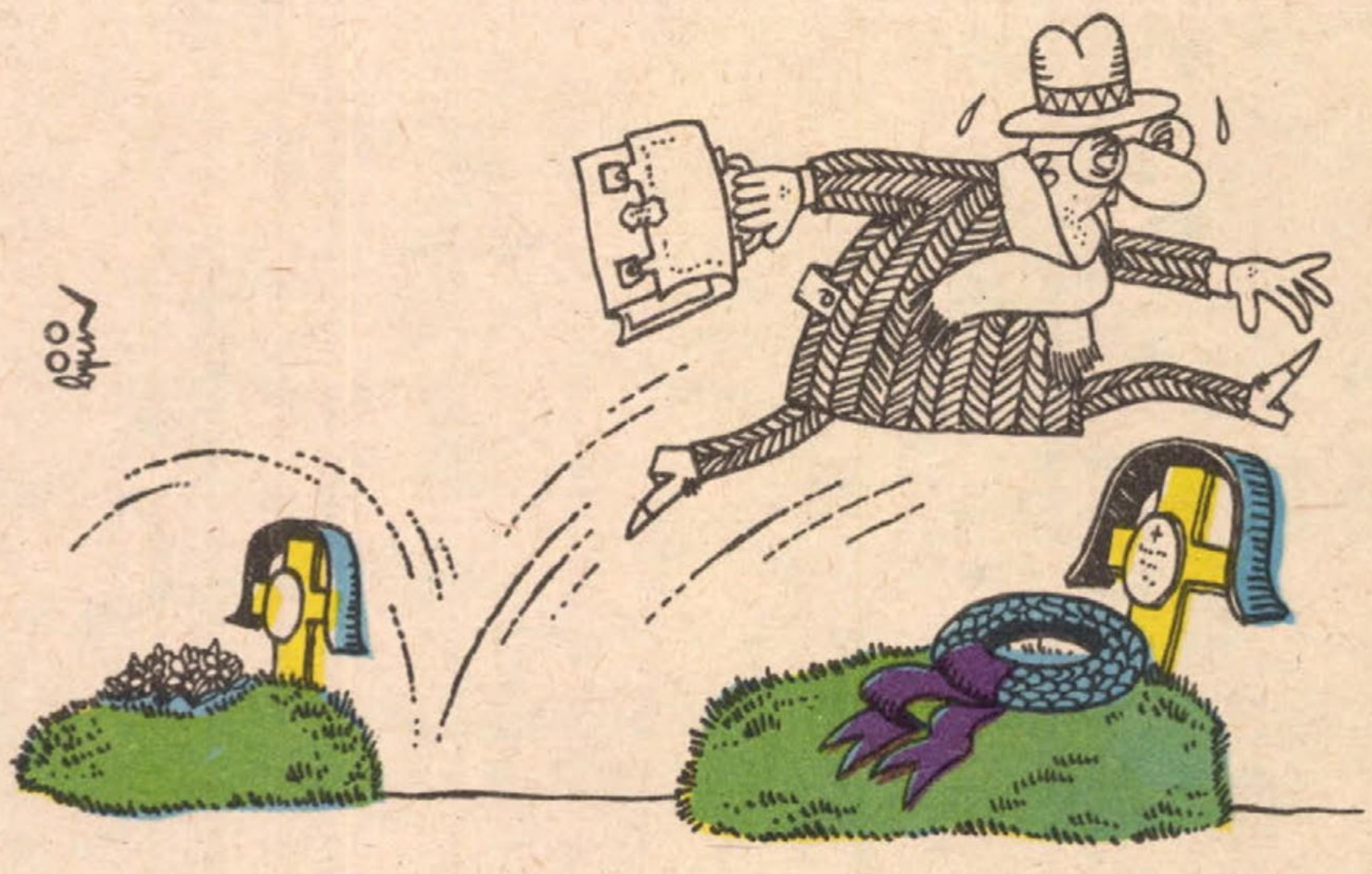

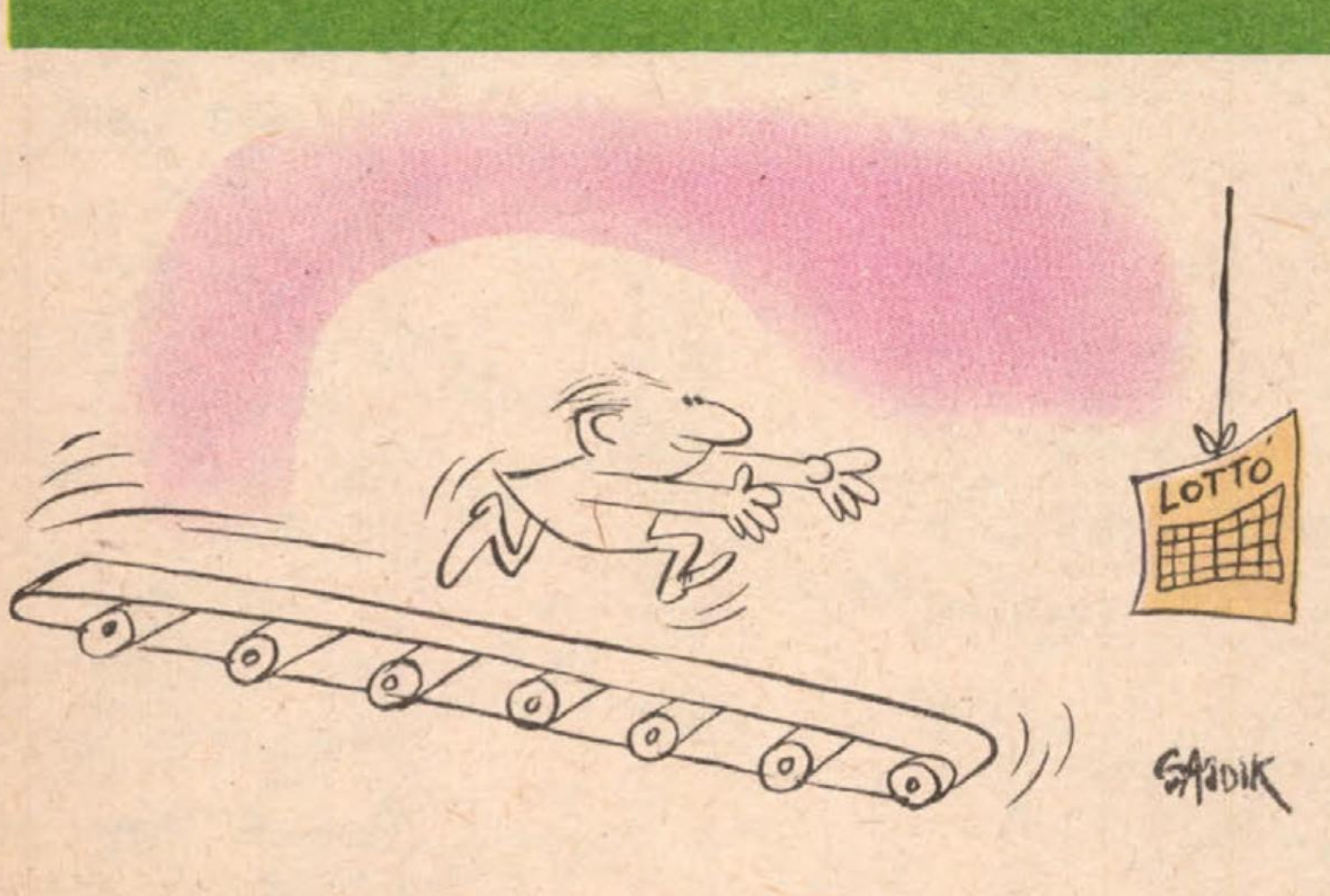
LOTTÓ
SAJDIK

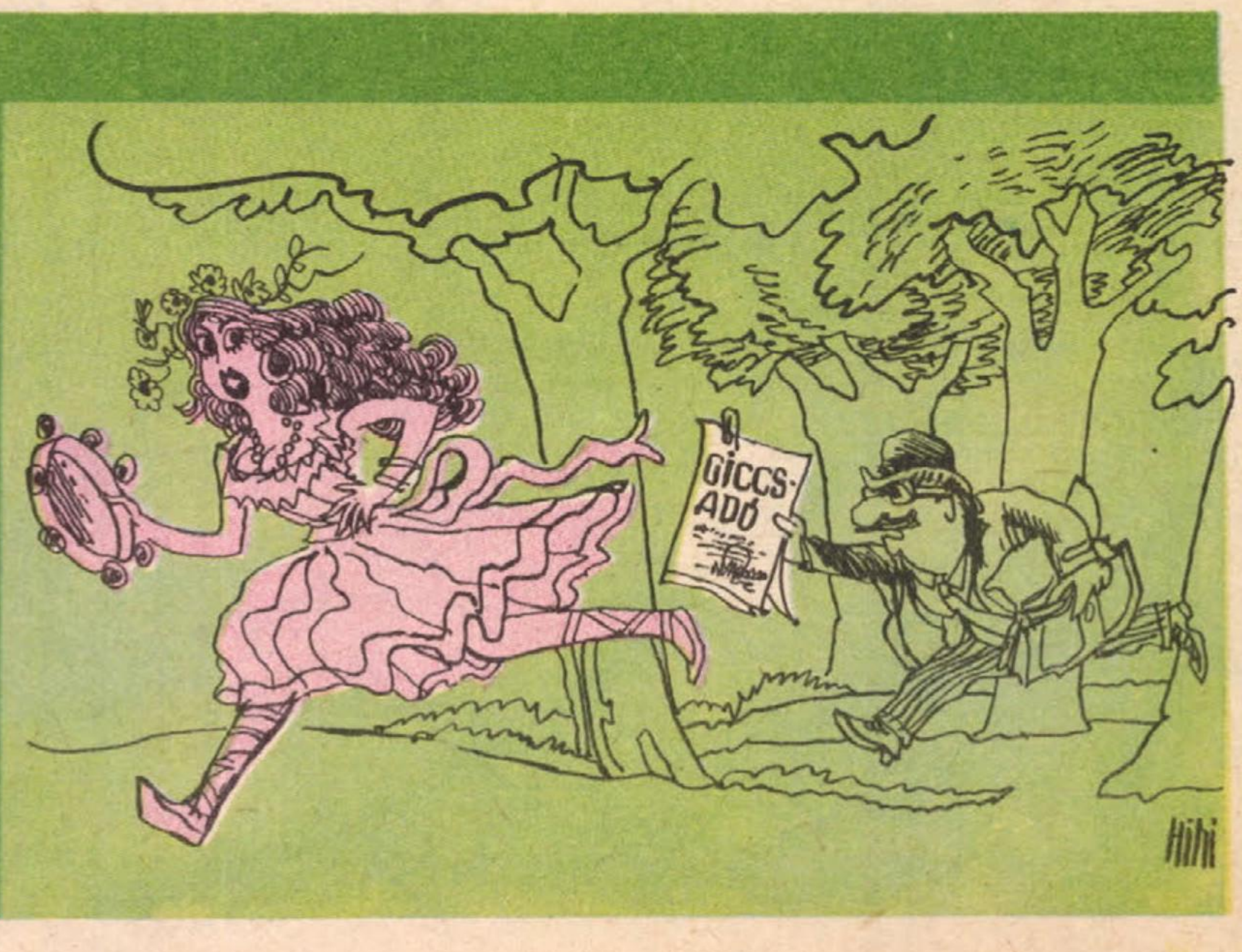
GICCS-ADÓ
Hihi

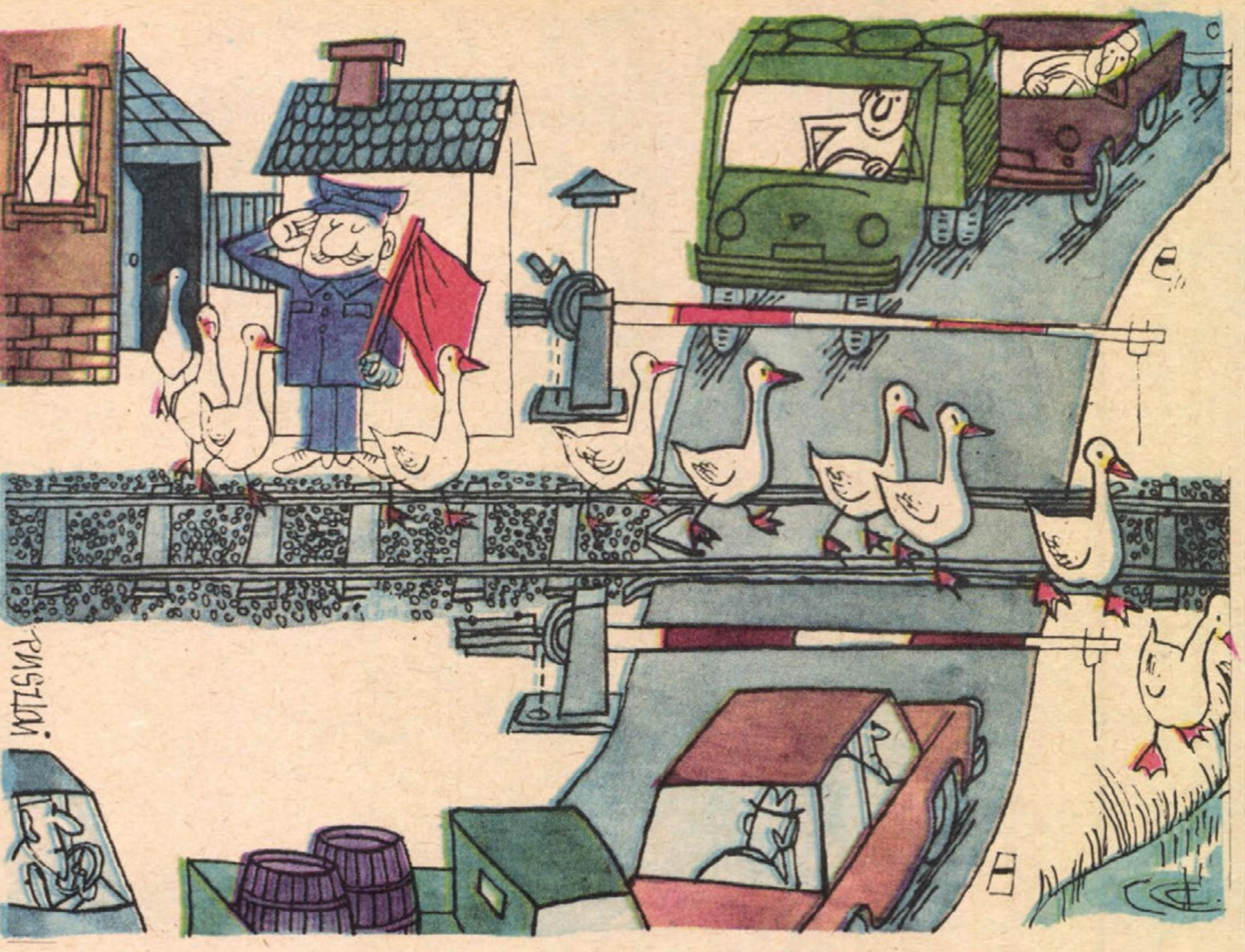

AZ ÁLLOMÁSFŐNÖK LIBÁI

MIÉRT NEM HARAP A BRIT OROSZLÁN?

Elsősorban az angolok nyugodtak bele abba, hogy világhatalmuk, enyhén szólva, már nem a régi. Nincs már világbirodalom, csak nemzetközösség, de valahogyan az sem az igazi...

Az UPI-hírügynökség végre kikutatta az okát annak, hogy miért nem tud már harapni az egykor bősz brit oroszlán. Hivatalos statisztika szerint Nagy-Britannia mintegy 50 millió lakosa közül 17 millió fogatlan...

BOKRÉTAÜNNEP

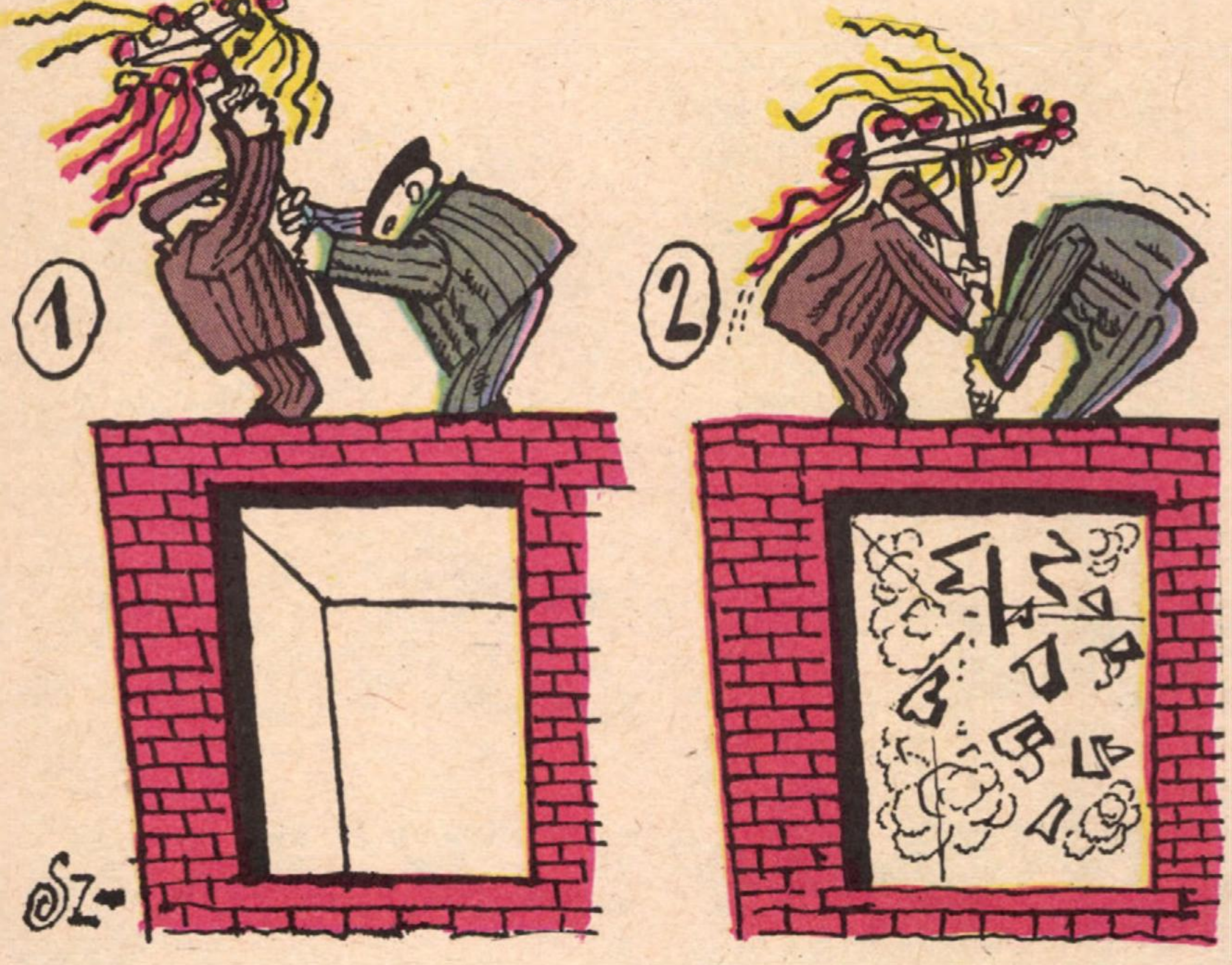

KONZERVNYITÁS

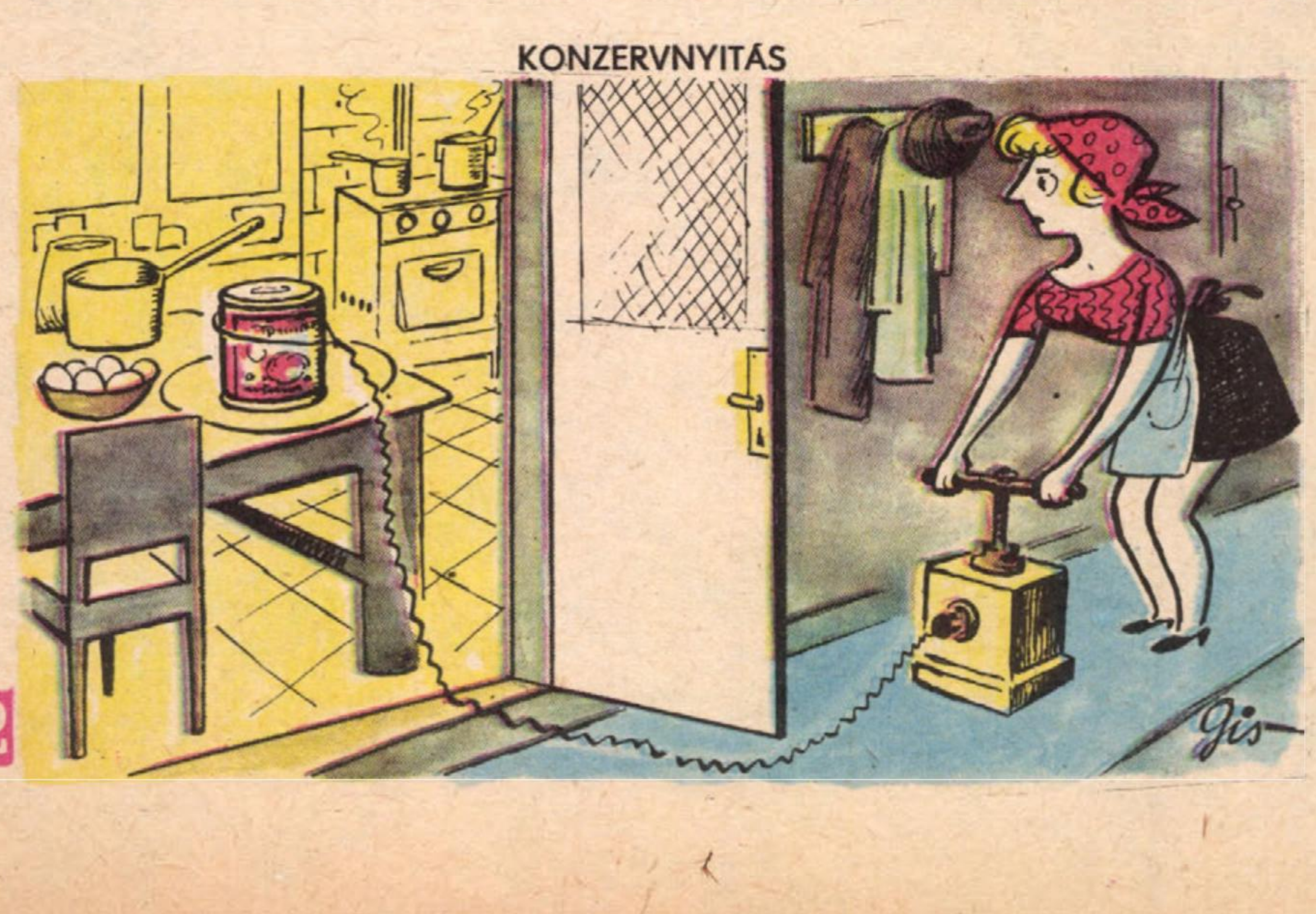

ezt olvastam

DÖNTETLENNEL FELÉRŐ GYŐZELEM

A Legia—Újpest futball-derbyről olvastam a Hétfői Hírekben: „A Legia megnyerte legalábbis *egyenlőre* a stoplicsatát."

Az egyenlőre végződő sportcsatákat általában döntetlennek hívják. Legalábbis *egyelőre.*

SZÉTOSZLIK AZ MLSZ?

Egy másik sporttudósításból: „Újabb jelentős számú, minden pályára érvényes szabadjegyet kapott *a szövetség, s rövidesen szétosztásra kerül* az arra érdemes, volt válogatottak között".

Egyszóval az arra érdemes labdarúgó-veteránok mindegyike magával vihet valamicskét a szövetségből. Remélem, megértőek lesznek, s hagynak valamit az arra érdemes fiataloknak is.

KÜLÖNÖS KÉSZÜLTSÉG

„A vízügyi igazgatóságok 15 *folyót* tartanak még első-, másod- és harmadfokú készültségben" — jelentette egy napihír.

A készültségben tartott folyók nyilván a megáradt gátőrökre felügyeltek.

MILYEN AZ IBOLYA?

Egy házassági hírdetés jeligéje: *„Szolíd, mint az ibolya."*

A hasonlat találó. Az ibolya — tény, ami tény — nemigen randalíroz kocsmában, nem lóversenyezi el megtakarított szirmait, és a szerencsejátékok látogatását is ráhagyja a négylevelű lóherére. A hasonlat szépséghibája talán csak annyi, hogy ugyanez többé-kevésbé a réti büdöskére, valamint a gladióluszra is áll.

Tímár György

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

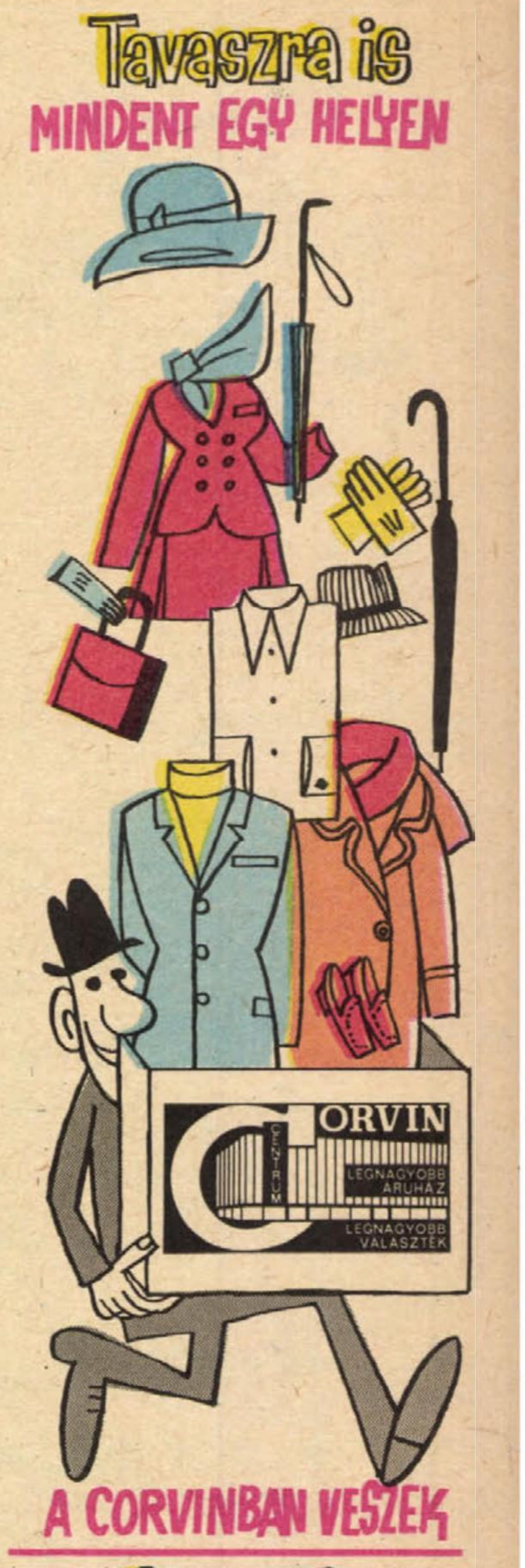

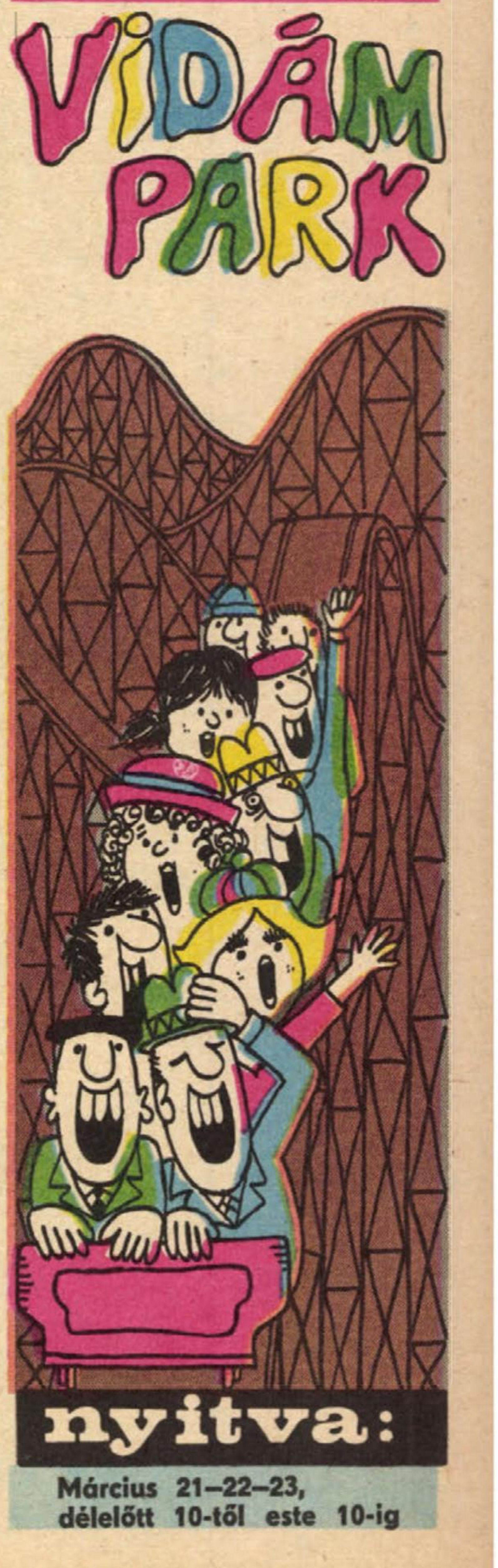

Március 21—22—23,
délelőtt 10-től este 10-ig

A SZOKÁS HATALMA

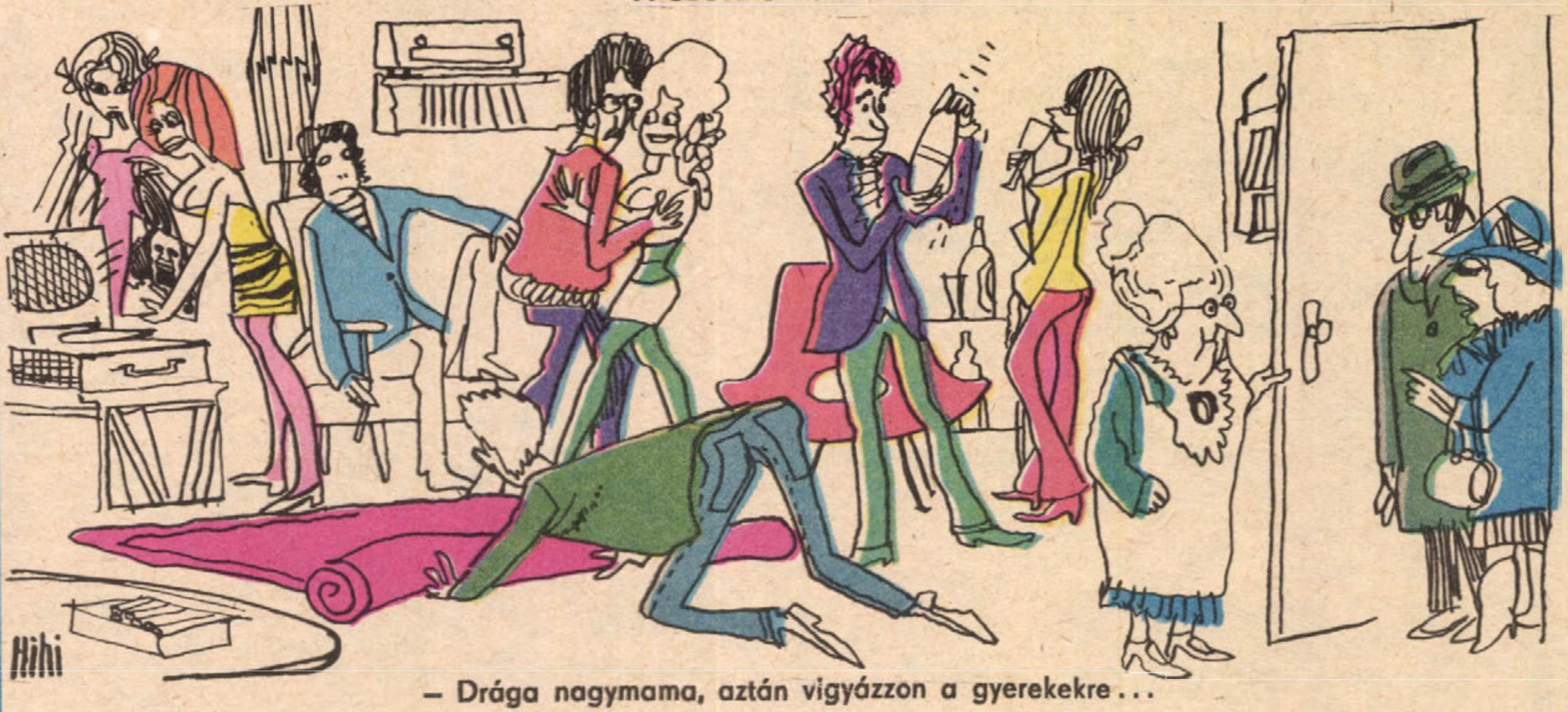

– Drága nagymama, aztán vigyázzon a gyerekekre . . .

SZILÁNKOK

ELÉGEDETT EMBER

N. mindig derűs, kiegyensúlyozott ember benyomását keltette. Elképzelhető a csodálkozásunk, amikor megtudtuk, hogy nem is agglegény, hanem már húsz éve házasember.

PECH

Szeretnék egyszer találni az utcán egy pénztárcát. Sajnos, mindig én vagyok az, aki elveszítem.

ABSZOLÚT FÉLTÉKENYSÉG

— Lajos! Mit keres ez a nő nálad a tévéképernyőjén?!

TORNA

Sokan kifogásolják, hogy a torna fő tantárgynak számít. Egy szülő nekem is elkeseredetten panaszkodott a napokban:

— A fiam minden tantárgyból kitűnő, csak a torna megy szegénykémnek egy kicsit nehezebben.

— Hová jár a kedves fia?

— A Testnevelési Főiskolára.

KERESZT-REJTVÉNY

X. panaszkodik:

— Könyvjutalmat nyertem egy keresztrejtvény pályázaton. Mit érek vele? Nem tudok olvasni!

KÉNYESSÉG

Y. olyan kényes, hogy ha például a Góbi-sivatagban nem kap hideg Kinizsi sört, inkább szomjazik tovább.

AUTÓ

Brahovácz meséli:

— Tegnap egy elegáns, fekete Mercedes kocsiból kiszólt egy csinos nő: „Fiatalember, szálljon be! Elviszem hazáig!” Tudja, olyan rossz a villamosközlekedés mifelénk. Nem sokat tétováztam. Beszálltam a nő mellé, s anélkül, hogy bármilyen módon bizalmasan közeledett volna hozzám, szépen hazavitt és letett a házunk kapuja előtt. Hiába, vannak még rendes autótulajdonosok!

JÓ ÉTVÁGY

— Kér valamit vacsora előtt?

— Igen. Ebédet és reggelit.

TÖMÖR HIRDETÉS

Elegáns ember — ruhában jár.

G. Sz.

FOCI

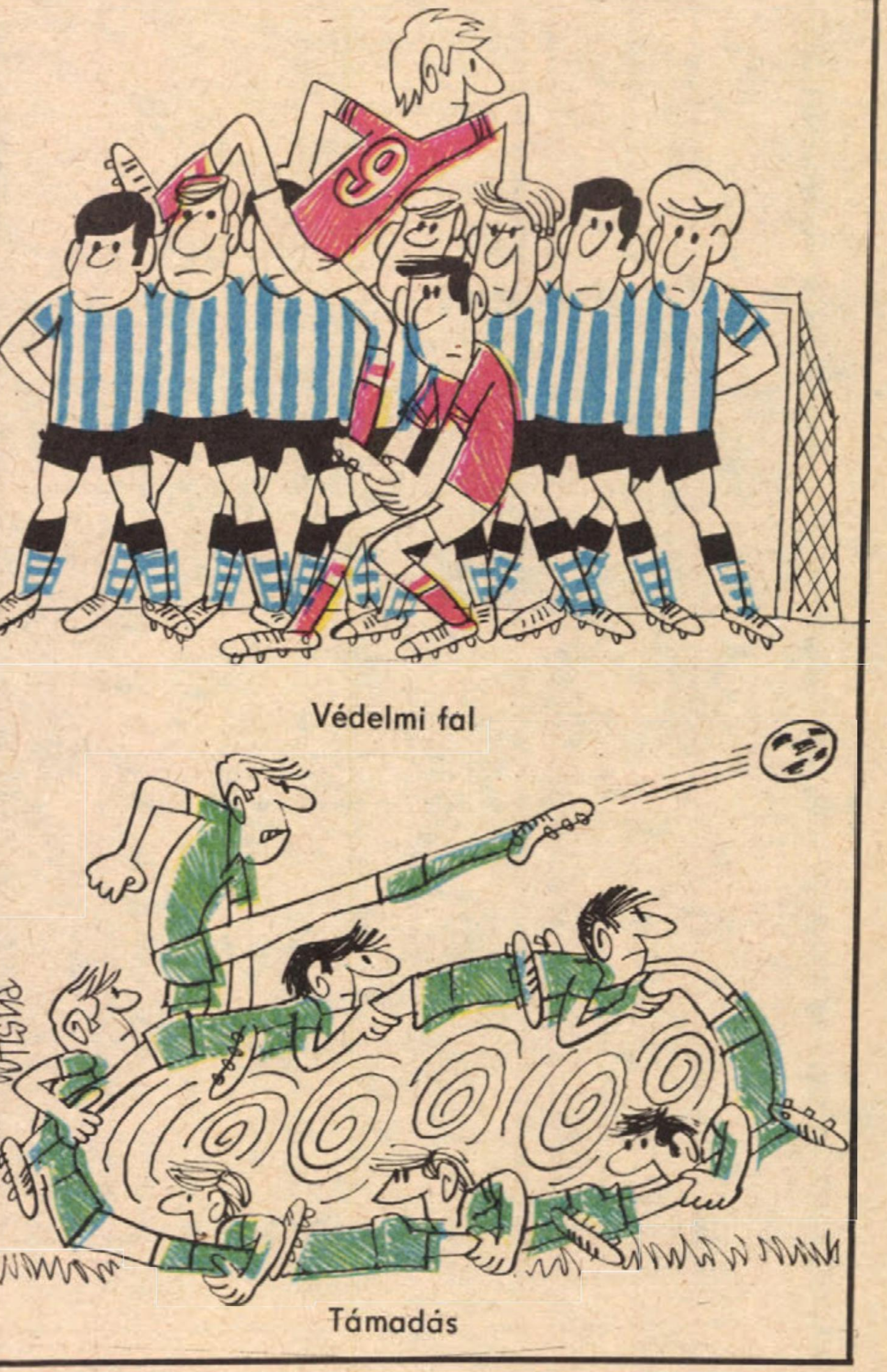

Védelmi fal

Támadás

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KASSZAFÚRÓK

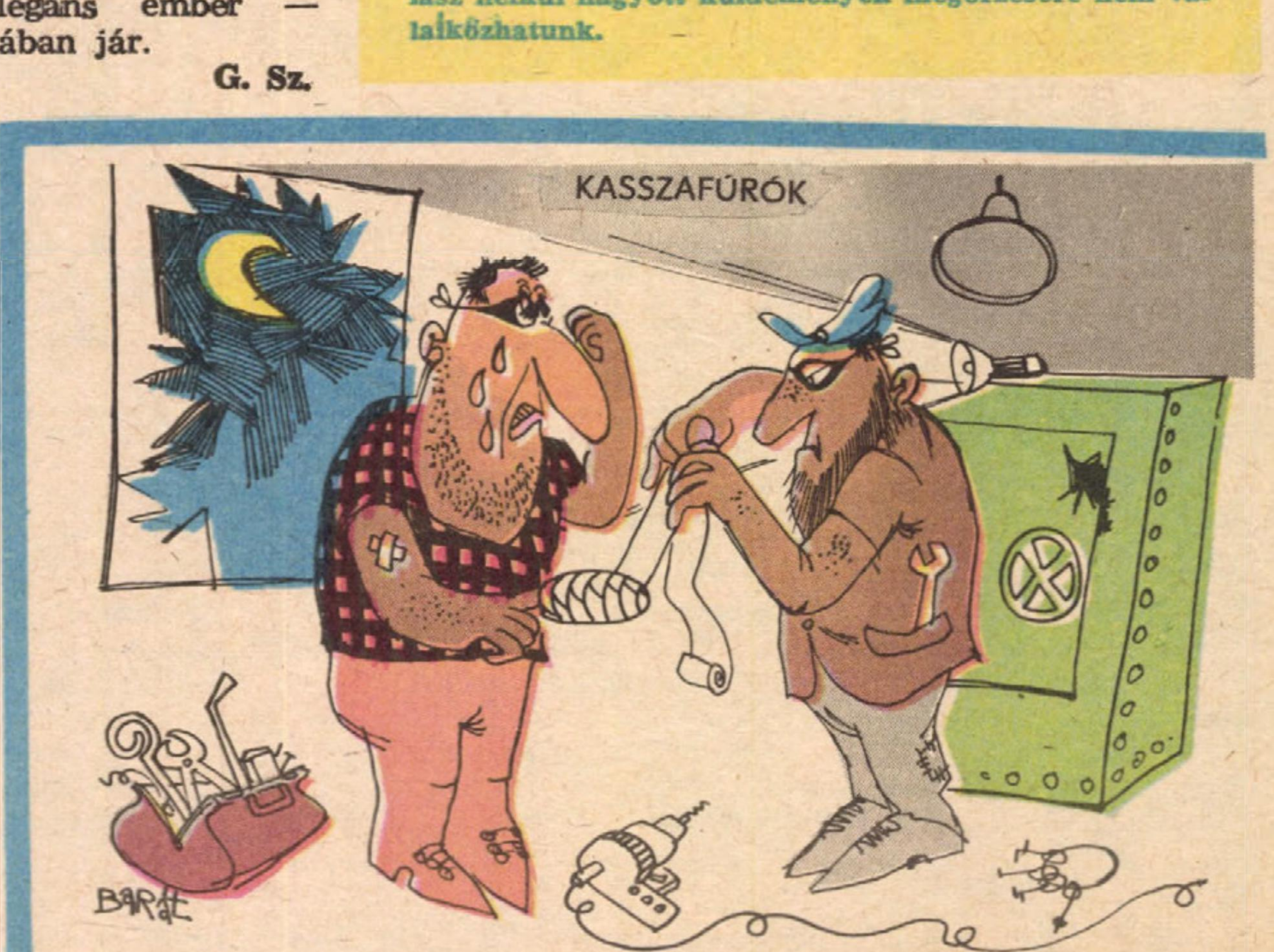

– Táppénzt nem kapunk, szakszervezetünk sincs

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

érdemes vadászni...

... egy jó könyvre!

állami könyvterjesztő vállalat

-Remélem, nem haragszik a késésért?

-Nem voltam egyedül, kellemesen telik az idő

AMIGO

kávéval

IMPORT HUMOR

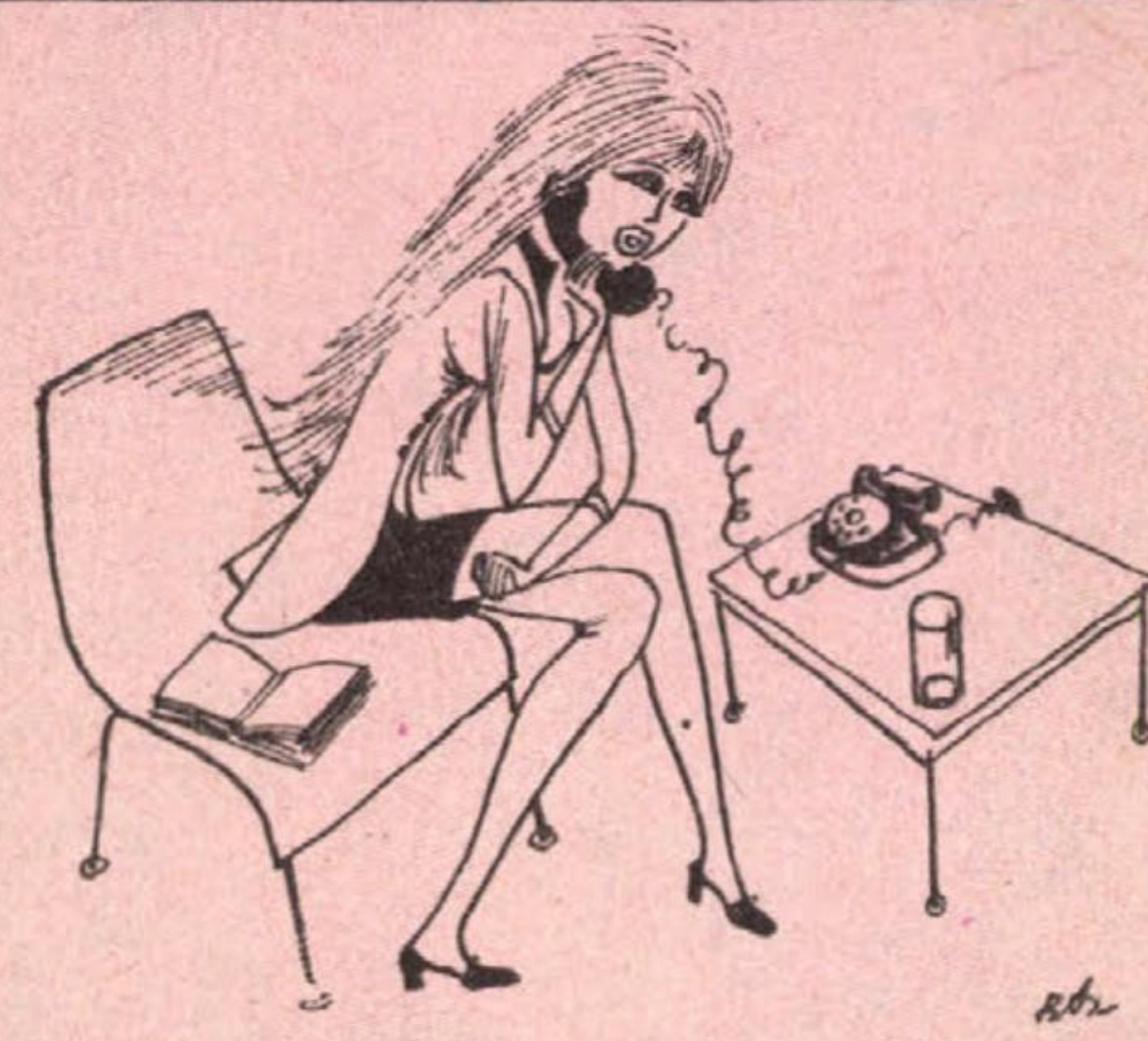

– Igen, ötkor az eszpresszóban leszek. Halló! És kivel beszélek?...

(„Krokodil", Moszkva)

VÁLOGATÓS HÖLGY

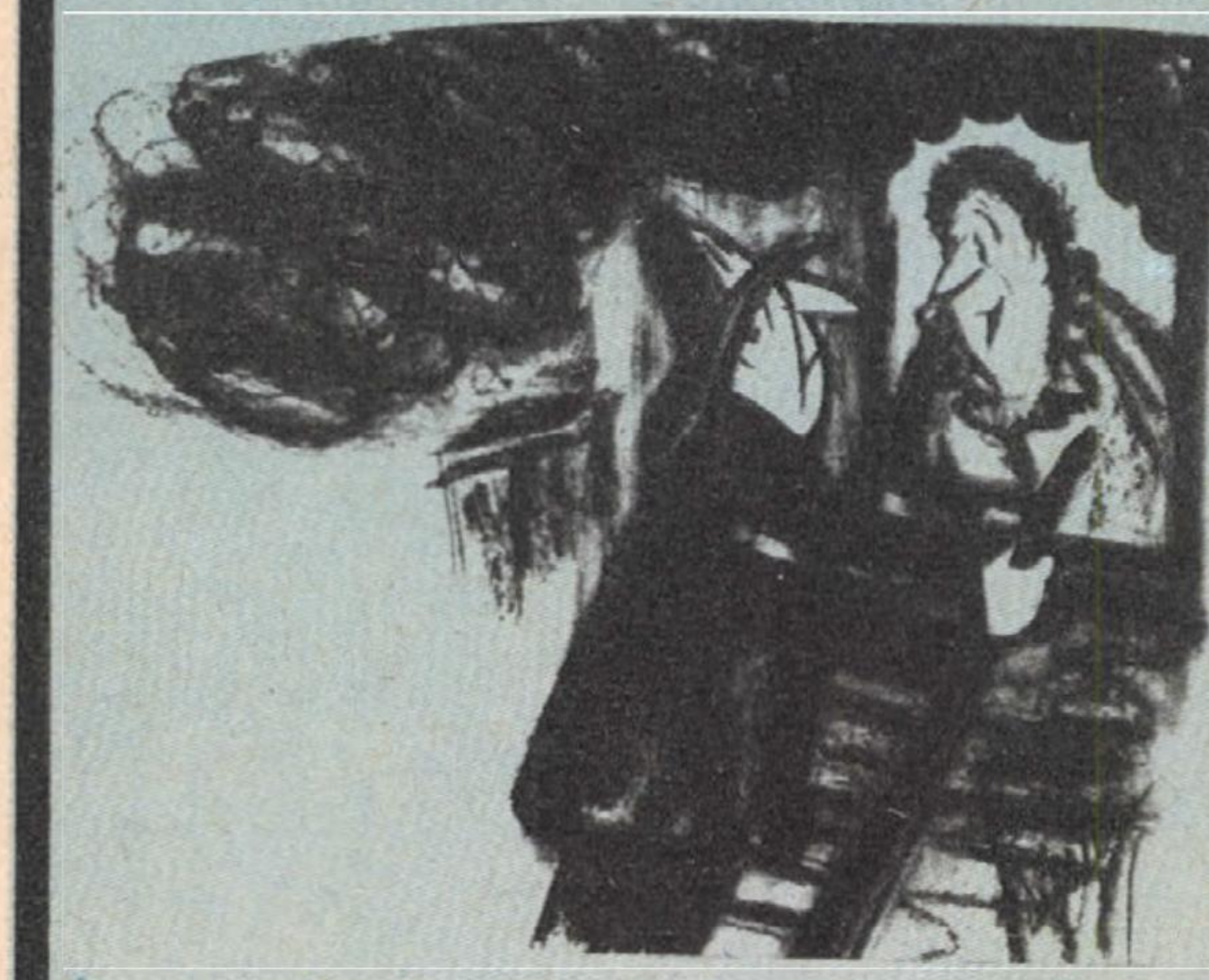

– Uram, úgy szeretnék egyszer mentőponyvába ugrani, nem lehetne?

(„The New Yorker")

ELLENCSAPAS

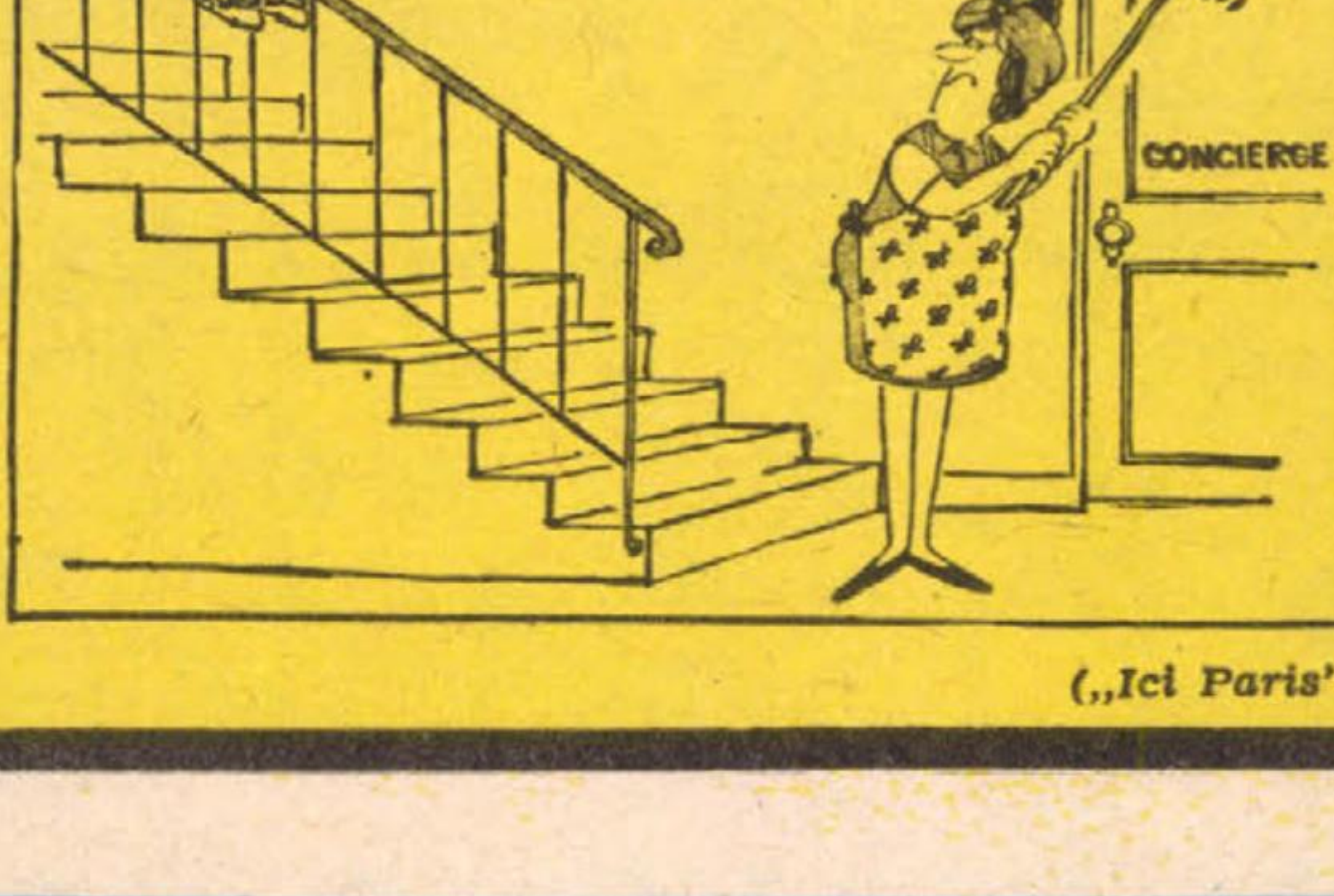

(„Ici Paris")

ÖREGEDŐ RÓMEÓ

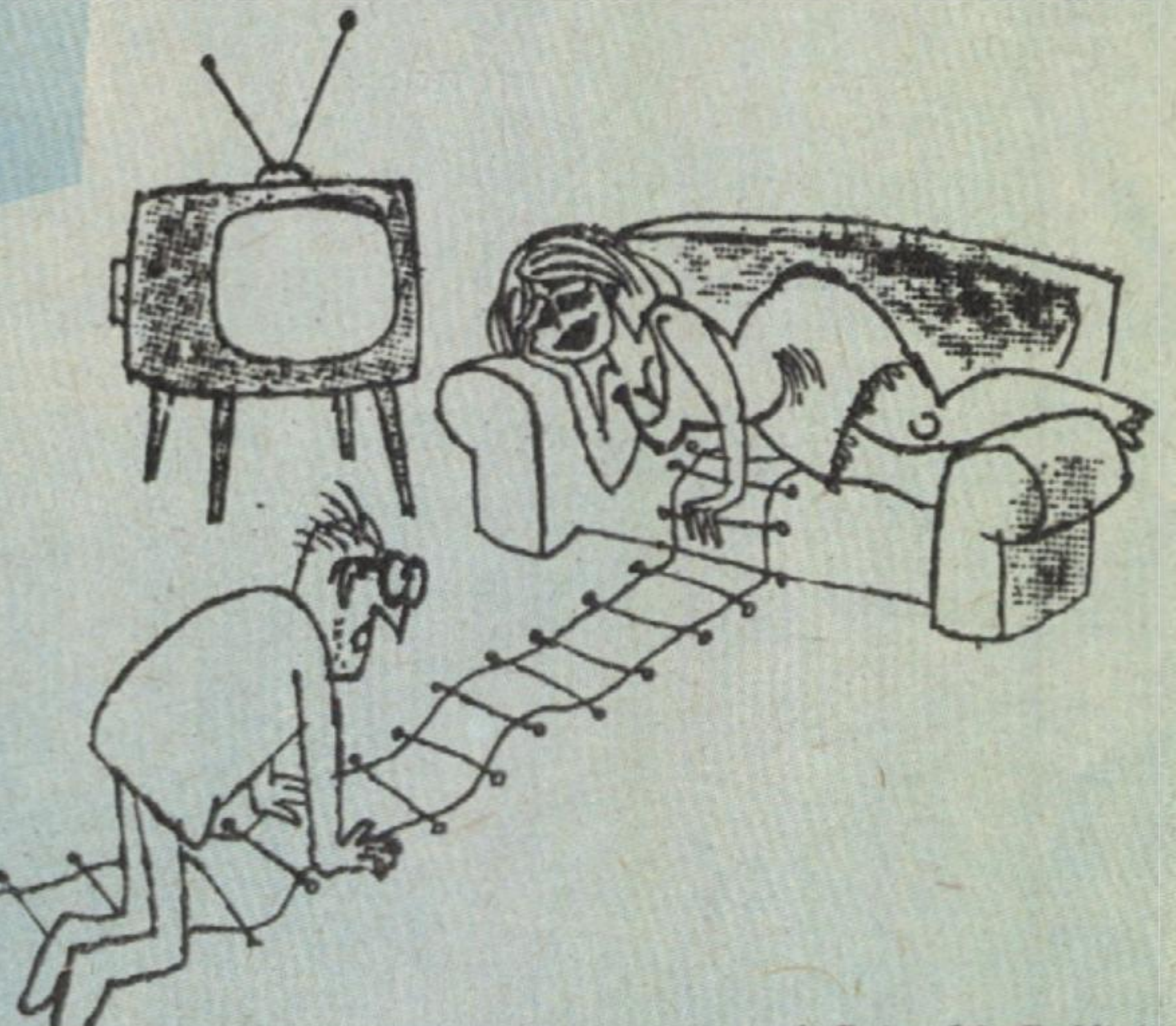

(„Sztrsel", Szófia)

NEVELÉS

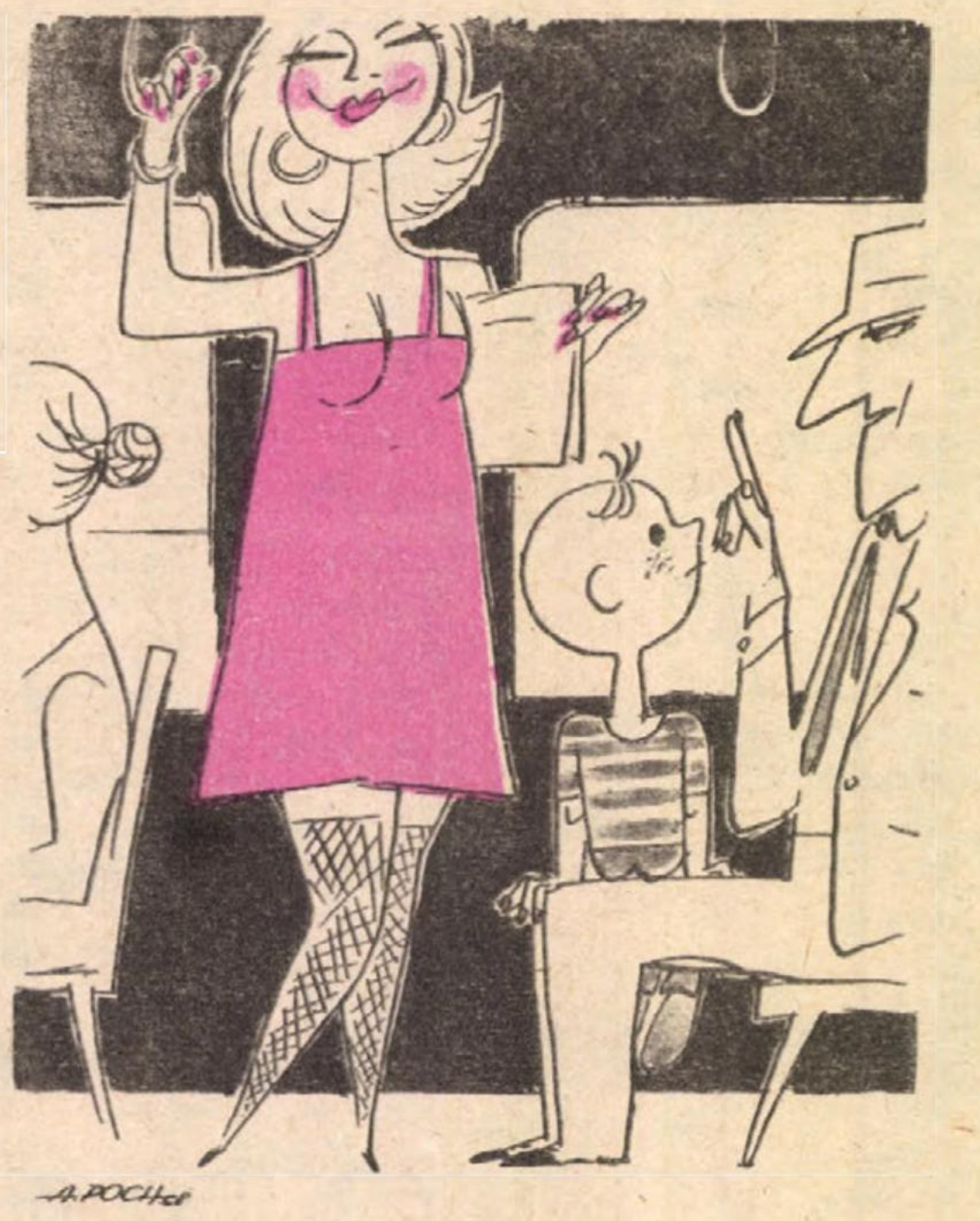

– Kisfiam, szépen add át a helyedet ennek a néninek...

(„Urzica", Bukarest)

FEDEZÉKBEN

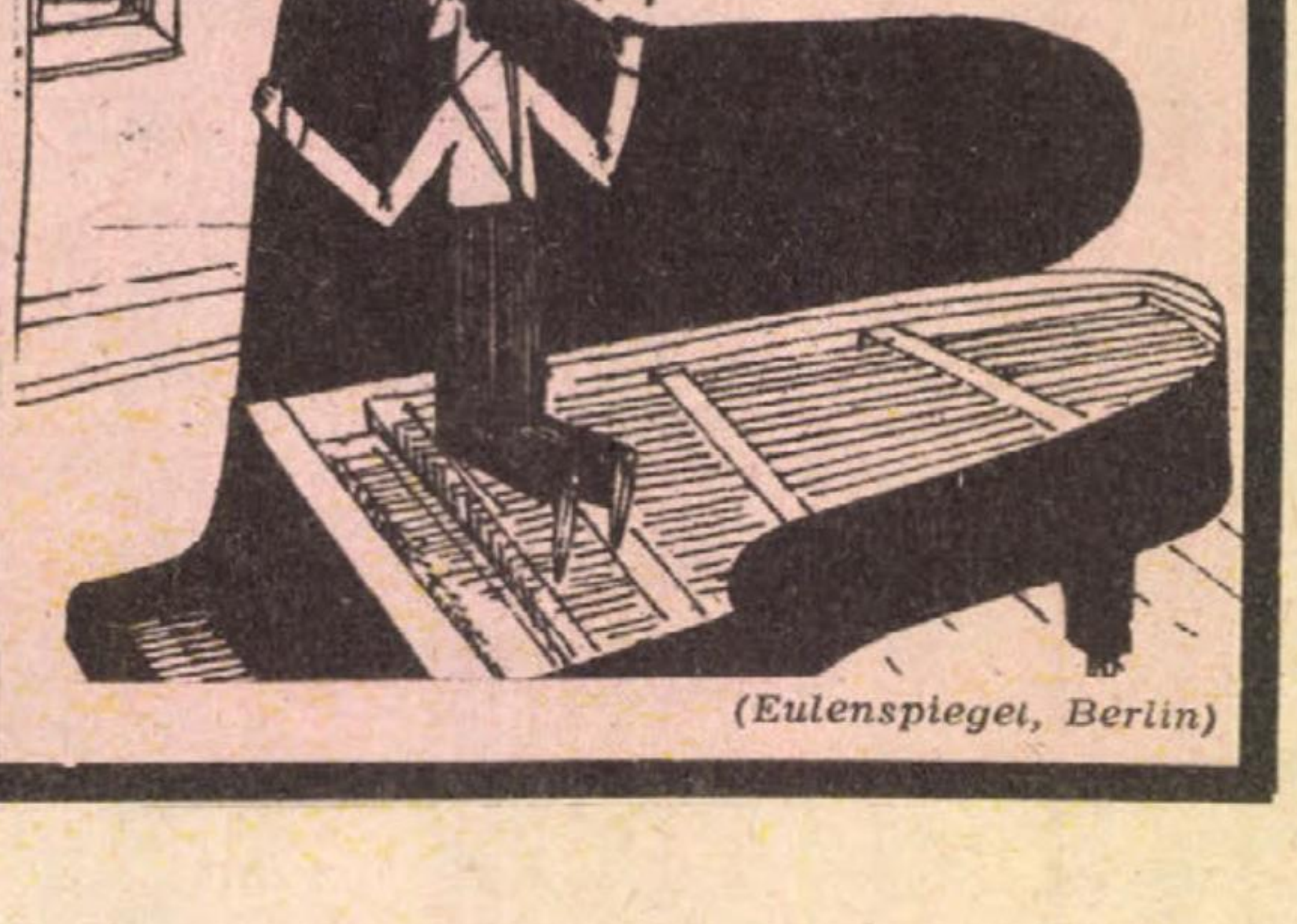

(Eulenspiegel, Berlin)

ZOLA

Harmincévi távollét után, nemrégiben Budapestre látogatott, a Hollywoodban élő neves magyar filmíró, akitől megkérdezték, hogy melyik volt legemlékezetesebb forgatókönyve.

— A Dreyfus-ügy — válaszolta. — Zola művéből készítettem, de sokáig nem akadt rá se producer, se pénzember. Végre egy berlini húsnagyvágó, aki üzletet érzett a filmben, vállalkozott a film finanszírozására. Amikor megkezdődtek a munka előkészületei, a pénzember kijelentette, hogy csak akkor lesz film, ha a szerző beleegyezését adja a forgatókönyvemhez.

— Legjobb lenne — mondta —, ha ez a Zola, vagy minek hívják, Berlinbe jönne és maga felolvasná neki a forgatókönyvet.

Csodálkozva néztem, de nem világosítottam fel, hogy Zola miért nem jöhet Berlinbe, csak annyit mondtam: különböző akadályok miatt az író nem utazhat. S ez igaz is volt.

— Akkor utazzon maga Párizsba! — tanácsolta. — A filmet csak akkor készítjük el, ha az a francia szerző nem emel kifogást a forgatókönyv ellen.

— Na jó — mondtam — elutazom Párizsba. — Ez megnyugtatta a producert.

Másnap repülőgépre ültem és mihelyt megérkeztem, taxin a Pantheonba vitettem magam. Zola sírkövénél elővettem a forgatókönyvet és azt elejétől végig hangosan felolvastam. Azután megkérdeztem:

— Van kifogása a forgatókönyv ellen? Ha van, kérem, mondja meg!

Felszólításomra nem érkezett válasz. Zola tehát nem tilfakozott. Másnap már Berlinben voltam. A pénzember megkérdezte:

— Volt Zolánál?

— Voltam, — mondtam az igazsághoz híven.

— Felolvasta neki a forgatókönyvet?

— Felolvastam.

— Emelt ellene valami kifogást?

— Egyetlen szóval sem.

— Akkor megkezdhetjük a munkát.

A filmnek nagy sikere volt és a húsnagyvágó a premier után így szólt hozzám:

— Kérjen attól a Zolától egy másik művet és csináljon abból is forgatókönyvet.

(palásti)

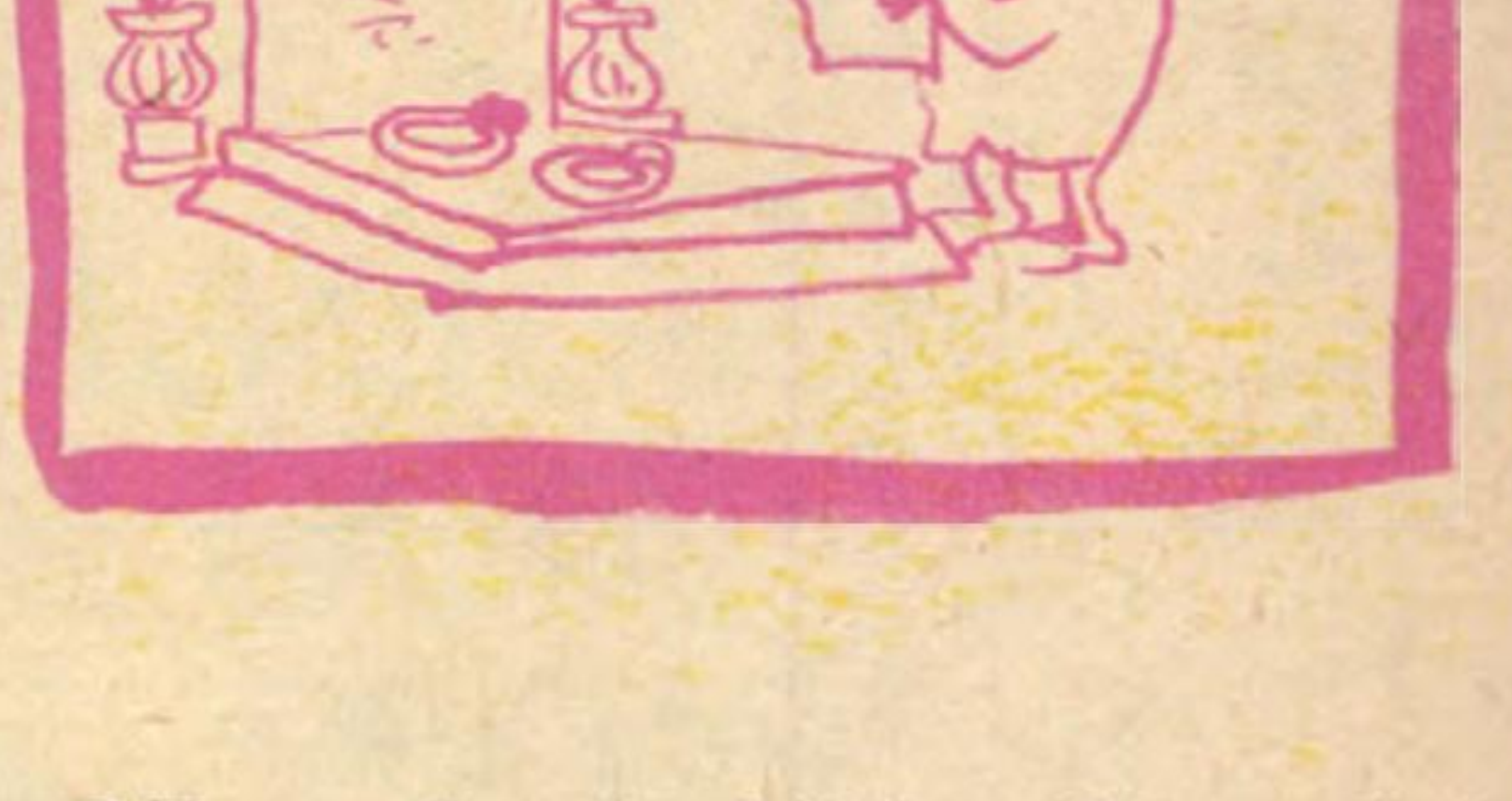

APRÓSÁGOK

A Természet Világa februári számában egy érdekes képaláírásra bukkantam: „Balról jobbra az európaiak: Robin hawaii, Johns új-zélandi biológusok és dr. Loksa Imre."

Korábban nem volt tudomásom arról, hogy Hawai és Új-Zéland is Európához tartozik. Ezért jó, ha a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat folyóiratát is lapozgatja néha az ember...

*

Földrajzi ismereteim bővítését segitette elő az a cikk is, amelyet a Fejér megyei Hírlap március 2-i számában olvastam, s amelyből megtudhattam, hogy a Velencei-tó felülete 25 ezer négyzetkilométer, s a tóba 580 ezer négyzetkilométernyi területről folynak be vizek.

Így megnőtt volna a Velencei, hogy már hazánk területének több mint egynegyedét ellepi? Voltaképpen nem is lehet csodálkozni ezen, hiszen hazánknál hatszorta nagyobb területről „folynak be vizek" a tóba!

Ha hinni lehet a Fejér megyei lap adatainak...

*

Van egy újkeletű víziőm: Neves Művésznő szavalja a rádióban a Híres Verset. Mikor az első szakasz végére ér, közbeszól egy kellemdús férfihang:

— Kedves Hallgatóink! Híreket mondunk. Nixon kijelentette... Rómában a diákok... Közel-Keleten továbbra is... A Meteorológiai Intézet ...Kedves Hallgatóink! Híreket legközelebb a második versszak után mondunk...

R. B.

ÉLELMES ÜZLETKÖTŐ

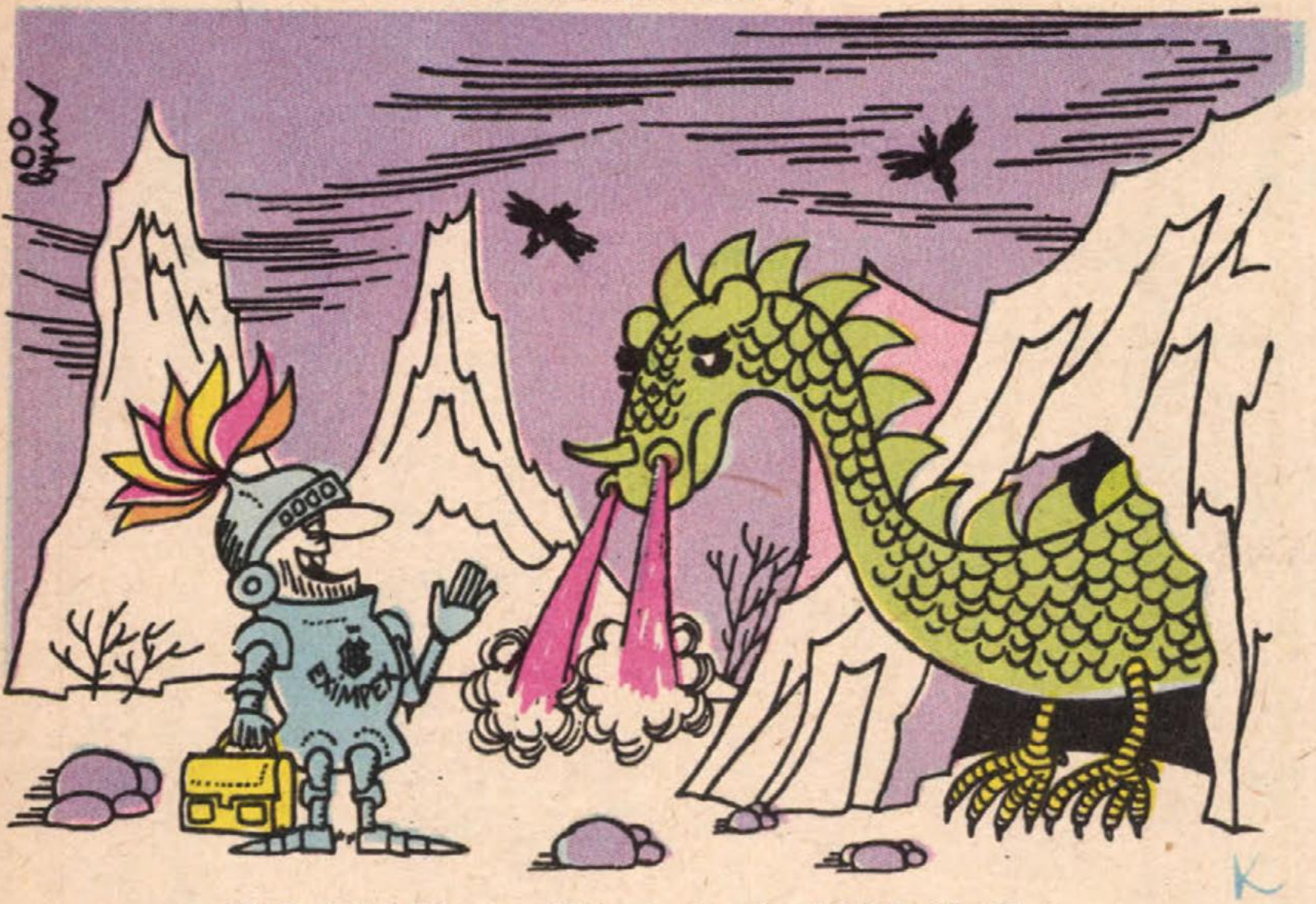

– Kitűnő kénkövet szállítunk önnek rövid határidőre.

CSERBENHAGYOTT ÁLDOZAT

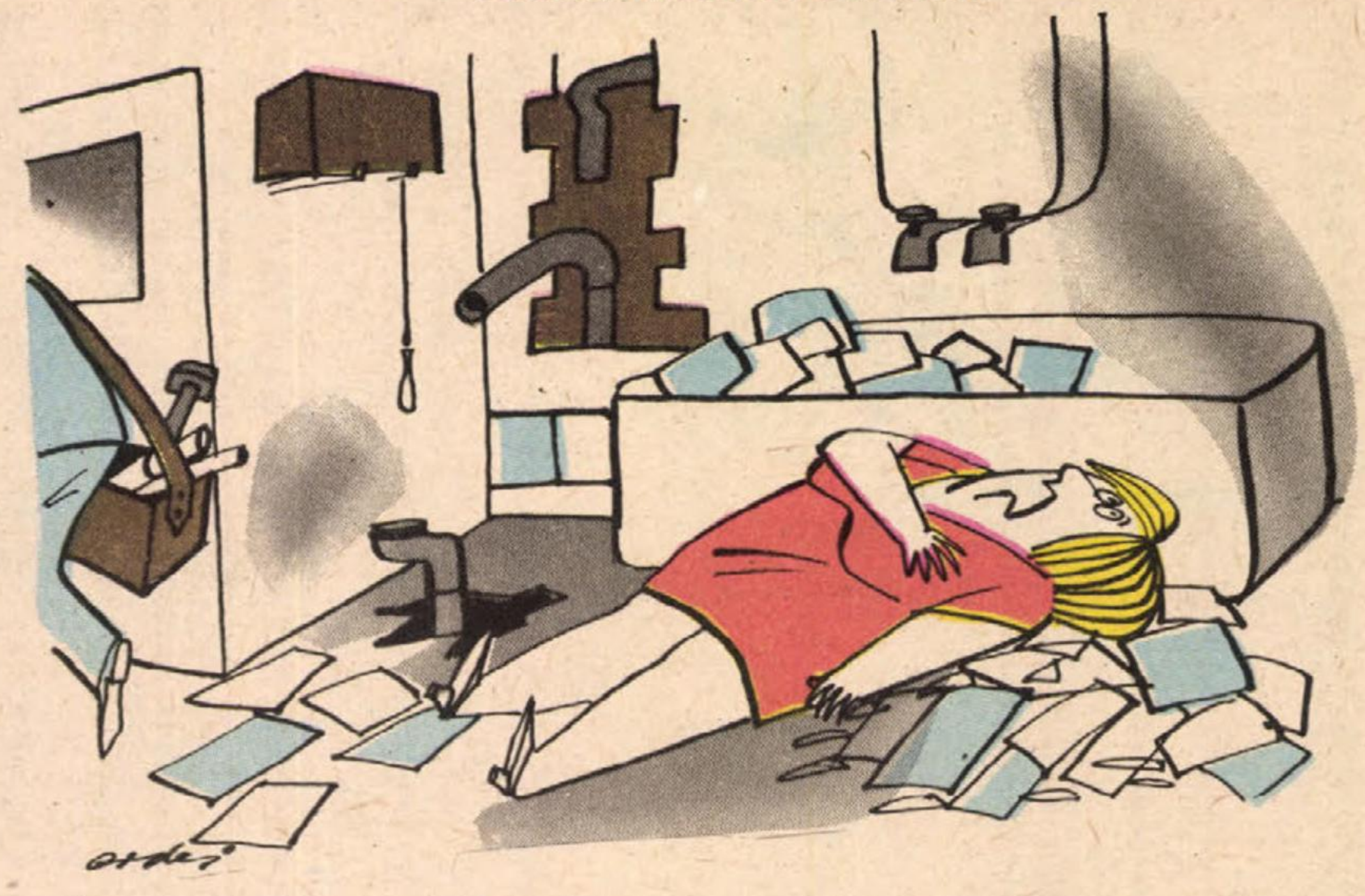

RÉBUSZ

A 62. sz. rejtvényünk megfejtése:

X X

Szerszám

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Szilas Csaba, Sopron, Vörösmarty u. 11.

Klement Mária, Budapest, XI. Tétényi u. 4/b.

Nagy Ferenc, Budapest, VII. Akácfa u. 20.

64. REJTVÉNYÜNK

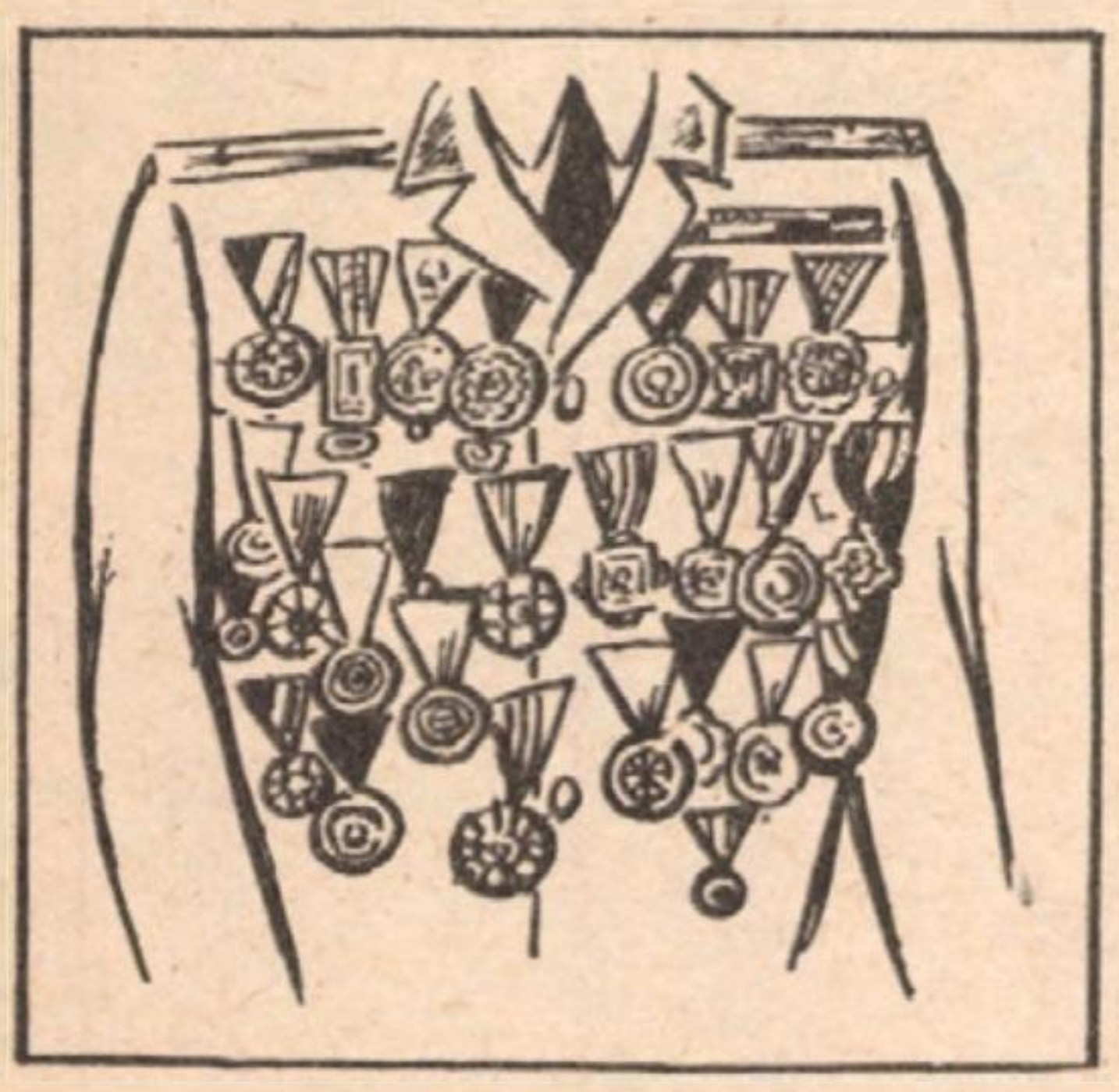

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 28-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII. Gyulai Pál u. 14.

VENDÉGEK A MARSRÓL

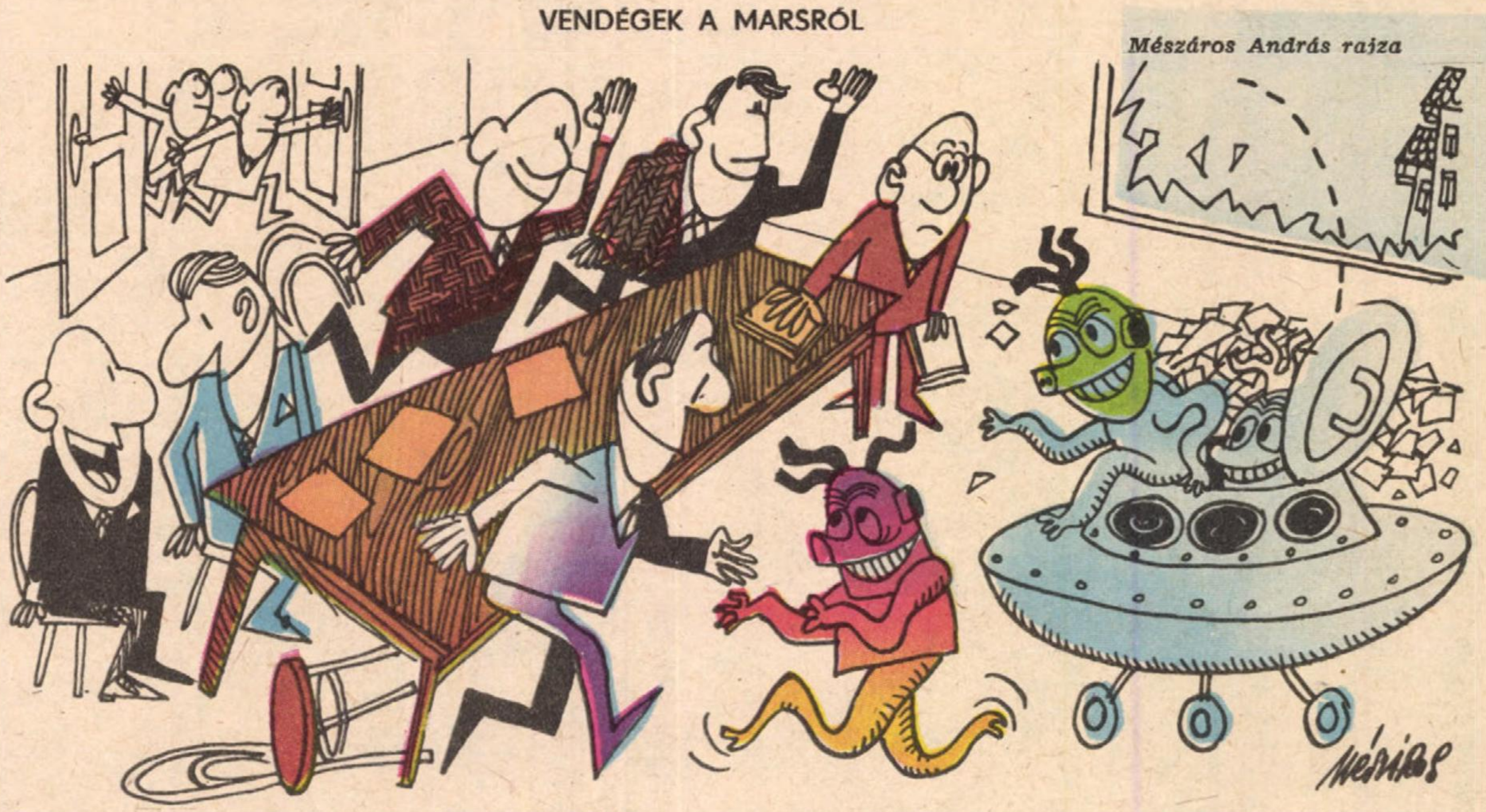

Mészáros András rajza

– Ezt a szerencsét, különben sosem lett volna vége az értekezletnek!

VENDÉGSÉGBEN

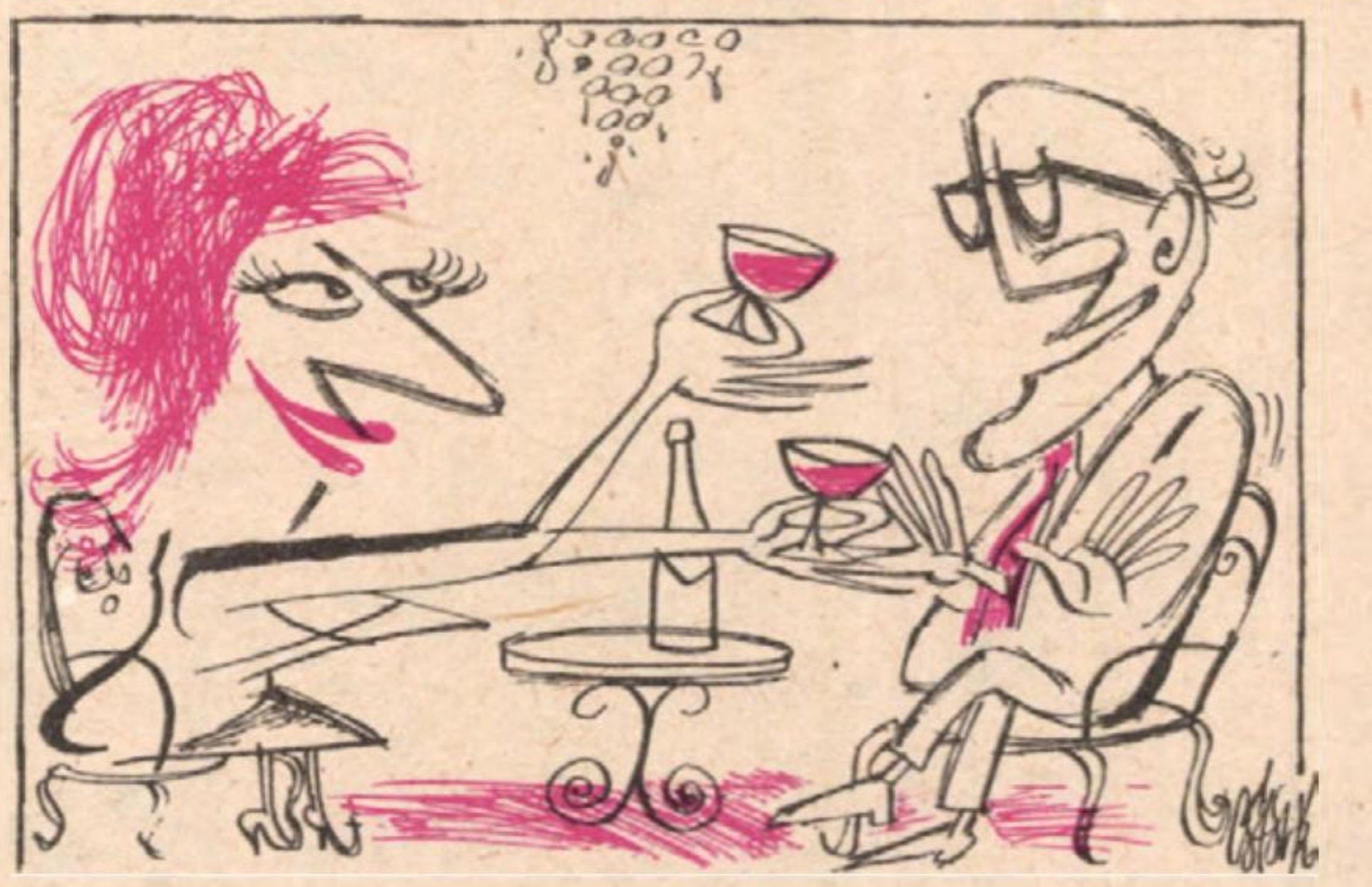

– Köszönöm, nem iszom, csak ha részeg vagyok!

NAGYVONALÚSÁG

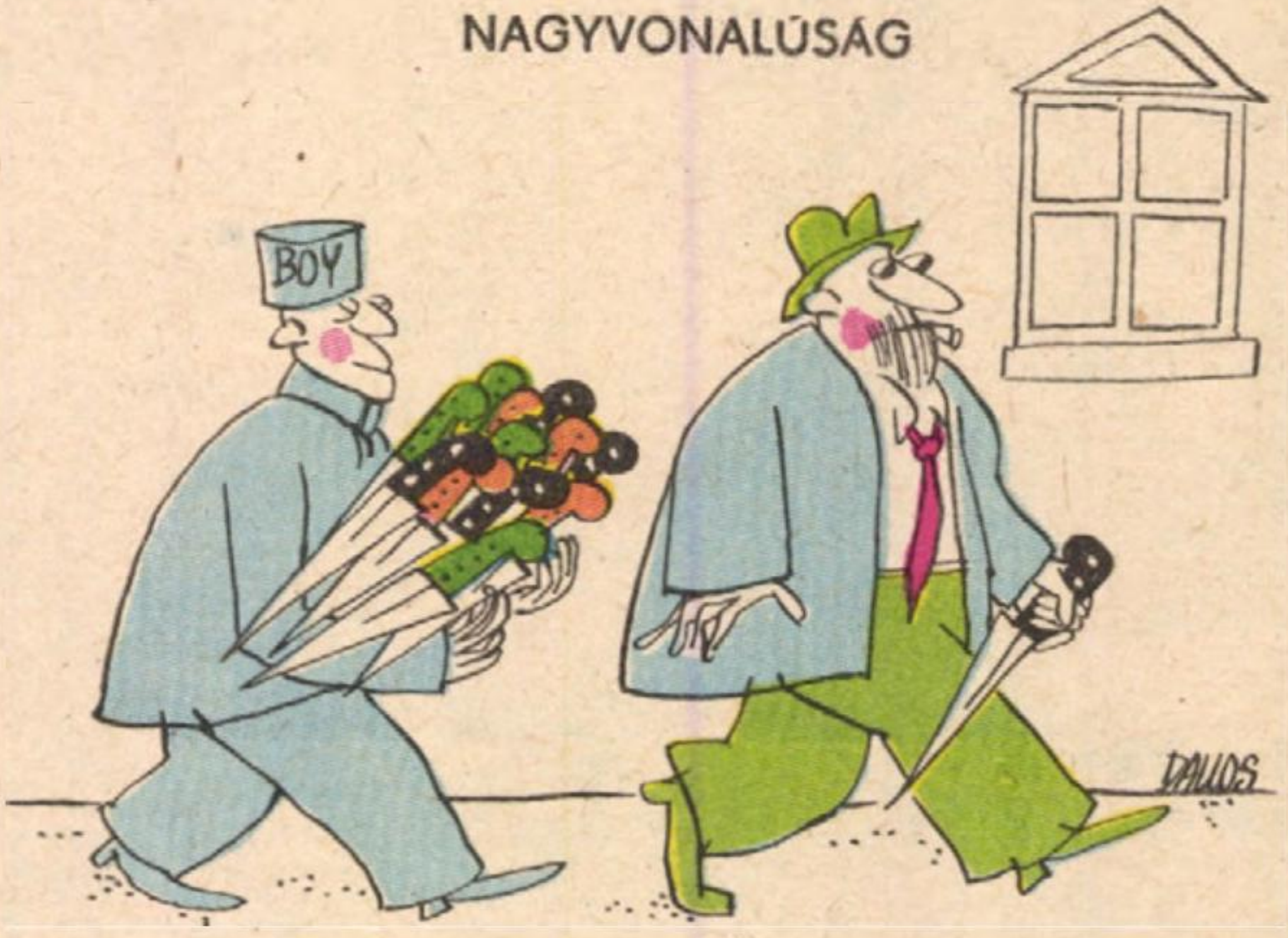

BUKSI ÉS AZ ÉBRESZTŐ

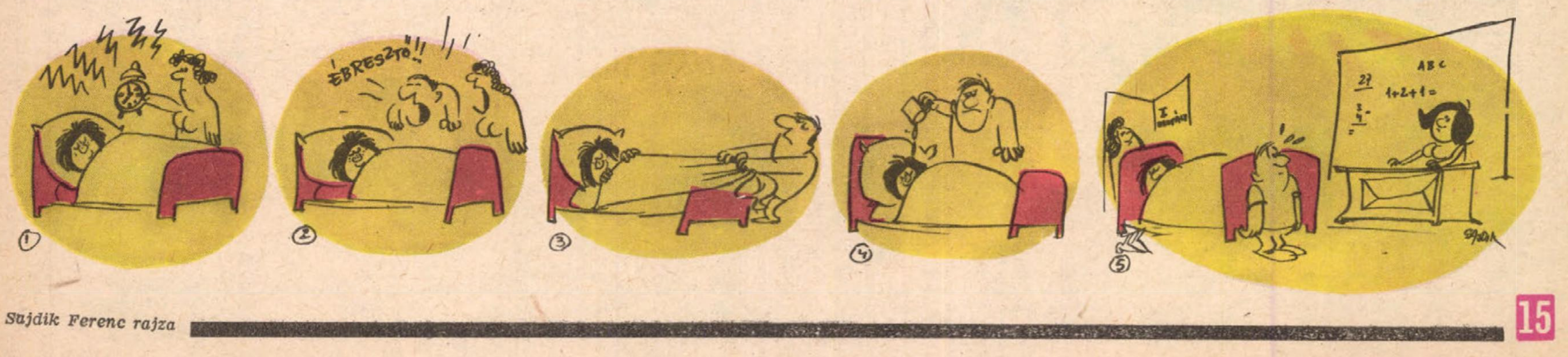

Sujdik Ferenc rajza

TAVASZI DIVATBEMUTATÓ

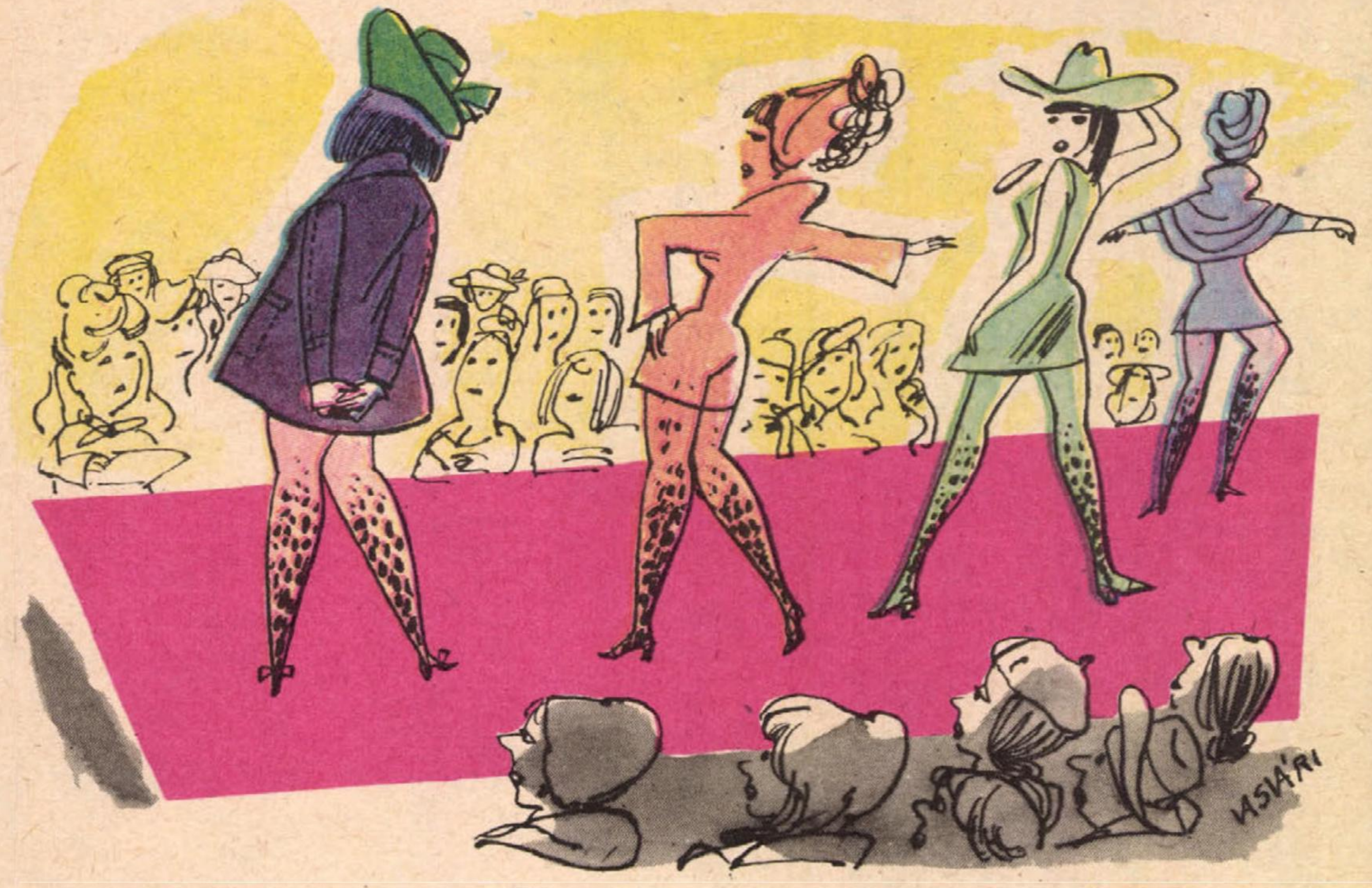

A JANCSI-KÁLYHA

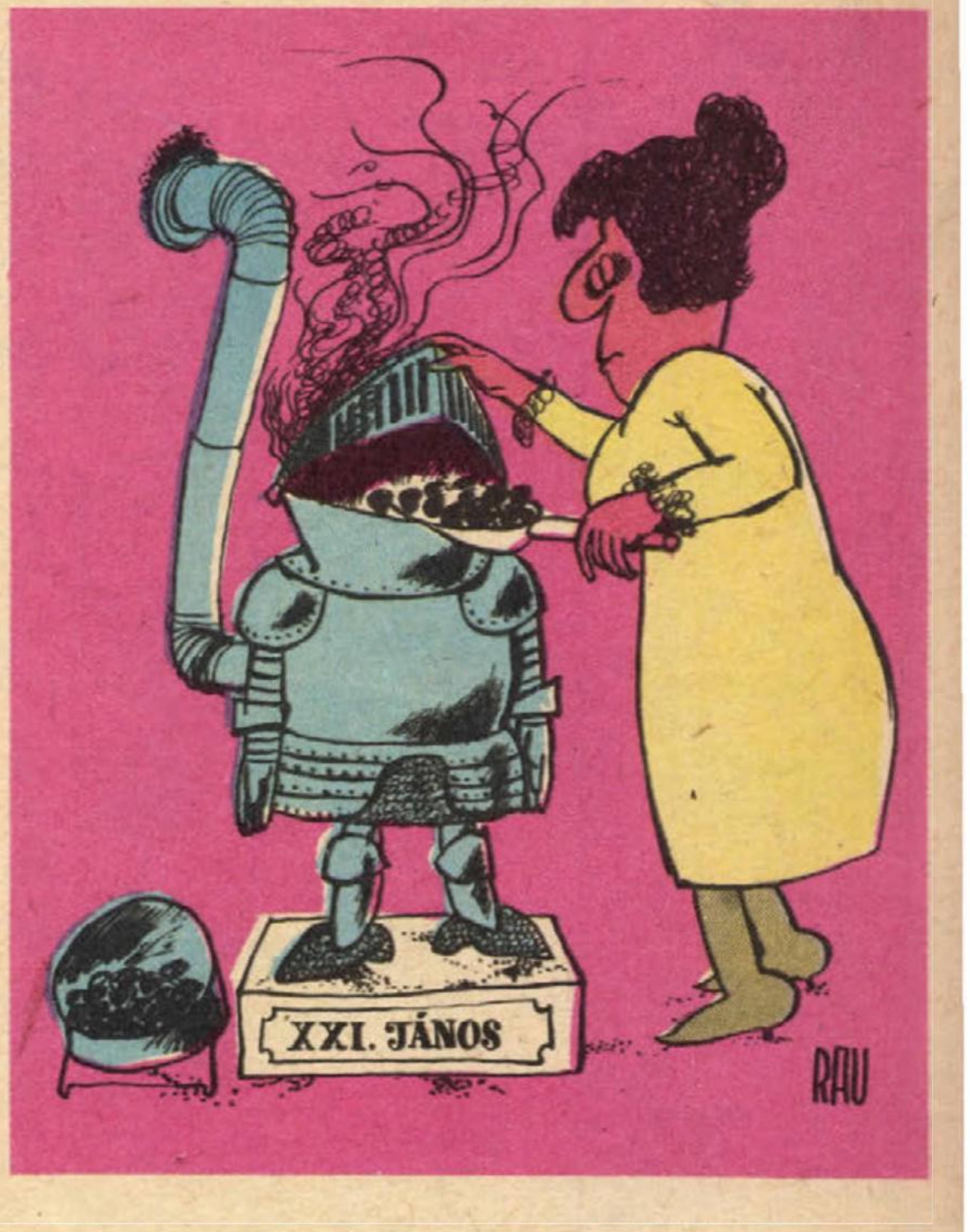

FELHÁBORODÁS

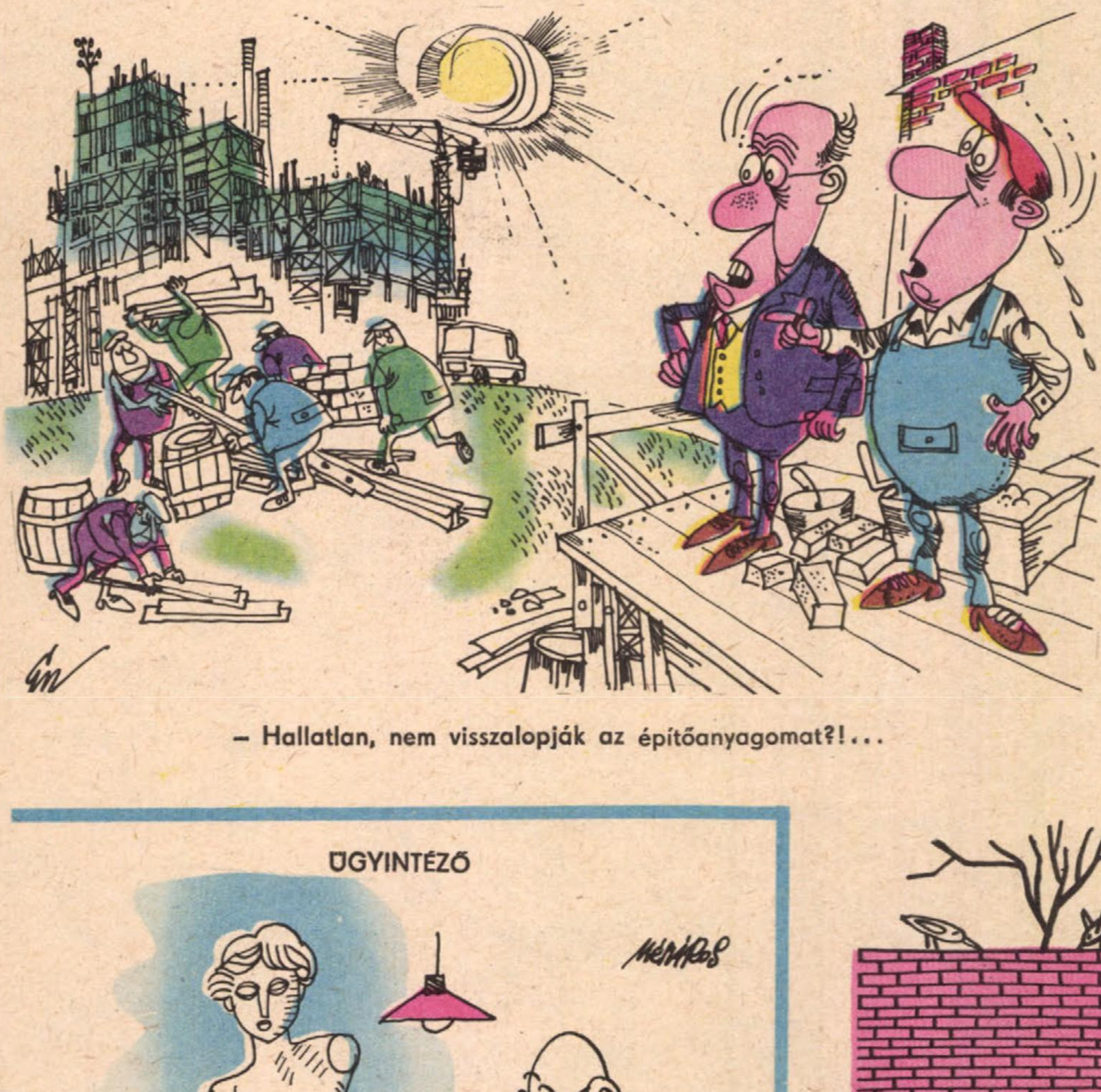

– Hallatlan, nem visszalopják az építőanyagomat?!...

VILLÁMELLENŐRZÉS

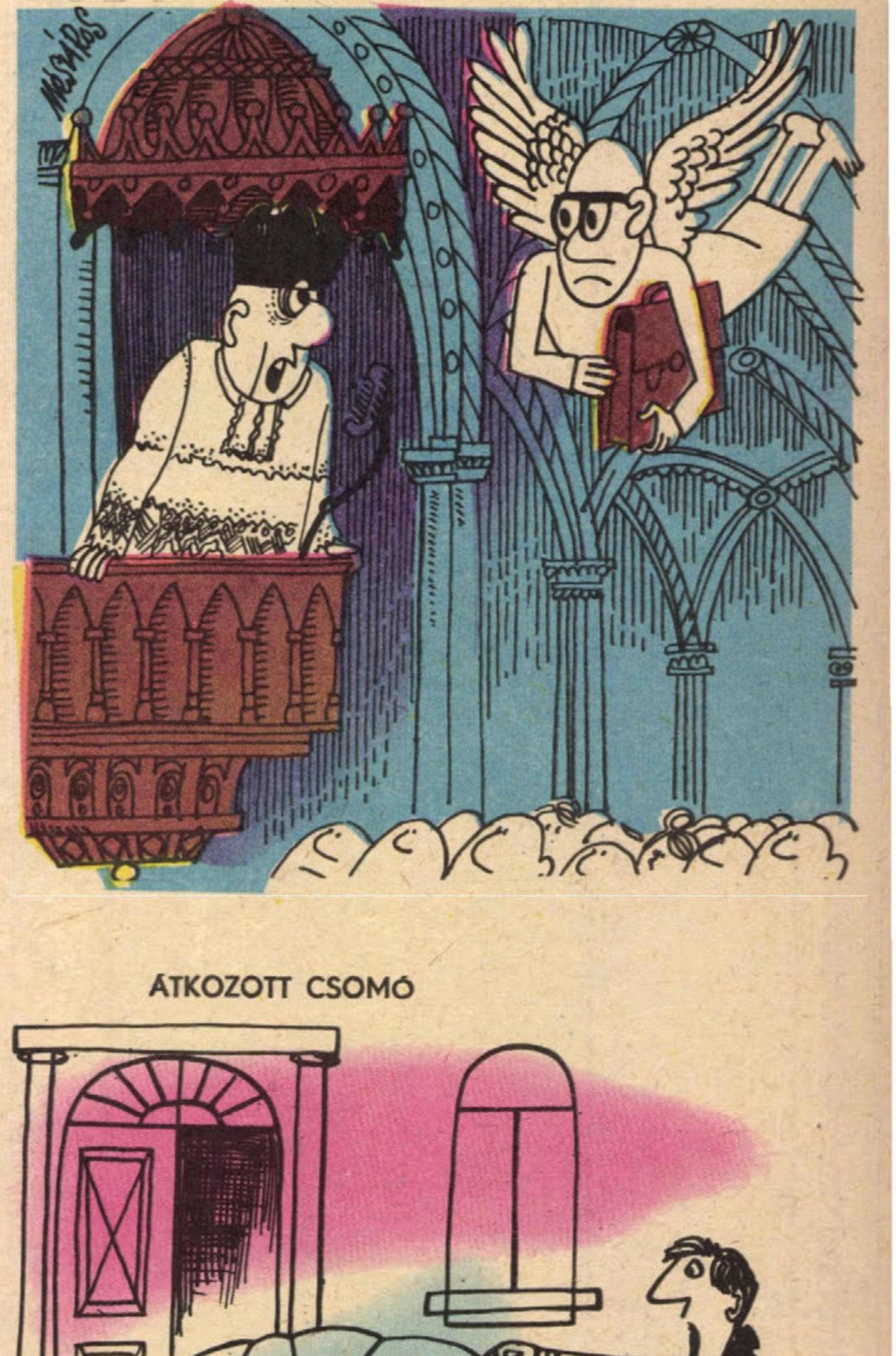

ÜGYINTÉZŐ

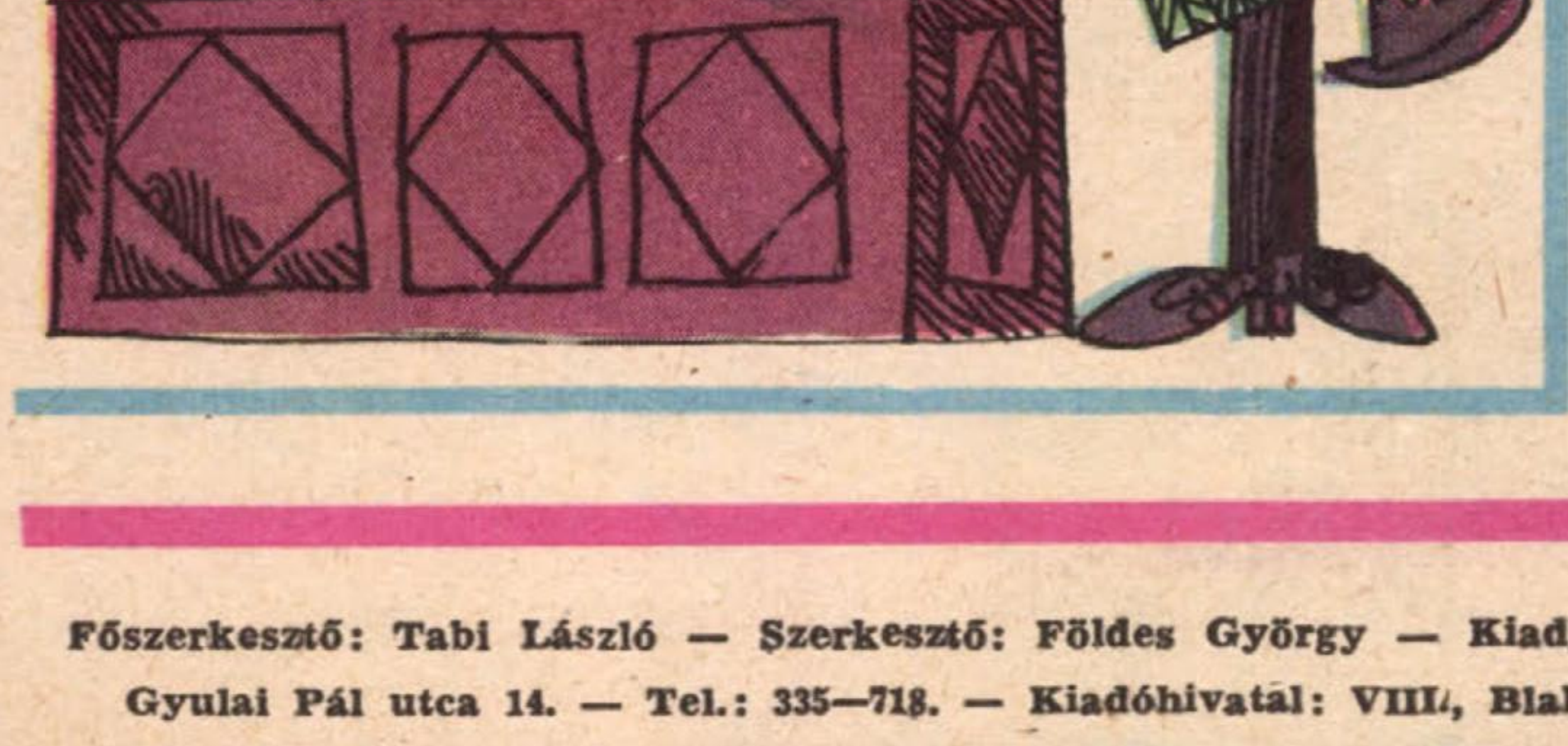

ÁTKOZOTT CSOMÓ

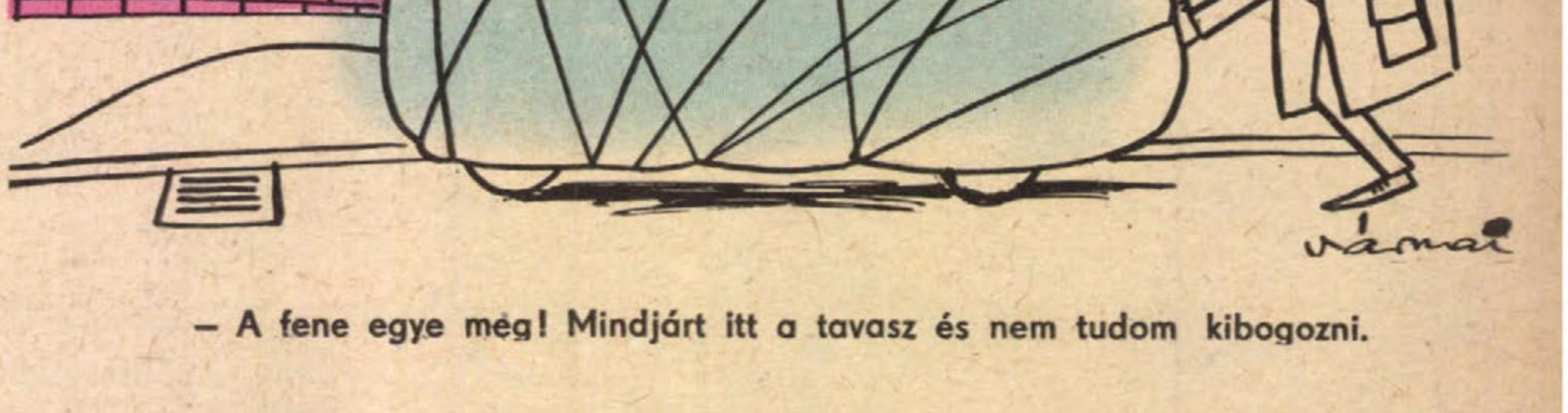

– A fene egye meg! Mindjárt itt a tavasz és nem tudom kibogozni.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, •142—220. — Árusítja a Magyar Posta — **INDEX: 25.504**
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2576/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre